

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి: 51

సంచిక: 14,15

విజయవాడ

5-9-2018

పేజీలు: 24

వెల: రు. 10/-

'భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు-ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు' అంశంపై నేషనల్ సెమినార్ కీ నోట్

భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం పట్ల శ్రద్ధతో, ఈ ఉద్యమం ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్లను, సమస్యలను కనుగొనే ఒక ప్రయత్నంగా ఈ సెమినార్‌ను నిర్వహించడానికి మేము వినమ్రంగా చొరవ తీసుకొన్నాము. మనకు అభిప్రాయాలలో తేడాలు వున్నప్పటికీ, ప్రస్తుత పరిస్థితిలో ఒక సామాన్యాభిప్రాయానికి, తద్వారా పాలకవర్గాలకు, వారి విధానాలకు వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాలిక, నిలకడైన ఐక్య కార్యచరణ సాగించడానికి యిలాంటి వేదిక ద్వారా మనం ఒక చోటకు రావడం తోడ్పడుతుంది. ఇది ప్రజల మధ్య, శ్రేణుల మధ్య పోరాటస్ఫూర్తిని వృద్ధిపరిపజేయడానికి తోడ్పడగలదని మేమానిస్తున్నాము.

భారత సామాజికాభివృద్ధిని వలస ఆక్రమణ, పాలనలు అడ్డుకొన్నాయి, ఇంకా అడ్డుకొంటున్నాయి. బ్రిటిష్ వలస పాలకులు దేశంలో తమ పాలనను పాదుకొల్పడానికి అవసరం అనుకొన్నమేరకు భారత సమాజంలో కొన్ని మార్పులు చేశారు. పూర్వజాన్ని పరిరక్షించారు. ఆ విధంగా భారతదేశం ఒక వలసగా, అర్థవలసగా కొనసాగింది. విభజనతోపాటు జరిగిన అధికార మార్పిడి మనదేశంపై సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ పెత్తనాలను కొనసాగించే పథకంతో చేయబడ్డాయి. ఆవిధంగా భారతదేశం అర్థపూర్వ, అర్థవలస సమాజంగా తయారైంది. సి.పి.ఐ(ఎం-ఎల్) ఈ అవగాహనతో తన కృషి సాగిస్తున్నది. ఉద్యమాభివృద్ధి కోసం ప్రయత్నిస్తున్నది.

చర్చలకు తోడ్పడుతుందనే దృష్టితో ఈ కీ నోట్‌లో కొన్ని అంశాలను పేర్కొంటున్నాము.

మనదేశ ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక, సాంస్కృతిక వ్యవస్థ స్వరూప స్వభావాలు విశాలమైన అర్థంలో కాలం చెల్లినవని, అభివృద్ధి నిరోధకమైనవనీ అనుకొంటున్నాము.

1. గ్రామీణ ఆర్థికవ్యవస్థలో పూర్వదోపిడీ రూపాలు పూర్తిగా అంతం కాలేదని అనుకొంటున్నాము. వచ్చిన మార్పులు ప్రధానంగా ఉపరితల నిర్మాణవ్యవస్థలకు సంబంధించి మాత్రమే అనుకొంటున్నాము.

పూర్వదోపిడీ రూపాలు కొన్నిచోట్ల నాశనం, సున్నిత రూపాలు ధరించి వున్నాయనుకొంటున్నాము.

2. కొన్ని రాష్ట్రాలలో కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించే పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ రూపాలు; ఆధునిక యంత్ర పరికరాలతో వ్యవసాయంవలన పూర్వదోపిడీ పద్ధతులు తుదముట్టించబడ్డాయని అనుకోవచ్చా?

భూస్వామ్యశక్తుల చేతులనుండి భూమి వికేంద్రీకరణ పొందిందా? మరోరూపంలో కేంద్రీకృతమై నిజమైన ఉత్పత్తిశక్తులు భూమిహీనులుగా వున్నారా? లేక భూమినుండి దూరమై మరో ఉత్పత్తి రంగంలోకి వెళ్లారా? అన్న ప్రశ్నలకు వివరణాత్మకమైన, విశ్లేషణాత్మకమైన సమాధానాలు పొందవలసి వుందనుకొంటున్నాము.

ప్రధాన ఉత్పత్తిశక్తులుగా వున్న రైతుకూలీలు, కౌలురైతులు ప్రధాన ఉత్పత్తి సాధనమైన భూమికి హక్కుదారులుగా లేని ఈ పరిస్థితిలో భూమిపై హక్కు కలిగివున్న భూయజమానుల వర్గ స్వభావం భూస్వామిక స్వభావం (పూర్వదోపిడీ) కలిగి గ్రామీణ పేదలను అణచివుంచే పాత్రను కలిగివున్నదనుకొంటున్నాము.

భూమి సాగులో యంత్రాల పాత్ర పెరిగినందున వ్యవసాయ ఉత్పాదకతలో రైతుకూలీల పాత్ర అవసరం లేకుండాపోయిందా? ఈ విషయం చర్చించేటపుడు శ్రమ ఎన్నివిధాలుగా విభాగాలుగా విభజింపబడిందో వివరించుకోవలసివుంది; అయినప్పటికీ పూర్వదోపిడీ అణచి వేతలు కొత్త రూపాలతో అమలుపరచబడుతూ వున్నాయనుకొంటున్నాము.

3. పూర్వదోపిడీ రాజకీయం అంటే గ్రామీణ వ్యవస్థలో ఆధిపత్యశక్తుల రాజకీయాలే. పూర్వదోపిడీ ఆర్థిక వ్యవస్థతో సంబంధంలేనిదిగా రాజకీయం లేదు. దీనిననుసరించి సాంఘిక, సాంస్కృతిక స్థితిగతులుంటాయి.

మార్క్సిస్టు మహాపాఠ్యాయులు ఈ మూడింటినీ ఏనాడూ విడదీసి చూడలేదు.

(తరువాయి 3వ పేజీలో)

2018 సెప్టెంబరు 9, 10 తేదీలు - వి.ఎస్.టి. ఫంక్షన్‌హాలు, హైదరాబాదు

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 51 సంఖ్య : 14-15

5-9-2018



కేరళ వరద-మృతులకు సంతాపం 2

చరిత్ర పుటలనుండి :

చైనా ప్రజల ప్రజాతంత్ర విక్రసంఘటన - లీ వీ-హన్ 5

అంతర్జాతీయం :

నాటో 16

ఇజ్రాయిల్ 16

నేపాల్ 17

మాల్దీవులు 17

రాజకీయార్థికం :

ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక-విశ్లేషణ - ప్రొ.టి.జ్యోతిరాణి 10

మేడిపండు స్వాతంత్ర్యం 18

కార్మిక హక్కుల అణచివేత 19

వంచనాత్మక మద్దతు ధరలు 21

ప్రమాదకర స్థితిలో మహిళలు 22

సంస్కరణ :

కా. కోవై ఈశ్వరన్ వర్ధంతి సభ 9

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-

సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

అరునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

కేరళ వరదల్లో మృతుల కుటుంబాలకు సంతాపం- బాధితులకు సంఘీభావం

ఆగస్టు నెలలో కేరళలో కురిసిన భారీ వర్షాలు, ఆ రాష్ట్రాన్ని ముంచెత్తిన వరదలు, 535 చోట్ల కొండచరియలు విరిగిపడిన ఘటనలలో దాదాపు 400 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. రాష్ట్రంలోని సగంపైగా జిల్లాలు వరదనీటిలో మునిగాయి. పదిలక్షల మందికిపైగా ప్రజలు నిరాశ్రయమై, సహాయ శిబిరాలలో తలదాచుకున్నారు. వేలసంఖ్యలో ప్రజలు గాయపడ్డారు; తాగునీరు, కనీస ఆహారం, పసిపిల్లలకు పాలు లభించక రోజుల తరబడి వరదల్లో చిక్కుకుని కొనప్రాణంతో బతికి బయటపడ్డారు. వేల కిలోమీటర్ల మేర రహదారులు, పలుప్రాంతాల్లో వంతెనలు పూర్తిగా దెబ్బతిన్నాయి. రోడ్లు, రైలు, విమాన సౌకర్యాలు స్తంభించిపోయాయి. వరద తీవ్రత తగ్గిన తర్వాత కూడా రవాణా సౌకర్యాలు పునరుద్ధరించబడక, నిత్యావసరాలు లభించక ప్రజలు తీవ్ర ఇబ్బందులనెదుర్కొంటున్నారు. విద్యుదుత్పత్తి కేంద్రాలు, సబ్స్టేషన్లు పూర్తిగా నీటమునగటం, విద్యుత్ వ్యవస్థ ఘోరంగా దెబ్బతినటంతో ఇప్పటికీ అనేక ప్రాంతాలు చీకటిలో మగ్గుతున్నాయి. సమాచార వ్యవస్థ పూర్తిగా దెబ్బతినటంతో, తమవారి ఆచూకీ అందక తల్లడిల్లిపోయారు. ప్రాథమిక సమాచారం ప్రకారం 20వేల కోట్ల రూ॥మేర ఆస్తినిష్టం జరిగిందని అంచనా. పంటలు, పశువులు, ఆస్తుల నష్టం భారీస్థాయిలో జరిగింది. 2 లక్షలకు పైగా కోళ్ళపూరాలు పూర్తిగా నాశనమయ్యాయి. వరద తీవ్రత తగ్గి పది రోజులు గడుస్తున్నా ఇంకా లక్షలాదిమంది సహాయ శిబిరాల్లోనే వుండిపోవలసి రావటం వరద బీభత్సాన్ని తెలియజేస్తోంది. లక్షలాది ఇళ్ళు, నివాస స్థావరాలు వరదల్లో కొట్టుకుపోయాయి. వరద తాకిడికి తట్టుకొని నిలిచిన ఇళ్ళలో నాలుగు, ఐదు అడుగులమేర బురద మేటవేసి, నివాసయోగ్యం కాకుండాపోయాయి. యంత్రాల సాయంతో మాత్రమే బురద తొలగింపు సాధ్యమౌతోంది.

కేరళ రాష్ట్రంలో సంభవించిన ఈ భారీ విపత్తులో మృతుల కుటుంబాలకు 'జనశక్తి' సంతాపం తెలియజేస్తోంది. వరద బాధితులకు సంఘీభావాన్ని ప్రకటిస్తోంది.

వరద సహాయక కార్యక్రమాలలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల వివిధ బలగాలు సహాయక చర్యలలో పాల్గొన్నాయి. వీరు రంగంలో దిగటానికంటే ముందుగా, స్వచ్ఛందంగా స్పందించి, తీరప్రాంత మత్స్యకారులు చేపలవేటకు వుపయోగించే తమ మోటారు పడవలన్నింటిని వినియోగించి, వరదలలో చిక్కుకున్న ప్రజలను సురక్షిత ప్రాంతాలకు తరలించటంలో చేసిన కృషి ప్రశంసనీయం. మోటారు పడవల డీజిల్ వినియోగానికి ప్రభుత్వం అందిస్తామన్న ఆర్థిక సహాయాన్ని కూడా సున్నితంగా తిరస్కరించి, ఆపత్కాలంలో సహజంగా తాము స్పందించామంటూ శ్రామికవర్గ సంస్కృతిని, అపూర్వ మానవత్వాన్ని చాటిచెప్పారు. వరద తగ్గుముఖం పట్టిన తర్వాత సహాయ, పునరావాస కార్యక్రమాల అమలులో కుల, మతాలకు అతీతంగా ప్రజలు సహకరించుకుంటున్నారు. మసీదులు, దేవాలయాలను శుభ్రపరుచుకోవటంలో పరస్పరం హిందువులు, క్రిస్టియన్లు, శిక్కులు తోడ్పాటునందించుకుంటున్నారు. దేశవ్యాప్తంగా కేరళ వరదబాధితులకు ప్రజలు సంఘీభావంగా నిలిచారు. వివిధ సెక్షన్ల ప్రజానీకం నుండి వరద బాధితులకు ఆర్థికంగానూ, వస్తురూపంలోనూ సహాయం విస్తృతంగా చేరుతోంది.

ఆపత్కాలంలో ప్రజల స్పందన, సంఘీభావం ఇలా వుండగా, పాలకవర్గ పార్టీలు తమ సంకుచిత రాజకీయ ప్రయోజనాలకు వరదలను సైతం మినహాయించలేదు. శబరిమల అయ్యప్ప ఆలయంలోకి వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా మహిళలందరికీ ప్రవేశం కల్పించాలని వామపక్ష ప్రభుత్వం నిర్ణయించటమే ఈ విపత్తుకు కారణమని; కేరళీయులలో అధికులు ఆవుమాంసం తినేవారు గనుక, వారిపై దేవుడు ఆగ్రహించాడని కొందరు హిందూమతతత్వవాదులు వ్యాఖ్యానించి, సామాజిక మాధ్యమాలలో విస్తృత ప్రచారంచేసి వారి విద్వేషాన్ని వెళ్ళగక్కారు.

గత వంద సం॥ల కాలంలో ఇంతటి వరద రాలేదని చెబుతున్నప్పటికీ, దాదాపు 1,64,280 చ॥కి॥మీ॥ పరిధిలో విస్తరించిన పడమటి కనుమల పరిధిలోని కేరళ, కర్నాటక, తమిళనాడు, గోవా, మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పర్యావరణానికి హానికరంగా చేపట్టిన చర్యలు తీవ్ర చర్చనీయాంశంగా వున్నాయి. నదీ పరివాహక ప్రాంతాల్లోనేగాక, పర్యావరణరీత్యా సున్నిత మండలాల(ఇఎస్జెడ్)లో ఎక్కువ జనసాంద్రత కలిగి వుండటం, క్వారీలు, గనుల తవ్వకాలకు విచ్చలవిడి అనుమతులు, వరద హెచ్చరిక కేంద్రాల ఏర్పాటు-పర్యవేక్షణ, డ్యామ్ల నిర్వహణలలో లోపాలు మొదలైన అంశాలన్నింటినీ ప్రజాప్రయోజన దృష్టితో సమీక్షించి, తగిన చర్యలు తీసుకోవటం ద్వారానే విపత్తులను సమర్థంగా ఎదుర్కోగలగటం, ప్రాణ, ఆస్తి నష్టాలను తగ్గించగలగటం సాధ్యమౌతుంది. ★

(మొదటి పేజీ తరువాయి)

ఘృడల్ ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ, సంస్కృతి సాంప్రదాయాలు ఒకదానిపై మరొకటి ఆధారపడి వాటి మనుగడను సాగిస్తున్నాయనుకొంటున్నాము.

4. కులం, తెగ, జాతి వ్యవస్థలకు బానిస వ్యవస్థ తాలూకు సిద్ధాంతాలు, సాంప్రదాయాలే మూలం అనుకొంటున్నాము. బానిస యజమానుల స్థానంలో ఘృడల్ యాజమాన్య ఆధిపత్యం సాగింది. అది బలహీనపడి కొన్ని మార్పులు పొంది అర్థఘృడల్ యాజమాన్యం, ఆధిపత్యం కొనసాగుతూ వుంది. దీనిని రక్షించుకొనడానికే మత సంబంధమైన భావవాదం - మాయావాదం రూపొందించబడ్డాయి. మనుష్యుల మధ్య తేడాలు అధములు, అధికులు అన్న భావన స్పష్టమైన గీతతో ఏర్పడింది. ఆర్థిక దోపిడీకి సాధనంగా రాజకీయ ఆధిపత్యం నెరపడానికి పనిముట్టుగా ఈ భావనలు నెలకొల్పబడి యుగయుగాలుగా పోషించబడుతూ వున్నాయి.

వలస పాలకులు మతపరంగా ప్రజలను చీల్చడానికి మత వైవిధ్యాలను వుపయోగించారు. భారత పాలకవర్గాలు ప్రజలను చీల్చడానికి, వారి సంఘటిత శక్తిని బలహీనపరచడానికి, నిజమైన సమస్యలనుండి వారి దృష్టిని పక్కదారి పట్టించడానికి మతతత్వాన్ని వుపయోగిస్తున్నారు.

పాలకవర్గాలు ప్రజల పోరాటాలను, వారి నిరసన స్వరాలను అణచివేయడానికి ఫాసిస్టు పద్ధతులకు పాల్పడుతున్నారు. జాతీయ భద్రత, టెర్రరిజం, మతతత్వ భావనలు, వామపక్ష ఉగ్రవాదం అన్న సాకులను వుపయోగిస్తున్నారు.

ఈ ఘృడల్ దోపిడీ - అణచివేత, వివక్ష, అధిక్యతలు వ్యవస్థీకృతమై పాదుకుపోయి వున్నాయి. ఈ పాదుకుపోయిన వ్యవస్థను సమూలచ్ఛేదనం ఎలా చేయాలి?

మానవతా దృక్పథంతో; ఆదర్శవాద దృక్పథంతో సంస్కరణ దృక్పథంతో కొంతమంది చేసిన ఉద్యమాలు కొంత ఊరడింపు కలిగించాయని అంగీకరించినా వ్యవస్థ సమూలమైన మార్పుకు నోచుకోలేకపోయింది.

ఘృడల్ ప్రభువులు రాజ్యాలనేలుతున్న పరిస్థితుల్లో, సమాజం కునారిల్లిపోతూవున్న సందర్భంలో సామాజిక వైరుధ్యాలు ప్రజ్వరిల్లి సంఘర్షణకు గురవుతున్న కాలంలో, దేశంలోని అనేక తెగలు, అనేక ఘృడల్ రాచరిక రాజ్యాలపై విదేశీ దండయాత్రలు, అణచివేత - రాజకీయ అధిక్యతను నెలకొల్పుకొనడానికి జరిపిన యుద్ధాలు చిన్నాభిన్న రూపంలో విశాల ప్రాంతాలలో పాతుకు పోయాయి. పోర్చుగీస్, ఫ్రెంచి, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదులు తమ ద్రవ్యపెట్టుబడితో, సైనిక బలంతో భారతదేశం నలుమూలలా వున్న చిన్న పెద్ద ఘృడల్ రాజ్యాలను లొంగదీసుకుంటూ వచ్చిన క్రమంలో

భారత రాజకీయ ఆర్థికవ్యవస్థలో ఘృడల్ రాజులు, కొంతమంది తెగల పెద్దలు ఈ సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు వత్తాసుగా, సాంఘిక పునాదిగా మారారు. సామ్రాజ్యవాదశక్తులు ఘృడలిజానికి అండగా నిలచాయి. ఇది ఒక చారిత్రక పరిణామం. దీని ననుసరించి భారత సామాజికవ్యవస్థలోని అన్ని రుగ్మతలు కులమూ, మతమూ సాంప్రదాయాలూ, సంస్కృతి - వీటిని మార్చి ఆధునిక ప్రజాతంత్ర భావజాలానికనుగుణంగా వ్యవస్థను సమూలంగా సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మార్చకపోగా, వాటిని అలాగే కొనసాగించారు.

5. సరిగ్గా యిక్కడే భారతదేశంలో జరగ వలసిన విప్లవంయొక్క స్వభావం ఏమిటన్న సమస్య ముందుకు వస్తుంది. భారత సామాజిక రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక వ్యవస్థ సమూల మార్పుకు దోహదపడే సిద్ధాంతమేది? పరిష్కారమేది? మానవతా వాదమా? ఆదర్శవాదమా? సంస్కరణవాదమా? అన్న ప్రశ్నలు తలెత్తివున్నాయి. ఈ వాదాలకు ప్రతినిధులుగా వున్న వారి చిత్తశుద్ధిని, వారివారి ఆలోచనాపరిధిలో చేసిన త్యాగపూరిత కృషిని గౌరవిస్తూనే పొందగలిగిన స్ఫూర్తిని స్వీకరిస్తూనే భారత ప్రజలు ఘృడల్, సామ్రాజ్యవాద, దళారీ పెట్టుబడిదారీ(బూర్జువా)వర్గ అధికారం, ఆధిపత్యం స్థానంలో శ్రమజీవుల అధికారాన్ని, శ్రమజీవుల సిద్ధాంతమైన మార్క్సిజం - లెనినిజం - మావో ఆలోచనావిధానం ఆధారంగా సాధించుకోవడమన్న దానిపై కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో తేడాలున్నాయి. అలాగే అభ్యుదయశక్తులకు, సంస్కరణవేత్తలకు ఇంకా ఉద్యమకారులకు - కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ కారులకు మధ్య విభేదాలు సాగాయి. అవి మిత్రపూరితమైనవైనా ఉద్యమాలు ఉచ్చస్థాయికి వచ్చినపుడు ఒకదాని కొకటి ఆటంకంగా వచ్చినపుడు వైషమ్య స్వభావం సంతరించుకున్న అనుభవాలూ వున్నాయి.

ఇక్కడ ప్రశ్న ఏమంటే, మనం సిద్ధాంత, రాజకీయ తేడాలను వాస్తవికంగా, వున్నవి వున్నట్లుగా చూడలేమా?; ఆరోగ్యవంతమైన, ప్రజాతంత్రయుతమైన వాతావరణంలో చిత్తశుద్ధితో వాటిని చర్చించే ప్రయత్నం చేయలేమా? విభేదాలను పరస్పరం దూషించుకొనడం, పేర్లు పెట్టుకొనడం అనే స్థితికి దిగిపోనివ్వకుండా వాటిని అధిగమించే ప్రయత్నం చేయలేమా?

ప్రపంచంలో విప్లవాలకు కార్యక్రమానికి సంబంధించిన మౌలిక దాక్యమెంటు అయిన 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక' విషయంలో కమ్యూనిస్టులు ఎక్కడ వున్నారు?

యూరప్ లో ప్రజాతంత్ర విప్లవాలకు నాయకత్వం వహించిన బూర్జువావర్గం ఇక ముందు నాయకత్వ మొహించలేదనీ, శ్రామికవర్గమే ప్రజాతంత్ర విప్లవ సంఘటనకు నాయకత్వ మొహించగలదనే నిర్ధారణకు లెనిన్ నాయకత్వాన

రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీ బోల్షివిక్ వచ్చింది. దానికి తగిన ఎత్తుగడల ననుసరించి శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన సోవియట్ రిపబ్లిక్ ని నెలకొల్పింది. దీనికి ముందు పారిస్ కమ్యూన్ సందర్భంగా బూర్జువావర్గం నిలబడలేక పోవడానికి సంబంధించిన అనుభవం కూడా వుంది.

ఈ అనుభవం నుంచి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ తనదేశంలో ప్రజాతంత్ర విప్లవం శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన రైతాంగం, ఇతర చిన్న ఆస్తిపర వర్గాల అండతో సాగుతుందని నిర్ధారణకు వచ్చారు. అది పాత యూరప్ ప్రజాతంత్ర విప్లవాలలాగ కాక బూర్జువావర్గం నాయకత్వానకాక శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవంగా సాగించారు. ఈ అనుభవం జాతీయ విముక్తి పోరాటాలు జరుగుతున్న వ్యవసాయం ప్రధాన ఉత్పత్తి సాధనంగా వున్న ఆసియా దేశాలన్నింటికి వర్తిస్తుందనే అవగాహనకు పునాదిగా వుంది.

కనుక భారతదేశంలో సామ్రాజ్యవాదం తన పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ సాగడానికి భారతదేశ ఘృడల్ వ్యవస్థను సాంఘిక పునాదిగా వుంచుకొని దళారీ బూర్జువాల ద్వారా నయావలస దోపిడీ పద్ధతుల ననుసరిస్తున్నదనే అవగాహన ముందుకు వచ్చింది. భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో విభేదాలకు ఆరంభమిదేననుకొంటున్నాము. భారతవిప్లవం ప్రజాతంత్ర విప్లవంగా ఇంకా సాగవలసివున్నదన్న శక్తులకు-ప్రజాతంత్ర విప్లవం పరిపూర్ణమైపోయింది. ఇక సాగవలసింది సోషలిస్టు విప్లవమేననే శక్తులకు మధ్య తేడాలున్నాయి. ప్రజాతంత్ర విప్లవ కర్తవ్యాలు, సోషలిస్టు విప్లవ కర్తవ్యాలు వేరుగా వుంటాయి. కనుక ప్రజాతంత్ర విప్లవకర్తవ్యాల పరిపూర్ణిద్వారా సోషలిజంలోకి వెళ్తామన్న వారి దృక్పథానికి - సోషలిజం సాధనకోసం కృషిచేస్తున్న వారి దృక్పథానికి మధ్య తీవ్రమైన తేడాలున్నాయి.

భారతదేశం నేడు మరింత నగ్నంగా సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి గేట్లు బార్లా తెరచివుంచింది. భారతదేశానికి మేలు చేకూరుస్తున్నాయని చెప్పబడుతున్న కార్యక్రమాలు, అభివృద్ధిపేరిట తీసుకొంటున్న చర్యలన్నీ సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలను నెరవేర్చే పనితో ముడిబడి వున్నాయనీ, ఘృడల్ ఆర్థికదోపిడీ ఘృడల్ పద్ధతులకు ఆధునిక పద్ధతులు జోడించి సాగుతున్నాయనీ, పాతఘృడల్ శక్తులు ఘృడల్ ఆర్థికదోపిడీతోబాటు; పెట్టుబడుల ద్వారా పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ పద్ధతులనూ; ప్రభుత్వ ఖజానా (ప్రజల ఖజానా)ను బ్యూరోక్రసీ (ఉన్నతాధికార వర్గం)తో చేతులు కలిపి దోపిడీ చేస్తున్నారనీ అనుకొంటున్నాము.

ఈ ఆర్థిక దన్ను, రాజకీయాధికారాన్ని కైవశం చేసుకోవడానికీ, రాజకీయాధికారం ఆర్థికంగా మదపటేనుగులాగా మారడానికి దోహదపడుతోంది. దీనితోపాటు కాపాడబడుతూ వస్తున్న కుల, మత భేదాలు సాంఘిక, సాంస్కృతిక,

సాంప్రదాయాలు వారి ఆర్థికదోషిడికి, రాజకీయ ఆధిపత్యానికి, సాంఘిక దురహంకారానికి సాధనంగా ఉపయోగపడుతున్నాయి. కనుక మరింత వక్కాణింపుతో మానవతావాద, ఆదర్శవాద, సంస్కరణవాద ఉద్యమాలు సమాజం సమూల మార్పుకి దోహదపడలేవని అనుకుంటున్నాము. నేటి వ్యవస్థలో ప్రభుత్వాలు-ఏ పార్టీ ప్రభుత్వమైనా రూపొందించబడిన ప్రజోపయోగకర పథకాలపేరిట ప్రజలను ఏమారుస్తున్నాయనుకుంటున్నాము.

కమ్యూనిస్టు ఉద్యమశక్తులు-ప్రజాతంత్ర విప్లవశక్తులు, సోషలిస్టు విప్లవశక్తులు వీరంతా నేడు వామపక్ష శక్తులుగా పరిగణింపబడుతున్నారు. చట్టంలో రూపొందించబడిన ప్రజాతంత్ర హక్కుల కోసం పోరాటం, సమాజసిద్ధాంతాల ప్రచారం, మార్క్సిజం ప్రాతిపదికగా వర్గపోరాట చైతన్యాన్ని ప్రజలకు కల్పించడంలాంటి విషయాలలో విభేధించే విషయాలు వుండకూడదనుకుంటున్నాము.

ప్రభుత్వం చేసిన భూసంస్కరణ; అటవీ హక్కుల, కార్మికహక్కుల, దళిత హక్కుల, స్త్రీల హక్కుల చట్టాలను సరిగ్గా, సక్రమంగా అమలు జరపమని ప్రభుత్వాలను డిమాండ్ చేయడం, ఈ హక్కుల సాధనకు ఆయా వర్గాల, సెక్షన్ల ప్రజలను ఆందోళనోద్యమాలు చేయమని కోరడంలో కమ్యూనిస్టులకు, సోషలిస్టు విప్లవ దృక్పథంగల కమ్యూనిస్టులకూ, సోషలిస్టులకూ విభేదాంశాలేమీ వుండకూడదనుకుంటున్నాము. ఈ కార్యక్రమం ఐక్యకార్యచరణ వేదికలకు కనీస ప్రాతిపదికగా వుంటుంది.

అలాగే భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి సామ్రాజ్య వాదుల చొరబాటు తద్వారా రాజకీయరంగాన్ని తమ అదుపులో వుంచుకొనడాన్ని వ్యతిరేకించడం ప్రపంచాధిపత్య వ్యూహానికి కట్టివేయడం కూడ పైశక్తులన్ని ఒకే వేదికమీదకు రావడానికిగూడ కనీస ప్రాతిపదిక కాగలదు. సామ్రాజ్యవాదం అంతర్జాతీయ రంగంలో చేసే బెదిరింపులు, దురాక్రమణలు, యుద్ధాలను వ్యతిరేకించడంలో కూడా విభేదం వుండకూడదు. జాతీయవాదం-శుద్ధజాతీయవాదం -ఉన్మాద జాతీయవాదం ఈ మూడు రకాలలో మార్క్సిజం-లెనినిజం ప్రాతిపదికగా జాతి, జాతుల పోరాటాలగురించి కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు ఒక దృక్పథముంది. బహుశా ఈ సమస్యపై భావైక్యత ప్రస్తుతం లేదనుకోవచ్చు.

అలాగే ప్రాంతీయత - ప్రాంతీయతత్వం ఒకటి కాదు. ఒక ప్రాంత ప్రజల ఆర్థిక, సాంఘిక అభివృద్ధిని కోరుకునే ఉద్యమాలను బలపరచడం, నిర్వహించడంలో కమ్యూనిస్టులకు ఏకాభిప్రాయం వుంది. అదే సందర్భంలో ప్రాంతీయతత్వం, ప్రాంతీయ ఉన్మాదంగా మార్చే దృక్పథానికి వ్యతిరేకం. ఈ విషయంలో కూడా స్వల్పమైన తేడాలతో ఏకీభావం వుండవచ్చు.

శ్రామికవర్గ శక్తులు అధికారంలోకి రావడానికి ఏ పోరాట రూపం సరిపడుతుందన్న విషయంలో తేడాలున్నాయి. ఈ విషయంలో ఎవరి దృక్పథాల కనుగుణంగా వారు పనిచేసుకుంటూ విశాలమైన భావనతో ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమాలను నిర్మించవచ్చు. ప్రచారం - ఆందోళన - పోరాటం - రాజకీయ చైతన్యం అన్న పోరాట సూత్రాల ప్రాతిపదికపై ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఆందోళనోద్యమాలను నిర్వహించలేమా?

భారత రాజ్యాంగం, న్యాయసూత్రాల విషయంలో ఎవరి దృక్పథాలు వారికి వున్నప్పటికీ ఈ ఆరు దశాబ్దాల కాలంలో ఇవి అత్యంత ధనాధ్యవర్గాలకు ఎలా ఉపయోగపడుతున్నాయో, ప్రజానిరసన, ఆందోళనల ఫలితంగా సామాన్యులకు కూడా అప్పుడప్పుడు ఎలా ఉపయోగపడుతున్నాయో వీటినుండి ప్రధానంగా ప్రయోజనం పొందుతున్న వర్గాలే వీటిని దినదినం ఏవిధంగా నామమాత్రం, అపహాస్యం చేస్తున్నాయో అనుభవం చూపెడుతున్నది. ఈ విషయంలో వున్న తేడాను కూడా అధిగమించ దానికి తోడ్పడవచ్చును. రాజ్యాంగం యిచ్చిన హామీలు, న్యాయచట్టాలు కల్పిస్తున్న నమ్మకాలు సామాన్య ప్రజలనేకాక పురోగామి శక్తులను కూడా భ్రమలలో వుంచుతున్నాయి.

భారత సమాజ మార్పుకోసం సంఘర్షణ పడుతున్న శక్తులు ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్లను ఈ వెలుగులో పరిశీలించుకోవలసి వుంటుందని అనుకుంటున్నాము.

1. ప్రధాన శత్రువులలో ఒకటయిన ఫ్యూడలిజం సమస్య; దాని ఫ్యూడల్ రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక పరిస్థితులను మార్పు చేయడానికి సంబంధించిన సమస్య.

2. సమస్త రంగాలలో తిష్టవేసి కూర్చున్న సామ్రాజ్యవాదాన్ని ప్రధాన శత్రువులలో ఒకటిగా నిరూపించి నిలబెట్టే సమస్య; సామ్రాజ్యవాద దోషిడిని ప్రస్తుత దశలో ఎదుర్కొనే సమస్య.

3. వ్యవసాయక సమస్య అంటే ప్రధాన ఉత్పత్తి సాధనంగా కోట్లాది ప్రజల తిండి, బట్ట తదితర సమస్యలను తీర్చే భూమి యాజమాన్యం సమస్య.

4. కోట్లాది ప్రజల అవసరాలను తీరుస్తూ, కోట్లాది ప్రజలకు ఉపాధిగావున్న పారిశ్రామికరంగం దళారీ పెట్టుబడి, విదేశీపెట్టుబడి కబంధహస్తాలలో చిక్కుకున్న సమస్య.

5. వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాల శ్రామికులు సృష్టిస్తున్న సంపదల పంపిణీ సమస్య.

6. భారత ప్రజల సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక స్థాయిని పెంపొందించడానికి పురోగామిశక్తులయిన కమ్యూనిస్టులు, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు, సోషలిస్టులు, అభ్యుదయ పురోగామి శక్తులను ఒకే త్రాటిపైకి తెచ్చే సమస్య.

7. తాత్విక, రాజకీయ, సిద్ధాంతపర విషయాలపై తేడాలను ప్రజాతంత్రయతమైన, ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణంలో చర్చించడం, వాటి పరిష్కారంకోసం ప్రయత్నించడానికి సంబంధించిన సమస్య. ఐక్యకార్యచరణ వేదికలను సమన్వయ పూర్వకంగా, సమానత్వ ప్రాతిపదికపై నిర్వహించే సమస్య.

8. పోరాట రూపాలను, ఎవరి పద్ధతిలో వారు చేస్తున్న పోరాటాలను ఎలా చూడాలి అన్న సమస్య, సంఘీభావం ప్రకటించే సమస్య. సంఘీభావం అంటే ప్రభుత్వ నిర్బంధాన్ని ఖండించడంతో సమానం చెయ్యకూడదని, ప్రజల పోరాట నినాదాలు, ఆకాంక్షల సాధనకు అండగా రాజకీయంగా, భౌతికంగా నిలబడవలసివుంటుందన్న సమస్య. ఇవిగాక నిత్యజీవనరంగంలోని అనేక సమస్యలపై యాదృచ్ఛిక ఉద్యమాలు వస్తున్నాయి. మతోన్మాద దాడులు, కులాధిక్యదాడులు, ఎన్కౌంటర్ల పేరిట హత్యలు, స్త్రీలపైన, బాలికలపైన లైంగిక వేధింపులు, రైతుల ఆత్మహత్యలు, విద్యార్థినులు, మహిళా వృత్తిదారులపై, ఉద్యోగులపై జరుగుతున్న అవమానకర వేధింపులలాంటి సమస్యలు ఎన్నో వున్నాయి. నిత్య నిరంతరాయ సమస్యలపై ఎలా ఐక్యశక్తిని ప్రదర్శించాలి.

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం నానాటికీ తీవ్రతరమవుతున్నది. అధిగమించలేనిదిగా యిది తయారైంది. ఇది శ్రామిక ప్రజల మధ్య అసంతృప్తి, నిరసన పెరగడానికి దారితీసింది. అంతర్జాతీయ కేంద్రం లేకపోవడం, మార్క్సిజం - లెనినిజంపైన సిద్ధాంత, రాజకీయ దాడులు సాగుతూండడం అన్నవి కమ్యూనిస్టు వుద్యమం ఎదుర్కొంటున్న కొన్ని అవరోధాలు.

భారత సమాజాన్ని ముంచెత్తిన సర్వవ్యాపిత సంక్షోభం, వివిధ సెక్షన్ల ప్రజల మధ్య పెరుగుతున్న అసంతృప్తి, పోరాటాలు ప్రజలు విప్లవాత్మక మార్పు వైపుగా సాగడానికి ఎన్నో అవకాశాలను అందిస్తున్నాయి.

అనుకూల పరిస్థితులను వినియోగించు కొనడంలో, అననుకూలతలను అధిగమించడంలో భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి సంపద్వంతమైన అనుభవాలున్నాయి. మార్క్సిజం లెనినిజం మావో ఆలోచనా విధానంపట్ల, నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు దాన్ని అన్వయించడంపట్ల మనకున్న మొక్కవోని అంకిత భావం భారత సమాజ మార్పుకోసం పోరాడుతున్న శక్తుల ఐక్యతకు దారిని సుగమం చేస్తాయని మేము ఆశిస్తున్నాము.

బిల్లకొవందనలతో

కేంద్రకమిటి

ఆగస్టు 21, 2018

సి.పి.ఐ(ఎం-ఎల్)

(విశ్వం)

ప్రధాన కార్యదర్శి

✱

చైనా ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన : దాని ఐశిష్ట లక్షణాలు

5-9-18

లీవీ-హన్ చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ యొక్క ఐక్య సంఘటన శాఖకు డైరెక్టరు. ఈయన “హంగ్ కీ” పత్రికలో 1961 సంవత్సరపు 12వ సంచికలో వ్రాసిన వ్యాసం మూడవ భాగం ఇది. దీని మొదటి భాగం డిసెంబరు “సందేశం” లోను, రెండవభాగం జనవరి సంచికలోను ప్రచురించబడింది. ఆ భాగాలలో నాలుగు అంశాలను వివరించారు.

ప్రస్తుత మూడవ భాగంలో రచయిత లీవీహన్-ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలోను, సోషలిస్టు విప్లవ దశలోను విప్లవ కర్తవ్యాల నిర్వహణకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో ఐక్యసంఘటన ప్రాధాన్యతను నొక్కిచెప్పారు. జాతీయబూర్జువా వర్గం తానున్న దేశాలలో విప్లవానికి నాయకత్వం వహించగల అర్హతను కోల్పోయిందని, నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి కూడా కార్మికవర్గమే నాయకత్వం వహించాలని చైనా విప్లవ అనుభవాల వెలుగులో విశ్లేషించారు. ప్రజాతంత్ర, సోషలిస్టు విప్లవ దశలలో విప్లవ కర్తవ్యాలను నిర్వహించే ఐక్యసంఘటనను అభివృద్ధి చేసుకోవటం గురించి వివరించారు. ఈ అంశాన్ని అవగాహన చేసుకోవటంలో ఆనాడు పార్టీ నిర్మాణంలో వ్యక్తమైన పెద ధోరణులను, వాటికి వ్యతిరేకంగా సంఘర్షణ జరగవలసిన ఆవశ్యకతను పేర్కొన్నారు. ఐక్య సంఘటనలో రైతాంగ పాత్రను తక్కువ అంచనావేసిన ఫలితంగా జరిగిన నష్టాన్ని, దానిని అధిగమించిన తీరునూ వివరించారు. ప్రజాతంత్ర, సోషలిస్టు విప్లవ దశలను కలగాపులం చేయరాదని హెచ్చరిస్తూనే, ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలోనే సోషలిస్టు విప్లవానికి వీలైన అన్ని సన్నాహాలను చేసుకోవాలన్నారు.

స్వయంశిక్షణ, స్వీయసంస్కారం సక్రమంగా అమలుజరిగినపుడే ఐక్యసంఘటన పురోగమించి బలపడటంద్వారా రెండు దశలలోనూ విప్లవ కర్తవ్యాలను మరింత సంతృప్తికరంగా నిర్వహించగలుగుతుందని స్పష్టంచేశారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వానికి ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వమనే రాజ్యాంగాధికారమున్నపుడే అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలను శ్రమద్వారా సంస్కరింపబడేట్లు చేయవచ్చునని చైనావిప్లవ అనుభవాలను అన్వయించి వివరించారు.

ఒక దేశంలో విప్లవ విజయానికి ఆ దేశంలో విప్లవకృషిమీద ప్రధానంగా ఆధారపడుతూనే, ప్రపంచదేశాలలోని విప్లవశక్తుల తోడ్పాటుయొక్క ఆవశ్యకతను తెలిపారు. ప్రపంచదేశాలపై పెత్తనానికి అగ్రులుచాస్తూ, దురాక్రమణ యుద్ధాలు సాగిస్తూ, దూకుడుగా ముందుకువస్తూ, మానవహనాన్ని సృష్టిస్తున్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా యావత్ప్రపంచంలోని పీడిత జాతులూ, ప్రజలూ, శాంతికాముకులూ, ప్రజాతంత్రవాదులూ ఐక్యసంఘటనగా వ్యవహరించిన అనుభవాలను అందించారు. ఒకదేశ ప్రజల ఐక్యతను, ప్రపంచ ప్రజల ఐక్యతతో మేళవిస్తూ రావాలని, ఇతర దేశాల శ్రామికవర్గ విస్తృత ప్రజానీకంతో చేయిచేయి కలపాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించారు.

విప్లవశ్రేణుల అధ్యయనానికి, అన్వయింపుకు తోడ్పడుతుందనే దృష్టితో ఈ వ్యాసాన్ని ప్రచురిస్తున్నాం. కామ్రేడ్స్ కంభంపాటి సత్యనారాయణ, కడియాల గోపాలరావు, మహీధర రామ్మోహనరావుగారల సంపాదకత్వంలో 1962 ఫిబ్రవరిలో వెలువడిన నాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క మార్క్సిస్టు సిద్ధాంత రాజకీయ మాసపత్రిక ‘సందేశం’ నుండి పునర్ముద్రిస్తున్నాం.

- సంపాదకుడు

5. ప్రజాతంత్ర విప్లవ దశలోను, సోషలిస్టు విప్లవ దశలోను విప్లవ కర్తవ్యాలను నిర్వహించే ఐక్య సంఘటన

మన దేశంలో ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన ప్రజాతంత్ర విప్లవ దశ కర్తవ్యాలను జయప్రదంగా నిర్వహించి, సోషలిస్టు విప్లవదశ కర్తవ్యాలనూ, సోషలిస్టు నిర్మాణ దశ కర్తవ్యాలనూ జయప్రదంగా నిర్వహిస్తుంది. దీన్నిబట్టి, అది రెండు దశల విప్లవ కర్తవ్యాలను నిర్వహించే సంస్థ అని తేటతెల్లమవుతుంది. విప్లవాన్ని చివరిదాకా కొనసాగించే ఐక్య సంఘటన అది; విప్లవం అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగేందుకు ఏర్పడ్డ ఐక్య సంఘటన అది.

ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన సౌమ్యంగా నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం యొక్క ఐక్యసంఘటన దశ నుంచి సోషలిజాన్ని నిర్మించే ఐక్య సంఘటనగా అభివృద్ధి చెందగలిగిందంటే, దానికి కారణం చైనా విప్లవంయొక్క చారిత్రక పరిస్థితులు, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క సరియైన నాయకత్వమూను, చైనా

విప్లవం యొక్క చారిత్రక పరిస్థితులు ఇవి : మొదటి సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం, రష్యా అక్టోబరు సోషలిస్టు విప్లవం తర్వాత పెట్టుబడిదారీ విధానం అంతర్జాతీయంగా శిథిలావస్థలో ఉన్నట్లు పూర్తిగా తేటతెల్లమయింది; శ్రామికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవ యుగం ప్రారంభం అయింది; వలస, అర్ధవలస దేశాలలో జాతీయ బూర్జువా విప్లవం శ్రామికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవంలో ఒక భాగంగా అయింది. జాతీయ బూర్జువా వర్గం తానున్న దేశంలో విప్లవానికి నాయకత్వం వహించగల అర్హతను కోల్పోయింది; బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో పాత ప్రజాస్వామ్యం స్థానే నూతన ప్రజాస్వామ్యం తలయెత్తింది; ఈ విప్లవం చివరిదాకా సాగాలంటే, కార్మికవర్గం దానికి నాయకత్వం వహించాలి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ సరియైన నాయకత్వం వహించటమంటే, ప్రధానంగా ఇది: పైన చెప్పిన చారిత్రక పరిస్థితుల్లో చైనా విప్లవాన్ని నడపాలంటే ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి గల సంబంధాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకోవాలి; నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని చివరదాకా సాగించి, ఆ

తర్వాత విరామం లేకుండా పెట్టుబడిదారీ విధానం నుంచి సోషలిజానికి పరివర్తన తీసుకువచ్చేందు కవసరమైన సోషలిస్టు విప్లవాన్ని తీసుకు రావలసియుంది; ఇందుకై ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో కార్మికవర్గ నాయకత్వం సాధించేందుకు కృషి జరపాలి. ఈ దిగువ సమస్యలు రెండూ అవినాభావ సంబంధంగలవని ప్రతి సందర్భంలో చైనా విప్లవం యొక్క అనుభవం రుజువు చేసింది. ఒకటి, ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి మధ్య సంబంధాన్ని అర్థంచేసుకోవడం; రెండు, ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో కార్మికవర్గ నాయకత్వాన్ని సక్రమంగా స్థాపించడం. ఈ రెండు ప్రధాన సమస్యలను సరిగా పరిష్కరిస్తే, ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన పై రెండు దశలలో విప్లవ కర్తవ్యాలను నిర్వహించే ఐక్య సంఘటనగా రూపొందించగలదు.

రష్యాలో అక్టోబరు విప్లవం జయించిన తరువాత లెనిన్, స్టాలిన్లు అనేక సందర్భాలలో వలస, అర్ధవలస దేశాల్లో విప్లవాలు, పాత బూర్జువా విప్లవాల స్వభావాన్ని కోల్పోయాయనీ, శ్రామికవర్గ ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో

భాగంగా అవి తయారయ్యాయని సూత్రీకరించారు. ఈ సూత్రాన్ని ఆధారం చేసుకొని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మొదటి విప్లవ అంతర్యుద్ధ దశలోనే, చైనాలో బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం “ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో ఒక భాగం అనీ, అది పెట్టుబడిదారీ విధానానికి భిన్నమైన భవిష్యత్తు కొరకు పోరాడాలనీ సూత్రీకరించింది.

ఈ సూత్రీకరణ సరియైనదే. కాని కామ్రేడ్ మావోసే-టుంగ్ చెప్పినట్లు అప్పట్లో యీ సూత్రం పూర్తిగా వివరింపబడలేదు. అందుచేత, యీ సమస్యను అస్పష్టంగా మాత్రమే అర్థం చేసుకోవడం జరిగింది. ఆ రోజుల్లో అవకాశవాదులీ సూత్రాన్ని వ్యతిరేకించారు; లేదా అపభ్రంశ మొనర్చారు. మితవాద అవకాశవాది అయిన చెన్ తూ-సియూ ఈ సూత్రాన్ని వ్యతిరేకించిన వారికి ప్రతినిధి. చైనాలో బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం పాత ప్రజాతంత్ర విప్లవమని అతని అభిప్రాయం. ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి మధ్య పెట్టుబడిదారీ దశ (నుండి) ఉండి తీరుతుందనీ, అది బూర్జువా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ రూపం ధరిస్తుందనీ చెన్ తూ-సియూ వాదించాడు. ఈ విధంగా అతడూ, అతని అనుచరులూ ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని బూర్జువావర్గమే నడపవలసి ఉంటుందని, ఆ విప్లవం జయించడం అంటే బూర్జువావర్గం జయించడమేనని భావించారు; వారి దృష్టిలో కార్మికవర్గం బూర్జువా వర్గానికి కూలీలుగా మాత్రం ఉంటారు. విప్లవం విరామమెరుగకుండా, అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగాలనే మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని చెన్ తూ-సియూ పూర్తిగా నిరాకరించాడు; ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి పెద్ద చైనా గోడ నిర్మించాడు; తద్వారా మితవాద దృక్పథంతో శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన్ని తిరస్కరించాడు.

రెండోవైపు “అతివాద” అవకాశవాదులున్నారు. వీరు రెండవ అంతర్యుద్ధ దశలో పై సూత్రీకరణను వక్రంగా చిత్రించారు. ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి గల తారతమ్యాన్ని వీరు విస్మరించారు; విప్లవం వివిధ దశల్లో అభివృద్ధి చెందుతున్న మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సూత్రాన్ని వీరు నిరాకరించారు. ఆ విధంగా, మొత్తం బూర్జువా వర్గంపై - పెటీ బూర్జువా వర్గంలో పై శ్రేణికి చెందిన వారితో సహా పోరాటం సాగించాలనుకున్నారు; చైనా విప్లవంలో పూర్వదలిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడే రైతాంగం యొక్క నిర్ణాయక పాత్రను తక్కువ అంచనా వేశారు. ఫలితమేమంటే, వీరు “అతివాద” దృక్పథం నుంచి శ్రామికవర్గ నాయకత్వానికి తీవ్రమైన నష్టం కలిగించారు. ఈ రెండు విధాలైన అవకాశవాదులు ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి సోషలిస్టు విప్లవానికి గల సంబంధాన్ని, వ్యత్యాసాన్ని అర్థం చేసుకోలేదు. ఆ విధంగా వారు శ్రామికవర్గ నాయకత్వమనే సమస్యను పరిష్కరించలేకపోయారు.

వలస, అర్థవలస దేశాల్లో విప్లవాలు పాతరకపు

విప్లవాలుగా ఉండే పరిస్థితి ఏనాడో పోయిందనే, లెనిన్, స్టాలిన్లు చెప్పిన సూత్రాన్ని ఆధారం చేసుకొని చైనా దేశ చారిత్రక లక్షణాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని, కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం, రష్యా అక్టోబరు విప్లవం తరువాత చైనాలో బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం బూర్జువా వర్గంచే నడుపబడే పాత ప్రజాతంత్ర విప్లవం ఏమాత్రం కాదనీ, శ్రామికవర్గంచే నడుపబడు నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవమనీ పదేపదే విశదీకరించి చెప్పాడు. పాత బూర్జువా ప్రజాతంత్ర ప్రపంచ విప్లవంలో అదొక భాగంగా లేదనీ, కొత్త శ్రామిక వర్గ సోషలిస్టు విప్లవంలో అది భాగమనీ చెప్పాడు; దాని ఆర్థిక వ్యవస్థను బట్టి చూస్తే ఈ విప్లవం బూర్జువా ప్రజాతంత్ర స్వభావం గలదని ఆయన నిర్వచించాడు; అది ఇంకా సోషలిస్టు విప్లవం కాదనీ; అయితే దాని పురోగతి, విజయం తప్పనిసరిగా సోషలిస్టు విప్లవానికి దారి తీస్తుందనీ, సోషలిస్టు వ్యవస్థ వైపు పురోగమిస్తుందనీ తెలియజేశాడు. ఈ విధంగా విప్లవం విరామం లేకుండా అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతుందన్న సిద్ధాంతాన్ని, వివిధ దశల్లో విప్లవం కొనసాగుతుందన్న సిద్ధాంతాన్ని ఆయన గతితార్కికంగా సమన్వయపరిచాడు; ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి గల సంబంధాన్నీ, వ్యత్యాసాన్నీ చక్కగా విశదీకరించాడు; కార్మికవర్గం యొక్క నాయకత్వం కొరకు కృషి చేసి, దాన్ని స్థాపించాలన్న భావాన్ని మౌలికంగా ముందుకు తీసుకొచ్చాడు. కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ఇలా వ్రాసాడు: “చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద కొనసాగే యావత్తు చైనా విప్లవోద్యమంలో రెండు దశలున్నాయి; ఒకటి ప్రజాతంత్ర దశ; రెండు సోషలిస్టు దశ; ఈ రెండు దశలూ రెండు విభిన్నమైన విప్లవ పరిణామక్రమాలు; ప్రజాతంత్ర దశ పూర్తి అయిన తరువాతనే సోషలిస్టు దశకు చేరుకోవడం సాధ్యం. ప్రజాతంత్ర విప్లవం సోషలిస్టు విప్లవానికి తప్పక అవసరం. రెండోవైపు, సోషలిస్టు విప్లవం ప్రజాతంత్ర విప్లవం యొక్క అనివార్య ధోరణి. కమ్యూనిస్టులందరికీ చరమలక్ష్యం సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించడం; ఆ తర్వాత కమ్యూనిజాన్ని స్థాపించడం. ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి గల సంబంధాన్ని, వ్యత్యాసాన్ని స్పష్టంగా అర్థం చేసుకుంటేనే, మనం చైనా విప్లవాన్ని సరిగా నడపగలం”. మావో సే-టుంగ్ : చైనా విప్లవం చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఇంగ్లీష్ అనువాదం. పెకింగ్ - 1960 పుట 50.)

“ప్రస్తుత చైనా విప్లవదశ అర్థవలస, అర్థ పూర్వ సామాజిక వ్యవస్థను రద్దు చేసి సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించే పరివర్తన దశగా ఉంది. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం యొక్క పరిణామ దశ యిది. (పై పుస్తకమే పుట 44)

“ఈ విప్లవంలో మొదటి దశ బూర్జువావర్గ నియంతృత్వం క్రింద పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని స్థాపించడం కాదు; కాజాలదు. చైనా కార్మికవర్గ నాయకత్వాన దేశంలోని విప్లవ వర్గాలన్నిటి

నియంతృత్వం క్రింద నూతన ప్రజాతంత్ర సమాజాన్ని నెలకొల్పటమే ఈ విప్లవంలో మొదటిదశగా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత విప్లవం చైనాలో సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించేందుకై రెండవ దశలోకి పరిణితి చెందుతుంది”. (మావో సే-టుంగ్ : నూతన ప్రజాస్వామ్యం. ఇంగ్లీషు అనువాదం, పెకింగ్ 1960 పుట 16-17)

1935లో సున్-యూ సమావేశం జరిగిన తరువాత మావో రూపొందించిన ప్రజాతంత్ర విప్లవ సిద్ధాంతానికనుగుణంగా పార్టీ ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి మధ్య ఖచ్చితమైన వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించి ప్రజాతంత్ర విప్లవదశను స్వీయత్మక ధోరణిలో విస్మరించడాన్ని ఖండించింది. రెండోవైపు ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి సోషలిస్టు విప్లవానికి గల సంబంధాన్ని వివరించింది. ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలో సోషలిస్టు విప్లవానికి వీలైన అన్ని సన్నాహాలు చేసింది.

ఈ సందర్భంలో పార్టీ నిర్వహించిన ప్రధాన కార్యకలాపాలివి: ఒకటి, పార్టీని నిర్మించి, బలమైన ఖచ్చితమైన అగ్రదళంగా దాన్ని రూపొందించేందుకు, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని అది చక్కగా అన్వయించేట్లు, ప్రజలతో సన్నిహిత సంబంధాలుంచుకొనేట్లు అనవరతంగా కృషి చేసింది. రెండు కార్మిక-కర్షక మైత్రిని అది పటిష్ట మొనర్చి అభివృద్ధి చేసింది; తత్ఫలితంగా కార్మికవర్గానికి రైతులు గొప్పమిత్రులయ్యారు; అంతేకాక కార్మిక - కర్షక మైత్రి మీద ఆధారపడి, ఏ శక్తులతో కలియడం సాధ్యమో ఆ శక్తులన్నిటితోనూ పార్టీ చేతులు కలిపి పనిచేసింది. మూడు, ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వం క్రింద సాయుధ బలగాలను, విప్లవ స్థావరాలను నిర్మించి, విస్తృతమొనర్చింది; ఆ ప్రాంతాల్లో అనేక నూతన ప్రజాతంత్ర విధానాలను అమలు జరిపింది. ఒకవైపు ప్రభుత్వానికి, ప్రజల జీవితానికి ఉపయోగకరమైన పెట్టుబడిదారీ రంగాన్ని కాపాడి ప్రోత్సహించింది; రెండోవైపు సోషలిస్టు రాజకీయ, ఆర్థిక శక్తులను సాధ్యమైనంత హెచ్చుగా పెంపొందించింది. వివిధ నూతన ప్రజాతంత్ర విధానాలను అమలు జరపడంలో పార్టీ క్రమ క్రమంగా రాజకీయ, సైనిక, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక రంగాల్లో రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని నడపగల అనుభవజ్ఞుల్ని తర్ఫీదు చేసింది. నాలుగు, సమగ్రంగా ప్రజాసాన్నిహిత్య పంథాను అమలు జరిపింది; ప్రజలు స్వయంగా విప్లవ పోరాటాలు జరపడంలో, ఆ పోరాటాల నుంచి ఎప్పటికప్పుడు పాఠాలు నేర్చుకొని, తమ రాజకీయ చైతన్యాన్ని వృద్ధిపరచుకోవడంలో నాయకత్వం వహించింది; ప్రోత్సాహం ఇచ్చింది. (ప్రజా సాన్నిహిత్య పంథా మన పార్టీ యొక్క ప్రధాన రాజకీయ, నిర్మాణ పంథా లీ షావ్-చీ : పార్టీ నిర్మాణం), పార్టీ యీ ప్రధాన పంథాను చేపట్టడం వల్లనే, ప్రజల్ని అది పూర్తిగా సమీకరించి, విప్లవాన్ని చివరిదాకా సాగించగల శక్తిని సంపాదించింది. ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలో ఎంత విస్తృతంగా, పటిష్టంగా విప్లవశక్తులు, ముఖ్యంగా కార్మిక కర్షకులు సమీకరింపబడితే అంత

సమగ్రంగా విప్లవం కొనసాగుతుందని మన అనుభవం నిరూపించింది. అదేవిధంగా ప్రజాతంత్ర విప్లవం ఎంత సమగ్రంగా కొనసాగితే, అంత హెచ్చుగా ప్రజాతంత్ర శక్తులు సోషలిస్టు విప్లవదశలో తమ మధ్య విస్తృతమైన ఐక్యతను పెంపొందించు కోగలుగుతారు; సోషలిస్టు విప్లవం సౌమ్యంగా కొనసాగుతుంది. ఇట్టి పంథా చేపట్టడం వల్ల నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం సోషలిస్టు శక్తుల అభివృద్ధికి, పెట్టుబడిదారీ శక్తుల అభివృద్ధికి కూడా దారి తీసింది. సోషలిస్టు శక్తులంటే, “దేశమంతటా శ్రామికవర్గం యొక్క, కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క రాజకీయ పలుకుబడిని పెంపొందించడం; రైతుల మేధావుల, పట్టణ, మధ్యతరగతుల ఆమోదం పొందిన లేదా పొందగలిగిన శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన్ని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన్ని గుర్తించడం, ప్రజా రిపబ్లిక్ లోని ప్రభుత్వ యాజమాన్య సంస్థలూను” మావో సే-టుంగ్ : చైనా విప్లవం చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఇంగ్లీషు ప్రచురణ పెకింగ్, 1960 పుట 49) ఇట్టి మార్గమవలంబించడం ద్వారా, చైనా విప్లవంలో శ్రామికవర్గం కమ్యూనిస్టు పార్టీ తమ నాయకత్వాన్ని స్థాపించి పటిష్ట మొనర్చగలిగాయి. ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని జయప్రదంగా పూర్తి చేశాయి. ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వంగా (ఇది ప్రధానంగా శ్రామికవర్గ నియంతృత్వమే) రూపుదాల్చి ప్రజా రిపబ్లిక్ కు నెలకొల్పాయి. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని తీసుకొచ్చి, ఆ తర్వాత వెన్స్టోంటనే విరామం లేకుండా సోషలిస్టు విప్లవాన్ని పురోగమించేందుకు మార్గం సులభం చేశాయి. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం విజయం సాధించడానికి, అది సోషలిస్టు విప్లవంలోకి పరివర్తన చెందడానికి అవినాభావ సంబంధమున్నదని వాస్తవ పరిణామాలు రుజువు చేశాయి.

మన దేశంలోనే ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని పరిపూర్ణమొనర్చే, పూర్తి చేసే ఐక్య సంఘటనగా రూపొందించడానికి కారణ మేమంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ దానికి నాయకత్వం వహించింది; కార్మిక, కర్షక మైత్రి మీద అది ఆధారపడింది; సాయుధ పోరాటాన్ని అది చేపట్టింది; సాయుధ బలాలు దానికి ప్రధాన బలం. ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని పరిపూర్ణమొనర్చే ఐక్య సంఘటన కనుకనే, అది రెండు దశల్లోనూ విప్లవకర్తలను నిర్వహించే ఐక్య సంఘటనగా, విరామమెరుగని విప్లవాన్ని కొనసాగించే ఐక్య సంఘటనగా రూపొందింది. 1949లో కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ఇలా అన్నాడు: “ఈ ఐక్య సంఘటన ఎంత పటిష్టమైనదంటే, ఏ శత్రువునైనా ఓడించగల, ఏ కష్టమైనా అధిగమించగల ధృఢసంకల్పం, అనంతశక్తి దానికుంది” (మావో సే-టుంగ్ : నూతన రాజకీయ సంప్రదింపుల సమావేశం యొక్క సన్నాహక సంఘంలో ఇచ్చిన ఉపన్యాసం సెలక్టెడ్ వర్క్స్, 4వ సంపుటి, పుట 407) ప్రజాతంత్ర విప్లవంలోనూ, సోషలిస్టు విప్లవంలోనూ కూడా జరిగింది యిదే.

గత పది, పన్నెండు సంవత్సరాల్లోనూ, అర్థిక, రాజకీయ, సిద్ధాంత రంగాల్లో కొనసాగిన సోషలిస్టు విప్లవంలో అనేక పరీక్షలకు నిలబడి రాటుదేలింది. ప్రస్తుతం అది వివిధ సామాజిక శక్తులతో అతి విస్తృతంగా కలసి పోరాడుతోంది; సోషలిస్టు విప్లవాన్ని సంపూర్ణంగా కొనసాగిస్తోంది; ఇంకా అధికంగాను, శీఘ్రంగాను ఈ విజయాలు సాధించడానికి సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని అమలు జరుపుతోంది. అది ఇంకా చాలాకాలం వర్ధిల్లుతుందని ఖచ్చితంగా చెప్పగలం; మనం జయప్రదంగా సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించేవరకు, వర్గాలు శాశ్వతంగా నిర్మూలించబడే వరకు అది ఉంటుంది. ఈ విషయంలో సందేహమేమీ లేదు.

6. స్వయంశిక్షణ కొరకు, స్వీయ సంస్కారం కొరకు ఐక్య సంఘటన

మన దేశ ప్రజలు శత్రువు నెదుర్కోడానికే గాక, స్వయం శిక్షణ కొరకు, స్వీయ సంస్కారం కొరకు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటనలో కలిసి వున్నారు. స్వయం శిక్షణ, స్వీయ సంస్కారం కొరకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటనలో కలిసి ఉన్నారు. స్వయం శిక్షణ, స్వీయ సంస్కారం సక్రమంగా అమలు జరిగితే, ఐక్య సంఘటన పురోగమిస్తుంది; మరింత బలపడుతుంది; రెండు దశల్లోనూ తన విప్లవకర్త కర్తవ్యాలను మరింత సంతృప్తికరంగా నిర్వహిస్తుంది.

నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలో మనం ఐక్యత విమర్శన అనే పద్ధతి ద్వారా, ఐక్యత-పోరాటం అనే పద్ధతి ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీలోను, విప్లవ సైన్యంలోని, విప్లవ స్థావరాల్లోని ప్రజల్లోను, కార్యకర్తలందరిలోను, మన మిత్రవర్గాల్లోను స్వయం శిక్షణ, స్వీయ సంస్కారం కొనసాగించాలి; ఈ విధంగా రాజకీయ ఐక్యత, పాటవం శక్తిగలిగిన విప్లవకారుల సైన్యాన్ని రూపొందించాలి. సోషలిస్టు విప్లవ దశలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కామ్రేడ్ మావో యీ పద్ధతిని క్రమంగా దేశానికంతకూ జాతీయ బూర్జువా వర్గంతో సహా వర్తింపజేశారు. దాని వల్ల అప్పుడే గొప్ప ఫలితాలు కలిగాయి.

సోషలిస్టు విప్లవం చాలా చాలా విస్తృతమైనదీ, ప్రగాఢమైనదీను. దాని లక్ష్యం సామాజిక వ్యవస్థను మూలమట్టుగా మార్చివేయడమే కాదు; ఉత్పత్తి సాధనాల్లో వ్యక్తుల యాజమాన్యాన్ని రద్దు చేయడమే కాదు; అన్ని విధాలైన దోపిడీని నిర్మూలించడమే కాదు; దోపిడీదార్లందరినీ, సొంత ఆస్తి ఉన్న వారందరినీ అది పూర్తిగా, రాజకీయంగానే గాక, సిద్ధాంత రీత్యాను మార్చివేస్తుంది; యావన్మంది ప్రజలకు అది శిక్షణ గరపుతుంది. కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ యిలా వ్రాసాడు: “సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించడంలో, అందరినీ- దోపిడీదార్లను, శ్రామిక ప్రజలను కూడా - సంస్కరించవలసియుంటుంది”. (మావో సే-టుంగ్ : ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలను సరిగా పరిష్కరించే మార్గం, ఇంగ్లీషు పెకింగ్ 1960

పుట 39) ఇలా సంస్కరించే కార్యక్రమాన్ని సరిగా అమలు జరిపినప్పుడే, మనం వర్గాలను నిర్మూలించి ప్రజలందరినీ పూర్తిగా విముక్తి చేసే చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించగలం. శ్రామికవర్గం తన్ను తాను విముక్తి చేసుకోవాలంటే యావత్తు మానవజాతిని విముక్తి చేయవలసియుంటుందని మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు తెలియజేశారు. ఇదొక గొప్ప భావం. సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని పెంపొందించే ప్రాతిపదికపై అన్ని రకాలైన మనుష్యుల్ని సంస్కరించడం ద్వారా బూర్జువావర్గాన్నీ, యితర దోపిడీదారులను ఒకవైపు శ్రామిక ప్రజలంతా స్వీయసంస్కారం విషయంలో యింకొక అడుగు ముందుకు వేసేటట్లు సాయపడ్డం ద్వారానే, మనం వర్గభేదాలను నిర్మూలించి కమ్యూనిస్టు సమాజంలో అడుగుపెట్టగలం. అందుచేత సోషలిస్టు సమాజంలో బూర్జువావర్గం తదితర దోపిడీదారులతో సహా మనుష్యులు అందరినీ సంస్కరించడం ఒక మహోత్పత్తిమైన ఆశయం; కమ్యూనిజం అనే లక్ష్యాన్ని సాధించేందుకు కృషి సల్పవలసిన ఆశయం. దోపిడీ వర్గాలను సమూలంగా మార్చడమంటే అర్థం బూర్జువా శక్తుల్నీ, బూర్జువా మేధావుల్నీ, దోపిడీ దార్లనూ శ్రామిక ప్రజలుగా మార్చడమన్నమాట; శ్రామికవర్గంలో వారొక భాగంగా తయారవడమన్న మాట; ఇది చాలా కష్టమైన పని. దోపిడీదార్ల ఆస్తి యాజమాన్య పద్ధతిని మార్చడం ఇంతకంటే సులభమని మన అనుభవం తెలియజేస్తోంది. నిజంగా కష్టమైన పని దోపిడీదార్లను మార్చడం. ఇదే దానికన్నా పదిరెట్లు ఎక్కువ కష్టం; ఇందుకై దీర్ఘకాలం కృషి చేయవలసియుంటుంది.

ఈ మహత్కార్యాన్ని సాధించాలంటే కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం, ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వ మనే రాజ్యాంగాధికారమూ ఎంతో ముఖ్యం. ప్రజల చేతుల్లో రాజ్యాంగాధికారమున్నప్పుడే అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలూ, ప్రజలచే కూలద్రోయబడిన అభివృద్ధి నిరోధకులూ శ్రమద్వారా సంస్కరింపబడేటట్లు చేయవచ్చు. అప్పుడే వారు ఐక్యత-పోరాటం అంటే ఏమిటి? ఐక్యత అనే కోరికతో ఇది ప్రారంభమౌతుంది; విమర్శ ద్వారా, కాక పోరాటం ద్వారా ఏది సవ్యమైనదో, ఏది అపసవ్యమైనదో నిర్ధారణ అవుతుంది: తర్వాత ఒక కొత్త ప్రాతిపదికపై కొత్త ఐక్యత సిద్ధిస్తుంది. కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ యిలా రాశాడు : “ప్రజల చేతుల్లో యిలాంటి రాజ్యాంగాధికారం ఉన్నప్పుడే వారు దేశవ్యాపితంగా, ప్రజాతంత్ర పద్ధతుల్లో తమ్ము తాము సంస్కరించుకోగలరు; యావన్మందీ ఈ ఉద్యమంలో పాల్గొనగలరు: అప్పుడే వారు దేశీయ, విదేశీ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తుల ప్రభావానికి స్వస్తి చెప్పగలరు. (ప్రస్తుతం యీ ప్రభావం చాలా హెచ్చుగా వుంది. ఇక ముందు కూడా చాలా కాలం ఉంటుంది. దాన్ని త్వరగా నిర్మూలించలేం.) అప్పుడే వారు పాత సమాజం నుంచి సంక్రమించిన అలవాట్లు, అభిప్రాయాల నుండి బయటపడగలరు; అప్పుడే అభివృద్ధి నిరోధకులు చూపే వక్రమార్గాల్లో

పదకుండా జాగ్రత్తపడి సోషలిస్టు సమాజం వైపు, కమ్యూనిస్టు సమాజంవైపు పురోగమించగలరు” (మావో సే - టుంగ్ : ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వం, సెలెక్టెడ్ వర్క్స్, ఇంగ్లీషు ప్రచురణ, పెకింగ్, 4వ సంపుటి 418 పుట) ఐక్యత-విమర్శన, ఐక్యత-పోరాటం అనే ప్రజాతంత్ర పద్ధతి ప్రజల వైరుధ్యాలను పరిష్కరించడానికి ఉపయోగ పడుతుంది; ఇదే ఐక్య సంఘటన పద్ధతి కూడా. ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన ద్వారా మనం చాలా విస్తృతమైన ప్రాతిపదికపై వివిధ ప్రజాతంత్ర వర్గాలకు చెందిన ప్రజలతో ఐక్యత సాధించేందుకు అనేక మార్గాలనవలంబించాం; అంతేగాక, ప్రజలు అనేక మార్గాల్లో స్వయంశిక్షణ, స్వీయ సంస్కారం పొందేటట్లు సహాయపడగలిగాం. గత పది, పన్నెండు సంవత్సరాల్లోనూ చైనా ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన, దాని సంస్థ అయిన చైనా ప్రజల రాజకీయ సంప్రదింపుల సంఘం, దాని కమిటీలు బూర్జువా వర్గానికి చెందినవారిని, మేధావులను సంస్కరించడంలో గణనీయమైన పాత్ర వహించాయి.

కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ఇలా వ్రాశాడు : “ప్రపంచాన్ని మార్చడంలో శ్రామికవర్గం, విప్లవ ప్రజానీకం జరిపే పోరాటం ఈ క్రింద కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించాలి: భౌతిక ప్రపంచాన్ని మార్చడంతో బాటు స్వీయ ప్రపంచాన్ని కూడా మార్చుకోవాలి. తమ జ్ఞాన సంపాదన శక్తిని మార్చుకోవాలి; భౌతిక ప్రపంచానికి గల సంబంధాలను కూడా మార్చుకోవాలి. (మావో సే-టుంగ్ : ఆచరణ ఆంగ్ల ప్రచురణ, పెకింగ్ 1960, పుట 23)

నేడు మన దేశంలో అనేక తరగతుల ప్రజలు ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటనలో పాల్గొంటున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద వారు చైనాను పూర్తిగా మార్చివేయడానికి, వివిధ దశల్లో విప్లవ కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించడానికి విప్లవ పోరాటం జరుపుతున్నారు. అదే సమయంలో వారు యీ విప్లవ పోరాటాల్లో తమకై తాము ఐక్య సంఘటనలో పాల్గొనే వివిధ తరగతుల ప్రజలు, ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటనలో పాల్గొనే వివిధ తరగతుల ప్రజలు, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన సోషలిస్టు విప్లవానికి సంబంధించిన, సోషలిస్టు నిర్మాణానికి సంబంధించిన, కర్తవ్యాలను నిర్వహించడానికి నిర్వహించడం ద్వారా సర్వతోముఖంగాను, స్వయం శిక్షణ, స్వీయ సంస్కారం అనే విధులను కూడా నిర్వహించడానికి సర్వతోముఖంగా నిర్వహించడం ద్వారాను తేజోవంతమైన, అద్భుతమైన కమ్యూనిస్టు సమాజంలో అడుగు పెట్టగలుగుతారు.

7. ప్రపంచ ప్రజల ఐక్యతను కాపాడే ఐక్య సంఘటన

చైనా విప్లవాన్ని నడపడంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ గడించిన అనుభవం మనకు తెలియజేసేది ఏమంటే దేశమంతటా ప్రజల మధ్య అద్భుతమైన ఐక్యత సిద్ధించి యుండకపోతే విప్లవం జయించి యుండేది కాదు. అదే సమయంలో ప్రపంచ విప్లవశక్తుల తోడ్పాటు లేకున్నట్లయితే చైనా విప్లవం జయించడం అసంభవమైయుండేది.

ప్రపంచ విప్లవశక్తుల సహాయం లేకపోతే ఎందువల్ల చైనా విప్లవం జయించి యుండేది కాదు? దీనికి కారణం ఒకటే : సామ్రాజ్యవాదం ఇంకా జీవించియున్న యుగంలో ఉన్నాం. కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ చెప్పినట్లు “సామ్రాజ్యవాదమనే రాక్షసి ఆవిర్భవించినప్పటి ప్రపంచ వరిణామాలు ఒకదానితోఒకటి ఎంత సన్నిహితంగా బంధింపబడి వున్నాయంటే ఒక దాన్నుంచి ఒకటి విడదీయ వీలులేదు (మావో సే-టుంగ్ : జపాన్ సామ్రాజ్య వాదంపై పోరాటంలో అనుసరించవలసిన ఎత్తుగడలు, ఇంగ్లీషు ప్రచురణ, పెకింగ్ 1960 పుట) ఆయనింకా యీలా అన్నాడు : “సామ్రాజ్యవాదం జీవించియున్న యుగంలో నిజమైన ప్రజా విప్లవం వివిధ రూపాల్లో ప్రపంచ విప్లవశక్తుల నుంచి తోడ్పాటు పొందకుండా ఏ దేశంలోనూ జయించడం సాధ్యం కాదు; ఒకవేళ జయించినా అది పటిష్టం కాదు. (మావో సే-టుంగ్ : ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వం, సెలెక్టెడ్ వర్క్స్, ఇంగ్లీషు ప్రచురణ పెకింగ్ 1961 4వ సంపుటి పుట 416) అందుచేత మన దేశంలో విప్లవం జయించడానికి, నిర్మాణం కొనసాగడానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ప్రధానంగా మన కృషి మీదనే ఆధారపడుతూ, విదేశాల నుంచి సహాయం పొందడానికి ప్రయత్నించాలన్న విధానం అనుసరిస్తూ వచ్చారు. మనం ప్రధానంగా మన కృషి మీద ఆధారపడాలి; విప్లవంలో కాని, నిర్మాణంలో కాని మనం కష్టపడి చేసే పనిమీద ఆధారపడాలి. మనమెంత కష్టపడి పనిచేస్తే, ప్రపంచ ప్రజల సానుభూతి, సహకారాలను పొందడానికి అంత అనుకూలమైన పరిస్థితుల్లో మనం ఉంటాం; అంత దృఢమైన సహాయం ప్రపంచ విప్లవశక్తుల నుంచి మనకు లభిస్తుంది. మనం ప్రధానంగా మన కృషి మీద ఆధార పడకుండా వుండడం పూర్తిగా పొరపాటు. కాని వివిధ రూపాల్లో ప్రపంచ విప్లవ శక్తులిచ్చే సహాయానికి గొప్ప ప్రాముఖ్యత ఉందనే విషయం గమనించకపోవడం కూడా పొరపాటే. అట్టి సహాయం పొందడానికి గట్టిగా కృషి చేయకుండా ఏకాకిగా ఉండిపోవడం, లేదా ఎవరి పోరాటాన్ని వారు ఒంటరి పోరాటంగా పరిగణించడం తప్పు. చైనా కమ్యూనిస్టులు, చైనా ప్రజానీకం 40 సంవత్సరాల కఠోర అనుభవంలో, ప్రధానంగా తమ కృషి మీద ఆధారపడటమంటే ఏమిటో చాలా స్పష్టంగానే అర్థం చేసుకొన్నారు; ఇతర దేశాల నుంచి సహాయం పొందడానికి చేయగలదంతా చేయడం అవసరమని కూడా వారు చాలా స్పష్టంగానే అర్థం చేసుకున్నారు. ప్రపంచ విప్లవ శక్తుల సహాయం, ముఖ్యంగా సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోవియట్ ప్రజలు చేసిన సహాయం చైనా విప్లవానికి ఎల్లప్పుడూ గొప్ప ప్రాముఖ్యం వహించిందని మనకు బాగా తెలుసు.

సామ్రాజ్యవాదం జీవించియున్న యుగంలో ప్రపంచ పరిణామాలు ఎంతో సన్నిహితంగా బంధింపబడియున్నాయనీ, వివిధ దేశాల్లోని విప్లవ శక్తులు అన్యోన్యంగా సహాయం చేసుకోవాలని

చెప్పడంలో కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ఒక విశ్వజనీన సత్యాన్ని ప్రవచించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత, ముఖ్యంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత గడచిన సంవత్సరాల్లో ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో వచ్చిన మార్పులు, పరిణామాలు చూస్తే పై సత్యం యొక్క విశ్వజనీనత మరింత సక్రమంగా రుజువవుతుంది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత ఒకవైపు అమెరికా నాయకత్వాన సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణ శక్తులు, యుద్ధ శక్తులు అన్ని దేశాల ప్రజలకు మరింత ప్రమాదకరంగా పరిణమించాయి. మరోవైపు శాంతి కోసం యావత్ప్రపంచ ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటాలు ఏ రోజుకారోజు సన్నిహిత మవుతున్నాయి; సమైక్యమవుతున్నాయి. ఈ పోరాటాలకు సోషలిస్టు శిబిరం కేంద్రంగా వుంది. వివిధ దేశాల్లో నివసించే ప్రజల పరిస్థితులు ఒకే విధంగా లేవు; అంతరంగంగా ఒక్కొక్క దేశంలోని ప్రజలు ఎదుర్కోవలసిన శత్రువులు కూడా ఒకేలాంటి వారు కాదు; కాని అన్ని దేశాల ప్రజలూ సామ్రాజ్య వాదుల వల్ల ప్రమాదానికి లోనుకావడమో, వారిచే చుట్టుముట్టబడడమో జరగుతోంది. ఆయా దేశాల్లోని ఆంతరంగిక శత్రువులు తరచు సామ్రాజ్యవాదులకు బంట్లుగా తయారవుతున్నారు. అందుచేత ఆ దేశాల ప్రజలు జాతీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం గాని, సోషలిజం కోసం గాని, ప్రజాస్వామ్యం కోసం గాని, శాంతికోసం గాని సాగించే పోరాటాలు తప్పని సరిగా సామ్రాజ్యవాదుల అడ్డంకుల్ని, ముఖ్యంగా యావత్ప్రపంచ ప్రజల ఉమ్మడి శత్రువైన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం యొక్క అడ్డంకుల్ని ఎదుర్కోవలసి యుంటుంది. అందుచేత, వారు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ముఖ్యంగా అతి దుర్మార్గమైన అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడక తప్పదు. సామ్రాజ్యవాదం ముఖ్యంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం, యావత్ప్రపంచంలోని ప్రజల్ని పరోక్షంగా చైతన్యవంతుల్ని చేసింది; ఒకరికొకరు దగ్గరగా వచ్చేటట్లు, సమైక్యమయేటట్లు చేసింది; క్రమక్రమంగా అమెరికా నాయకత్వం కింద ఉన్న సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఐక్య సంఘటనగా వ్యవహరించేటట్లు చేసింది. ఈ ఐక్య సంఘటన ఎంత విస్తృతమైనదంటే యావత్ప్రపంచంలోని పీడిత జాతుల్ని, ప్రజల్ని, శాంతికాముకుల్ని, ప్రజాతంత్ర వాదుల్ని అది సమైక్యపరిచింది; వీరు ప్రపంచ జనాభాలో 100కి 90 వంతులున్నారు. ఈ బ్రహ్మాండమైన ఐక్య సంఘటనలో సోషలిస్టు శిబిరం, అన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టు వర్కర్స్ పార్టీలు కేంద్రంగా ఉన్నాయి.

ఒకవైపు సామ్రాజ్యవాదులు, వాళ్ల బంట్లు ప్రపంచ ప్రజల్ని చుట్టుముట్టేందుకు, ఐక్యమవున్నారు; మరోవైపు సామ్రాజ్యవాదుల్ని, వారి బంట్లను చుట్టు ముట్టేందుకు ఐక్యమై వున్న ప్రపంచ ప్రజలున్నారు. ఈ విధంగా ఒకరినొకరు చుట్టుముట్టేందుకు జరిగే పోరాటం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత ప్రపంచానికంతకూ వ్యాపించింది. ఈ పోరాటంలో తూర్పు గాలులు, పడమటి గాలులమీద విజయం

సాధించాయి. అంటే ఈ రోజున ప్రపంచ ప్రజలదే పైచేయిగా ఉంది. ఈ అధికృత అంతకంతకు పెరుగుతోంది; ముందుముందు ఇంకా పెరిగి తీరుతుంది.

చైనా ప్రజల ఐక్యసంఘటన ప్రపంచ ప్రజల ఐక్య సంఘటనలో ఒక ముఖ్యమైన అంతర్భాగం. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎల్లప్పుడూ దేశభక్తికీ, అంతర్జాతీయతకూ మధ్య ఐక్యతతో ప్రారంభించి, చైనా ప్రజల ఐక్యతను ప్రపంచ ప్రజల ఐక్యతతో మేళవిస్తూ వచ్చింది. ఒకవైపు దేశంలోపల ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్యసంఘటనకు, దానిని పెంపొందిస్తూ, పటిష్ఠమొనరుస్తూనే, మరోవైపు “మనతో సమాన స్థాయిలో వ్యవహరించే జాతులతో, కొన్ని దేశాల ప్రజలతో సమిష్టిగా పోరాడేందుకై ఐక్యమవడానికి” తాను చేయగలిగినదంతా ఎల్లప్పుడూ చేస్తూనే వచ్చింది. అనగా సోవియట్ యూనియన్ తోను, నూతన ప్రజాతంత్ర దేశాలతోను, యితర దేశాల శ్రామికవర్గ విస్తృత ప్రజానీకంతోను చేతులు కలిపి, అంతర్జాతీయ ఐక్య సంఘటనను రూపొందించ దానికి శాయశక్తులా కృషి చేస్తూ వచ్చింది. (మావో సే-టుంగ్ : ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వం సెలెక్టెడ్ వర్క్స్ ఇంగ్లీషు ప్రచురణ పెకింగ్, 1961, 4వ సంపుటి పుట 415.)

1960లో జరిగిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ సమావేశం చేసిన ప్రకటనలలో ఇలా ఉంది : “చైనాలో జరిగిన ప్రజా విప్లవం ఆసియాలో సామ్రాజ్యవాదుల స్థానాన్ని చాలా గట్టిగా దెబ్బతీసింది; ప్రపంచ శక్తుల బలాబలాలు సోషలిజానికి అనుకూలంగా మారేందుకు చాలా సహాయపడింది; జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాన్ని మరింత శక్తివంతంగా ప్రోత్సహించడం ద్వారా అది ప్రజలపై ముఖ్యంగా ఆసియా-ఆఫ్రికా-లాటిన్ అమెరికా దేశాల ప్రజలపై, అద్భుతమైన ప్రభావం కలుగజేసింది” (పెకింగ్ రివ్యూ : 1960 సంచికలు 49, 50 పుట 90) ప్రపంచ ప్రజల పట్ల తాను నిర్వర్తించవలసిన విధులు, బాధ్యతలు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీకి చక్కగా తెలుసు; ఇదివరకు వలెనే ఇక ముందు కూడా అది సోవియట్ యూనియన్ తదితర సోషలిస్టు దేశాలతో, ప్రపంచంలోని పీడిత జాతులు, ప్రజలతో ఒక సంఘీభావాన్ని పటిష్ఠం చేసుకుంది. అన్ని దేశాల ప్రజలు శాంతి కోసం, జాతీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం, ప్రజాస్వామ్యం కోసం, సోషలిజం కోసం జరిపే పోరాటాన్ని దృఢనిశ్చయంతో బలపరుస్తుంది. ఇది వరకు వలెనే ఇక ముందు కూడా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ దేశభక్తికీ, అంతర్జాతీయతకూ జోడించి చైనాలోని వివిధ జాతులకు చెందిన ప్రజల్లో నిరవధికంగా ప్రబోధ కార్యక్రమం కొనసాగిస్తుంది; ఏ రూపంలో ఉన్నా సరే బూర్జువా జాతీయతను వ్యతిరేకిస్తుంది. ప్రస్తుత దశలో యుగోస్లోవియాలోని టిటోమురా ఆధునిక రివిజనిస్టులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోంది. వారు సామ్రాజ్యవాదానికి బంటుగా వ్యవహరిస్తున్నారు; సోషలిస్టు దేశాల ఐక్యతను, అన్ని

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తమిళనాడు రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ కోవై ఈశ్వరన్ మొదటి వర్గంతి సభ

చెన్నై, 1-7-18:

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తమిళనాడు రాష్ట్రకమిటి కార్యదర్శి కా॥కోవై ఈశ్వరన్ మొదటి వర్గంతిసభ చెన్నైలోని సిఐటినగర్ లో జూలై 1వ తేదీన జరిగింది.

పార్టీ రాష్ట్ర ఆర్గనైజింగ్ కమిటి నుండి కామ్రేడ్ గుణలన్ ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించారు. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ మరణం తమిళనాడులో పార్టీ నిర్మాణానికి తీరనిలోటని ఆయన పేర్కొన్నారు. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ అసంపూర్తిగా వదలివెళ్ళిన కర్తవ్యాల పరిపూర్తికి నడుం బిగించాలని కోరారు. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ కుటుంబానికి అన్నివేళలా అండగా నిలవాల్సిన అవసరాన్ని ఆయన పేర్కొన్నారు. తొలుత సభకు హాజరైన వక్తలు, విప్లవశ్రేణులు, బంధుమిత్రులు కా॥ ఈశ్వరన్ చిత్రపటానికి పూలమాలలువేసి నివాళులర్పించారు. ప్రజాకళాకారుల, సాహిత్యవేదిక(ఎమ్కెఇకె)గాయకులు అమరులను స్మరిస్తూ విప్లవగేయాలు ఆలపించారు.

కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ తో కలిసి పనిచేసిన రోజులను కా॥కొచ్చాడయ్ గుర్తు చేసుకున్నారు. ప్రభుత్వ కార్పొరేటు దోపిడీకి, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలను చైతన్యపరచి, సంఘటితంచేసి, పోరాటాల్లోకి కదిలించాల్సిన అవసరాన్ని కా॥శివకుమార్ నొక్కి చెప్పారు. సీనియర్ అడ్వకేట్ శంకరసుబ్బు మాట్లాడుతూ నగ్గల్బూరి కామ్రేడ్స్ కొందరికి ఉరిశిక్ష విధించటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ప్రజాపౌరహక్కుల సంస్థ ఆధ్వర్యంలో ఈశ్వరన్ తో కలిసి నిర్వహించిన పోరాటాన్ని ఆయన జ్ఞప్తికి తెచ్చుకున్నారు. రాజకీయ, వ్యక్తిగత జీవితంలోని కా॥ఈశ్వరన్ ఆదర్శనీయ లక్షణాలను గురించి ప్రొఫెసర్ గంగాధరన్, అడ్వకేట్ మనోహరన్లు వివరంగా మాట్లాడారు. తమిళ్ నేషనల్ లిబరేషన్ మూవ్మెంట్ నాయకులు కా॥త్యాగు మాట్లాడుతూ పాలకవర్గ పార్టీలతో ఐక్య కార్యాచరణ సరికాదని, ఎందుకంటే వారు అధికారంలో వుండగా అవే విధానాలను అనుసరించుతారని అన్నారు. ఎమ్కెఇకె ప్రతినిధి కా॥వీరాసామి మాట్లాడుతూ కామ్రేడ్ త్యాగు హెచ్చరికలను ఖచ్చితంగా పరిగణలోకి తీసుకోవాలన్నారు. సిపిఐ(ఎం) నాయకులు కా॥వీరాఘవన్ మాట్లాడుతూ తామిరువురమూ వేరువేరు పార్టీలకు చెందినప్పటికీ ఆ ప్రాంత ప్రజాసమస్యలపై పరస్పరం చర్చించుకునే వారమన్నారు. కా॥సుందర వినయగం కా॥ఈశ్వరన్ ఆచరించి చూపిన రాజకీయాలను, పార్టీ విధానాలను ముందుకు తీసుకువెళ్ళటం ఆయనకు నిజమైన నివాళిగా పేర్కొన్నారు. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ కుమార్తె కా॥ప్రియ మాట్లాడుతూ తమ కుటుంబ సభ్యులందరూ తమ తండ్రి అడుగుజాడల్లో విప్లవోద్యమ కృషిలో పాలుపంచుకుంటామని చెప్పారు.

‘క్లాస్ ట్రైగుల్’ సంపాదకులు కా॥పి.జన్వంతరావు, కా॥ఈశ్వరన్ తో తన అనుబంధాన్ని నెమరువేసుకున్నారు. దేశంలో రాజకీయ పరిస్థితుల గురించి ప్రస్తావిస్తూ హిందూమతతత్వశక్తులు మైనారిటీ మతస్థులపై ప్రత్యేకించి ముస్లిములపై ఫాశిస్టు తరహా దాడులకు పాల్పడుతున్నాయన్నారు. ప్రస్తుతం ఉనికిలోవున్న దోపిడీవ్యవస్థను రద్దుచేసే పోరాటంలోకి ప్రజాసమూహాలను సంఘటితపరచటమే కా॥ఈశ్వరన్ కు తగిన నివాళి అని పేర్కొన్నారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి సభ్యులు కా॥సుశీలన్ మాట్లాడుతూ కష్టించే తత్వం, అంకితభావం వంటి అత్యుత్తమ కమ్యూనిస్టు లక్షణాలను మనమంతా స్వీకరించాలన్నారు. కా॥ఈశ్వరన్ మనమరాలు అనూరాధ తమ తాతగారి ఆశయాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్తామన్నారు. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ కు జోహార్లర్పిస్తూ వర్గంతి సభ స్ఫూర్తిదాయకంగా ముగిసింది. ★

దేశాల్లోని కమ్యూనిస్టు పార్టీల ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేయడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇట్టి పరిస్థితుల్లో, మన దేశంలోని ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఐక్య సంఘటన లోపల ప్రబోధ కార్యక్రమాన్ని అమలుజరపడం, ఆధునిక రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించడం, ఆధునిక రివిజనిజం యొక్క అభివృద్ధి నిరోధక ప్రాబల్యాన్ని నిర్మూలించడం చాలా ప్రాముఖ్యం కలిగి ఉన్నాయి.

“నేడు మన నినాదాలివి : చైనా ప్రజల ఐక్యత వర్ధిల్లాలి! అన్ని దేశాల ప్రజల ఐక్యత వర్ధిల్లాలి! ఈ రెండు విధాలైన ఐక్యతతో మన లక్ష్యం యీడేరి తీరుతుంది”. (పెకింగ్ రివ్యూ సెప్టెంబర్ 1961 రిపావ్ చే : చైనాలో మార్క్సిజం, లెనినిజం విజయం పెకింగ్ రివ్యూ: 1959 సంచిక:39, పుట :15) ★

గమనిక

‘జనశక్తి’ గత సంచిక (5-8-2018)లో -
(1) 14వ పేజీ శీర్షికలో...సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి సభ్యులు బదులుగా ‘సిపిఐ కేంద్రకమిటి సభ్యులు’ అని;
(2) 14,19 పేజీలలో ఇచ్చిన కొటేషన్ల దిగువన ‘మార్క్స్ ద్విశతజయంతి సంవత్సరం’ బదులుగా ‘మార్క్స్ శతజయంతి సంవత్సరం’ అని;
(3) 20వ పేజీలో ‘ప్రజాసాహితి గౌరవ సంపాదకులు’ బదులుగా ‘జనసాహితి గౌరవ సంపాదకుడు’ అని-పొరపాటుగా ముద్రించి నందుకు చింతిస్తున్నాం. - సంపాదకుడు

ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక ఎవరి ప్రయోజనం కోసం?

ఒక విశ్లేషణ

ప్రొ. తోట జ్యోతిరాణి

ప్రపంచాన్ని శాసించే శక్తివంతమైన బడా కార్పొరేటు సంస్థల అధిపతులు, వివిధ దేశాల జాతీయ ప్రభుత్వాల అధ్యక్షులు, ప్రధానమంత్రులు, ఎన్నో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల మంత్రులు, వీళ్ళందరి ప్రయోజనం కోసం నిరంతరం “నిబద్ధత”తో పనిచేసే దగాకోరు దళారీ వ్యవస్థ మొత్తంగా చేసిన హడావుడి, ఆర్థిక ప్రచారాల మధ్య ప్రతీ సంవత్సరం జరిగే ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక (World Economic Forum) వార్షిక సదస్సు స్విట్జర్లాండ్ లోని దావోస్ లో జనవరి 23-26, 2018లో జరిగింది. పీడిత ప్రజల పక్షాన నిలిచి పోరాడే ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామిక శక్తుల నిరసన, ప్రతిఘటనా గళాలను బలంగా అణచివేసి, అసలీ సదస్సుకు వ్యతిరేకత ఏమాత్రం లేదన్న బుకాయంపుల మధ్య సభ నిర్వహించబడింది.

ఈ సదస్సులో ఎవరు పాల్గొంటారు?

తమ సంపదను, ఆధిపత్యాన్ని, పెత్తనాన్ని, అధికారాన్ని పెంచుకుంటూ ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థను శాసిస్తూ, దాని గమనాన్ని తమ ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా నిర్దేశించాలన్న లక్ష్యంతో పనిచేసే వాణిజ్య నాయకులు - ప్రపంచంలో అత్యున్నత స్థానంలో వున్న దాదాపు 1000 బహుళజాతి సంస్థల ప్రతినిధులు, 1500 మంది వివిధ దేశాల ప్రభుత్వాలకు సంబంధించిన అధ్యక్షులు, ప్రధాన మంత్రులు, క్యాబినేట్ మంత్రులు, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ సంస్థల అధిపతులు, ఉన్నతాధికారులు, రాయబారులు, పౌరసంఘాల ప్రతినిధులు-ప్రధానంగా స్వచ్ఛంద సంస్థల ప్రతినిధులు, ప్రపంచంలోని శక్తివంతమైన మీడియా నాయకులు, ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక ఆలోచనా చక్రంలో పనిచేసే మేధావులు, మతాధికారులు, మొత్తంగా దాదాపు 100 దేశాల నుండి 2500 మంది ఈ సదస్సులో పాల్గొంటారు. ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థను తమ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా మలుచుకోవడమే లక్ష్యంగా ఈ వేదిక పనిచేస్తుంది. వార్షిక సభ్యత్వానికే భారీ రుసుము చెల్లించాల్సి వుంటుంది. 2011లోనే వార్షిక సభ్యత్వానికి,

1. వైయక్తిక సభ్యత్వానికి : 52,000 అమెరికన్ డాలర్లు
2. పారిశ్రామిక భాగస్వామి (Industrial Partner) : 2,63,000 అమెరికన్ డాలర్లు
3. వ్యూహాత్మక భాగస్వామి (Strategic partner): 5,27,000. అదనంగా ఒక వ్యక్తికి ప్రవేశ రుసుము 19,000 డాలర్లు. కాగా 2014లో ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక ఈ వార్షిక రుసుమును 20 శాతం పెంచింది. దానితో ఉదాహరణకు వ్యూహాత్మక భాగస్వామిగా అర్హతకు 5,27,000 నుండి 6,28,000లకు పెరిగింది.

కేవలం ఒక సంవత్సరం కోసం వైయక్తిక సభ్యత్వానికి చెల్లించే రుసుము, మన దేశంలోని ఒక పేద కుటుంబపు జీవితకాలపు ఆదాయం కన్నా ఎక్కువే. అయితే లాభం కోసం మాత్రమే పనిచేసే ఈ ఆధిపత్యవర్గం, లాభేతర (Non-Profit) సంస్థగా పరిగణించ బడుతున్న ప్రపంచ ఆర్థికవేదికకు భారీగా రుసుము చెల్లించి, ఎగబడి, సదస్సుకు హాజరుకావడం వైరుధ్యంగా కనిపించినప్పటికీ భారీఎత్తున లభించే ప్రయోజనాలను సులభంగానే అంచనా వేయవచ్చు. **అసలు ఈ వేదిక, ఎవరిచేత,**

ఎందుకు ప్రారంభించబడింది?

ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద గుత్తాధిపత్య శక్తుల ఆధిపత్య పోరు పర్యవసానంగా ‘ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక’ ఆవిర్భవించింది. ప్రపంచ మార్కెటు పంపిణీ ఎవరి మధ్య, ఎట్లా వుండాలి? నిర్దేశించే లక్ష్యమే ఈ వేదికకు పునాది. 1970 నాటికి ప్రపంచ వాణిజ్యం మీద అమెరికా పెత్తనం స్థిరపడింది. దీనితో యూరప్ వాణిజ్యనాయకులకు తమ వాణిజ్య ఆధిపత్య వారసత్వాన్ని తిరిగి పొందడం ఎలా అన్న ఆవేదన ఎక్కువైంది. దానితో యూరప్ కు చెందిన బడా వాణిజ్య నాయకులు, తమ సమస్యకు పరిష్కారంగా, “యూరోపియన్ మేనేజ్మెంట్ ఫోరం” (European Managment Forum)ని స్విట్జర్లాండ్ లోని జెనీవా కేంద్రంగా 1971లో ఏర్పాటు చేసుకోవడం గమనించవచ్చు.

నిజానికి, 1970 దశకం అటు ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థకూ, ఇటు వర్ధమాన దేశాలకు, అందులో భాగంగా భారతదేశానికీ కీలకమైంది.

గుత్త పెట్టుబడిదారీ దశలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ గమనంలో తీవ్రమైన లాభత్వ సంక్షోభం ఏర్పడు తుందని, 150 సంవత్సరాల క్రితమే కార్ల్ మార్క్స్ తన ‘దాస్ కాపిటల్’ (Das Kapital) గ్రంథంలో స్పష్టంగా వ్యక్తంచేసిన శాస్త్రీయమైన భవిష్యత్ అంచనా మూడవసారి బుజువైంది, వాస్తవీకరించబడింది. మార్క్స్, కాపిటల్ రాస్తూ సమయంలోనే 1873-96ల మధ్య కాలంలో సుదీర్ఘ ఆర్థికమాంద్యం ఏర్పడింది. ఇక రెండవది, 1929-39ల మధ్య కాలంలో, సార్థక డిమాండ్ కొరత వల్ల ఏర్పడిన ప్రపంచ ఆర్థికమాంద్యం (Great Depression) కాగా, స్తబ్ధత - డ్రవ్వోల్బణం మిశ్రమంతో (Stagflation) 1973-80ల మధ్య ఏర్పడిన సీరియస్ లాభత్వ సంక్షోభం మూడవది. ఈ సంక్షోభం నుండి బయటకు రావటానికి, తన దోపిడీ, పీడనలను నిరాటంకంగా

కొనసాగించడానికి కావలసిన పరిస్థితులను సృష్టించుకునే దృష్ట్యా కొత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తనను తాను సర్దుబాటు (Restructure) చేసుకొని, పునర్నిర్మించుకుంటుందని మార్క్స్ కాపిటల్ స్పష్టంగానే చెప్పటం తెలిసిందే. ఇట్లా, ఈ క్రమంలో ఆవిర్భవించిన యూరోపియన్ మేనేజ్మెంట్ వేదిక, ప్రపంచ సంక్షోభాన్ని బలంగా ఎదుర్కొనే లక్ష్యంతో 1987లో ‘ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక’ రూపం తీసుకున్నది, బలపడింది కూడా. లాభత్వ సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా నయా ఉదారవాద (Neo Liberal) విధానాలను ముమ్మరం చేయటంలో తన వంతు కృషిని సీరియస్ గా చేసింది. గ్లోబలైజేషన్ క్రమం ఏర్పడింది. పర్యవసానంగా గ్లోబల్ పెట్టుబడి ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను తన గుప్పిట్లోకి తీసుకున్నది.

కాగా 1970 దశకంలోనే భారతదేశ ఆర్థికవ్యవస్థ గమనం, ‘స్వతంత్ర’ భారతదేశం ప్రకటించుకున్న “సామ్యవాదరీతి సమాజ స్థాపన” దిశగా లేదన్న వాస్తవాన్ని స్పష్టంగా గుర్తించడం గమనించవచ్చు. 1970లలోనే కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి గారు తన సునిశిత పరిశీలన, అధ్యయనాలలో భారతదేశ ఆర్థికనిర్మాణాలు వక్రీకరణకు గురవుతున్నాయని, స్వావలంబనకు వ్యతిరేకదిశలో వాటి గమనం వున్నదని, విదేశీ పెట్టుబడి శక్తుల నియంత్రణలోనే ప్రభుత్వ రంగంతో సహా మొత్తం పారిశ్రామిక రంగం వున్నదని, అసలు భారతదేశమే తాకట్టులో వున్నదని “తాకట్టులో భారతదేశం”లో చాలా స్పష్టంగా వ్యక్తం చేశారు. ఆర్థిక నిర్మాణాల వక్రీకరణ ఫలితంగా ఉద్యోగకల్పన అసాధ్యమైంది. నిరుద్యోగ భారతదేశంలో పేదరికం, ఆకలి, పౌష్టికాహారలోపం సమస్యలు తీవ్రమైనాయి. ఇదే దశకంలో ఈ అంశం గురించి దండేకర్, రాథ్ మొదలైన ఆర్థికవేత్తలు సీరియస్ గా అధ్యయనం చేసి, వాస్తవాలను వెల్లడించారు. దోపిడీ, పీడన, హింసలేని సమసమాజాన్ని ఏర్పరచటమే నిజంగా మన పాలకవర్గం లక్ష్యమైనట్లయితే ఈ వక్రీకరణను సరిదిద్దుకునే ప్రయత్నాలు జరిగివుండేవి. కాని అప్పటికే విదేశీ కార్పొరేటు గుత్త పెట్టుబడుల ప్రయోజనాల కోసం దళారీగా పనిచేస్తున్న మన పాలకవ్యవస్థ, లాభత్వ సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా అప్పటికే బలంగా ప్రచారమైన నయా ఉదారవాద విధానాలను అమలుపరిచింది. లైసెన్సింగ్ విధానాలను, విదేశీ పెట్టుబడుల నియంత్రణ విధానాలను సరళీకరిస్తూ పారిశ్రామిక విధానాలను రూపొందించింది. 1990- 91లో నూతన ఆర్థికవిధానం పేరిట గ్లోబలైజేషన్ ప్రవేశాన్ని

అహ్వానించి, విదేశీ కార్పొరేటు గుత్త పెట్టుబడులకు భారతదేశ ఆర్థికవ్యవస్థను ఎర్ర తివాచీ పరిచి మరీ ఒప్పుగించటమూ జరిగింది.

లాభత్వ సంక్షోభానికి పరిష్కారం అంటే లాభాలు పెంచుకోవడమే కదా! లాభాలు ఎక్కడి నుండి వస్తాయి? వాటి మూలం ఏమిటి? శ్రమదోపిడీ, పర్యావరణ దోపిడీలే కదా లాభాలకు మూలం. అందువల్ల గుత్త పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా ఆవిష్కరించబడిన గ్లోబలైజేషన్ క్రమం వల్ల పీడిత ప్రజల బ్రతుకులు ఏమవుతాయి? తీవ్రస్థాయిలో నిరంతరం దోపిడీకి గురవుతున్న పర్యావరణం ఏమవుతుంది? పీడిత ప్రజల బ్రతుకే సంక్షోభమవుతుంది. జీవనోపాధిని కోల్పోతారు, సంపాదన వుండదు, దుర్భర దారిద్ర్యంలో బ్రతుకుతూ, నిస్సహాయంగా సంపాదన పనులకోసం నిలబడ్డ పేదలంటే, మరింత దోపిడీకి, పీడనకు పెట్టుబడి దారులకు అవకాశం వున్నట్టే కదా! ఇక పర్యావరణ దోపిడీ వల్ల సమిష్టి ఆస్తివనరులు, అడవులు అంతరించి పేదల బ్రతుకులు మరింత సంక్లిష్టమైనాయి. ఒకవైపు మూలధనం యొక్క లాభదాహం వల్ల సృష్టించబడిన సంపద పెట్టుబడిదారీ వర్గం చేతిలో కేంద్రీకృతం అవుతూనే వుంటుంది. ఫలితంగా శ్రామికవర్గం, నిరుద్యోగిత, అల్పద్యోగితలతో శ్రామిక రిజర్వు ఆర్మీ ఏర్పడుతుంది. పేదరికంతో మనుగడను కొనసాగించవలసి వుంటుంది. ఈ విషయాన్ని 150సంవత్సరాల క్రితమే కార్లమాల్, తన 'డాస్ కాపిటల్'లో సరిగ్గానే అంచనా వేశాడు. మన కళ్ళముందున్న వాస్తవాలు అవే.

పీడిత వర్గం ఏకమై నిర్మించుకునే బలమైన సంఘటిత పోరాటాల ద్వారా మాత్రమే దోపిడీ వ్యవస్థను నిర్మూలించడం, దోపిడీ నుండి విముక్తం కావటం సాధ్యమవుతుందని మార్క్స్ బలంగా సూచించాడు. కాని ఇది ఆచరణ వాస్తవం కాకుండా వుండటానికి ఆలోచనా ధోరణి మీద, సాంస్కృతిక నిర్మాణాల మీద ఈ వేదిక బలమైన దాడిచేస్తుంది. సమాజ సంస్కృతిని, ఆలోచనలను ఆధిపత్య వర్గ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా మలుచుకుంటుంది.

ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక ఏ విషయాలను చర్చిస్తుంది? ఎటువంటి నిర్ణయాలను అమలు చేస్తుంది?

ఇది లాభేతర (Non-Profit) ఫోరం అని చెప్పబడినప్పటికీ లాభాలతోనే ముడిపడివున్న ప్రపంచ వాణిజ్యాన్ని శాసిస్తుంది, శాసించగలదు. ప్రపంచస్థాయి స్థానికస్థాయి నిర్ణయాలు తీసుకోవడానికి గాని, అమలుపరచడానికి గాని ఈ ఫోరంకు ఎటువంటి చట్టపరమైన అధికారాలు లేవు. ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థను నియంత్రించే సంపన్న వర్గాల, బడా కార్పొరేటు పెట్టుబడుల వాణిజ్యశక్తులతో కూడిన "రహస్య కుట్రదారుల ముఠా"గా ఈ వేదిక శక్తివంతంగా

పనిచేస్తుంది. పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల, బహుళజాతి సంస్థల ప్రయోజనం కోసం గ్లోబల్ ఆర్థికవ్యవస్థను ఏ విధంగా సమీకరించాలో, అందుకు అనుగుణమైన పరిస్థితులను ఎట్లా సృష్టించాలో అన్నదే ఈ వేదిక ఎజెండా. ఇందుకోసం శ్రామికవర్గాన్ని, పేదప్రజలను, వ్యవసాయాన్ని, పర్యావరణాన్ని, స్థానిక సంస్కృతులను విధ్వంసం చేయడానికిది సన్నద్ధమవుతుంది.

అందుకే ఈ వేదికను 'మేకతోలు కప్పుకున్న తోడేలు' అంటారు. గ్లోబల్ మూలధనం శక్తిమందు మెజారిటీ ప్రజల బ్రతుకులు, వ్యవసాయం, పర్యావరణం, సామాజిక, సాంస్కృతిక ప్రయోజనాలు అన్నీ పనికిరానివే అంటుందీ వేదిక. అన్ని రంగాలలో ప్రపంచంలో అత్యున్నత స్థానంలో వున్న వాళ్ళందరూ కలుసుకోవడానికి, ప్రపంచ ఆర్థికనిర్మాణాలను తమ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా రూపొందించే దిశగా చర్చలు చేసుకోవడానికి కావలసిన అనుకూల వాతావరణాన్ని ఈ వేదిక కల్పిస్తుంది. బడా కార్పొరేటు శక్తుల, ప్రపంచ వాణిజ్య నాయకుల, సామ్రాజ్యవాద దేశాల ఆధిపత్యాన్ని బలోపేతం చేయడానికి నిరంతరం అధికారికంగా కృషి చేసే ప్రపంచబ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి (IMF), ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ మొదలైన వాటికి బలమైన మద్దతునిస్తుంది, వెన్నుదన్నుగా నిలుస్తుందీ వేదిక, బలమైన పునాదిని ఏర్పరుస్తుంది కూడా.

ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక రూపొందించే నివేదికలు, చర్చించిన అంశాలు, పరిష్కార మార్గాలు ఏమిటి? అవి ఎవరి ప్రయోజనం కోసం?

ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక పక్షాన బలంగా ప్రచారంలో వున్న నివేదిక "ప్రపంచ అసమానతల నివేదిక" (World Inequality Report). ప్రపంచ సంపద పంపిణీలో అసమానతల తీవ్రతనిది వ్యక్తంచేస్తుంది. పారిస్ స్కూల్ ఆఫ్ ఎకనామిక్స్ మరియు బర్నియోల్లోని కాలిఫోర్నియా యూనివర్సిటీల సహకారంతో ప్రపంచ అసమానతల ల్యాబ్, ఈ నివేదిక రూపొందించింది. 1980ల నుండి అసమానతల తీవ్రత పెరిగిందని ఈ నివేదిక వ్యక్తం చేస్తుంది. అంటే నయా ఉదారవాద విధానాల (Neo Liberal Policies) అమలు బలోపేతం కావడంతో అసమానతలు తీవ్రమైనాయనే కదా!

ఇదే అంశం మీద ఆక్స్ ఫాం మరొక నివేదికను రూపొందించింది. ఈ నివేదిక ప్రకారం ప్రపంచంలోని 3.6 బిలియన్ల ప్రజల సంపదకు సరిసమానమైన సంపద కేవలం అంటే కేవలం 8 మంది చేతిలో కేంద్రీకృతమైవున్నది. ప్రపంచంలోని క్రిందిస్థాయి 50 శాతం ప్రజల సంపద కంటే ఉన్నతస్థాయి ఒక్క శాతం సంపన్నుల సంపద రెండు రెట్లు అధికంగా వున్నది. ఈ నివేదిక ప్రకారమే, 2017లో సృష్టించబడిన సంపదలో 82శాతం, ఉన్నతస్థాయికి

చెందిన కేవలం ఒక్క శాతం సంపన్న వర్గం స్వాధీనం చేసుకున్నది. పైగా క్రిందిస్థాయి 50 శాతం మందికి అసలందులో వాటానే లేదు. నిచ్చినమెట్లు ఆర్థిక నిర్మాణాలు ఎంత బలపడుతున్నాయో ఇది సూచిస్తుంది.

అందుకే ఈ నివేదిక "శ్రమకు ప్రతిఫలం దక్కాలి, సంపదకు కాదు" అంటుంది. కాని, సంపద పంపిణీ సూత్రాలలో ఎటువంటి మార్పులు అవసరమో చెప్పదు. పైగా, ప్రభుత్వం నుండి ప్రైవేటుకు సంపద తరలి వెళ్తుందని, అందువల్ల ప్రభుత్వం బలహీనమవుతుందని, సమర్థవంతంగా పనిచేయలేదని ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చెబుతుంది. కొత్త పెట్టుబడి శక్తుల చేతిలో సంపద అసాధారణ కేంద్రీకరణకు, ప్రభుత్వం నుండి వివిధ రూపాలలో సంపద తరలివెళ్ళడం ఒక కారణం అని అంగీకరించదు సరికదా, ఆర్థికంగా బలహీనపడిన ప్రభుత్వాలు విద్యా, వైద్య రంగాలను సమర్థవంతంగా నిర్వహించటంలో విఫలమవుతాయని, అందువలన, ఈ రంగాలను కార్పొరేటీకరించాలంటుందీ వేదిక. పర్యావరణ పరిరక్షణలో కూడా ప్రభుత్వం విఫలమైందని చెబుతుంది. సంపద కేంద్రీకరణకు కారణాలైన నయా ఉదారవాద విధానాలను, ప్రైవేటు కార్పొరేటు శక్తుల ఆధిక్యతను ఎక్కడా ప్రస్తావించదు.

ప్రపంచ సంపద పంపిణీలో అసమానతలు తీవ్రతరం కావడాన్ని ఈ వేదిక ఒక ప్రమాదం అనే భావించదు. ఇది సహజం, ఆమోద యోగ్యం అంటుంది. అందువల్లనే, ఈ వేదిక రూపొందించే "ప్రపంచ ప్రమాదాల నివేదిక" (Global Risks Report) గుర్తించిన సీరియస్ ప్రమాదాలలో సంపద పంపిణీలో అసమానత, మెజారిటీ ప్రజల దుర్భర దారిద్ర్యం లేవు. వాతావరణానికి సంబంధించిన తీవ్రమైన సంఘటనలు (Extreme Weather Events) ప్రకృతి వైపరీత్యాలు (Natural Disasters), సామూహిక వినాశనానికి కారణం అవుతున్న మారణాయుధాలు (Weapons of Mass Destruction); వీటికి అదనంగా నీటి సంక్షోభం, నిర్బంధ వలసలు, జీవవైవిధ్యత నాశనం కావటం, సైబర్ దాడులను ద్వితీయశ్రేణి ప్రమాదాలుగా గుర్తిస్తుంది. వీటిలో మెజారిటీ ప్రమాదాలు పర్యావరణ విధ్వంసానికి సంబంధించినవే. గుత్త పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక నిర్మాణాల లాభదాహంతో జరుగుతున్న పర్యావరణ దోపిడీ వల్లనే ఈ గ్లోబల్ ప్రమాదాలు ఏర్పడుతున్నాయన్న వాస్తవాన్నది గుర్తించదు, ప్రస్తావించదు. పైగా పర్యావరణ కాలుష్యం సృష్టించే వివిధ సమస్యలకు వాణిజ్య పరిష్కారాలను సూచిస్తుంది. గుత్తసంస్థల లాభాపేక్ష వల్ల సమస్యలు సృష్టించబడితే, ఆ సమస్యలను వ్యాపార సరుకుగా మార్చుకొని మళ్ళీ లాభపడాలనుకుంటుంది. గుత్తపెట్టుబడి సృష్టించిన వాయు కాలుష్యానికి పరిష్కారంగా గాలిశుద్ధి కోసం పరికరాలు తయారవుతాయి, విక్రయించబడతాయి. శుద్ధమైన గాలి మార్కెటు సరుకవుతుంది. ఇదే విధమైన పరిస్థితిని రక్షిత

మంచినిటి విషయంలో కూడా గమనించవచ్చు. నీళ్ళను, గాలిని కూడా మార్కెట్ సరుకుగా చేసుకుని గుత్తపెట్టుబడి సొమ్ము చేసుకుంటుందని గూగ్ వా థియాంగ్ నవల “మట్టికాళ్ళ మహారాక్షసి”లో స్పష్టంగా చెప్పబడింది. అసలు అసమానతలు, వాటి ప్రభావాలు, మెజారిటీ ప్రజల జీవనవిధ్వంసం, మొదలైన సీరియస్ సమస్యలను ఈ వేదిక రూపొందించే ప్రపంచ ప్రమాదాల నివేదికలో ప్రస్తావించనేలేదు.

అంటే అసమానతలు సహజమైనవే అన్నమాట. దీనికి ప్రజలందరూ ఏంచేయాలి? సంపద కేంద్రీకరణ గొప్పదని, సంపన్నులంటే గొప్పవాళ్ళని ప్రచారం చేయాలి. ఈ క్రమంలోనే గత రెండు దశాబ్దాలుగా ప్రపంచ కుబేరుల గురించిన సమాచారం బాగా ప్రచారం అవుతూ వచ్చింది. ప్రపంచ కుబేరులెవరు? అందులో మొదటిస్థానం ఎవరిది? ఆ వ్యక్తి ఎంత సంపన్నుడు? మన దేశంలో ఎంతమంది కుబేరులున్నారు? వాళ్ళ సంపద ఏ స్థాయిలో వున్నది? మొదటిస్థానం దక్కించుకున్న దెవరు? ఈ అంశానికి సంబంధించిన సమాచారం విస్తృతంగా ప్రచారం కావడంతో సంపద కేంద్రీకరణ, సంపద పంపిణీలో అసమానతలు గొప్ప విషయాలుగా చెలామణిలోకి వచ్చాయి. సంపద కోసం, దానితోపాటు సమకూరే ఆదంబరమైన జీవితం కోసం వెంపర్లాట ఎక్కువైంది. దీనికోసం సమాజంలోని ప్రజలందరూ ఎవరి స్థాయిలో వాళ్ళు, ఏ మార్గంలోనైనా సంపన్నులు కావాలన్న ఆరాటం తీవ్రమై, వ్యవస్థీకృతం అయ్యే పరిస్థితులు బలపడ్డాయి.

అసలు దుర్భర దారిద్ర్యంలో ఎంతమంది ఎటువంటి అగౌరవ, అమానవీయ పరిస్థితులలో జీవిస్తున్నారో సమాచారం వుండదు, మీడియాకు పట్టదు. పేదరికంలో మగ్గుతున్న మెజారిటీ ప్రజలు ఏం చేయాలి? మన దేశంలో కుబేరులు, వాళ్ళసంపద, వాళ్ళ ఆదంబర జీవితం మీడియాలో, సోషల్ మీడియాలో చూస్తూ తమస్థితిని మరచిపోయి గర్వపడాలన్నమాట.

అసలు సంపదను సృష్టిస్తున్నదెవరు? సంపన్న వర్గం దగ్గర సంపద ఎందుకు, ఎలా పోగుపడుతున్నది, ఎట్లా కేంద్రీకరించబడుతున్నది? దీని పర్యవసానం ఎట్లా వుంటుంది? అన్న ప్రశ్నలే వుండవు ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సదస్సుల్లో.

అసమానతలు ఆమోదయోగ్యమైనాయి, అభినందించదగిన విషయాలైనాయి. సమానత్వ భావనే కాలం చెల్లించింది. సమానత్వం అన్నమాటే పరిహసించబడే పరిస్థితులు బలపడ్డాయి. వ్యక్తిగత మేధస్సు, నైపుణ్యాల వల్లనే సంపద సమకూరుతుందని, పేదరికానికి ఎవరికి వారే బాధ్యులన్న వాదన బలపడింది.

సంపదను పెంచుకోవడం, దానితో ముడిపడి వున్న ఆదంబరాలు, ఆధిక్యత, ఆధిపత్యం, పెత్తనం, తన కంటే బలహీనులని సకల విధాలుగా అవహేళన

చేయడం, అవమానపరచటం, హింసించటం సర్వ సాధారణమైంది. మానవవిలువలు అంతరిస్తున్నాయి. మానవీయతే బలహీనతకు చిహ్నం అయింది.

దీనితో నిచ్చినమెట్ల సమాజం మరింత బలపడింది. ఆధిపత్య - అధీనత్వ సంబంధాలు బలోపేతమైనాయి. ప్రతీవ్యక్తి తనకంటే బలవంతుని ముందు బలహీనుడే. తనకంటే బలహీనుల ముందు బలవంతుడే. భయం, భయంగా పిరికితనంతో బలవంతుని ముందు ప్రవర్తించే వ్యక్తే, తనకంటే బలహీనుల ముందు భయంకరమైన పెత్తనం చెలాయించడం మనం చూస్తూనే వున్నాం. దీంతో కుల అంతరాలు, మతం పెత్తనం, జెండర్ వివక్ష అన్నీ బలపడ్డాయి.

తీవ్రమవుతున్న అసమానతలను అభినందించి, ఆమోదించే ఆలోచనా ధోరణిని బలపరచడంలో మతాధికారులు, మీడియా, స్వచ్ఛంద సంస్థలు కీలకంగా పనిచేస్తున్నాయి. అందువల్లనే శక్తివంతమైన మీడియా అధినేతలు, బలమైన మతాధికారులతో పాటు ఆర్థిక నిర్మాణాల గురించి అసలే ప్రస్తావించకుండా అసమసమాజంలో తలెత్తే రకరకాల సమస్యలను వేటికి వాటినే పైపైన (Peripheral) చూస్తూ ఆ సమస్య పరిష్కారానికి కృషి చేస్తున్నట్లు కనిపించే స్వచ్ఛంద సంస్థలు అన్నీ ప్రపంచ ఆర్థికవేదికలో భాగస్వాములే.

తీవ్రమవుతున్న అసమానతలను ఆమోదించే సమాజంలో “దానధర్మాలు” ప్రశంసించవలసిన అంశాలవుతాయి. సంపదను పోగొడుకున్న సంపన్నవర్గం దాతృత్వం మీదనే పేద ప్రజల మనుగడ ఇక. అందుకే చారిటబుల్ ఫౌండేషన్స్ కి ప్రాధాన్యత వుంటుందీ వేదికలో. సమానత్వం గురించి, హక్కుల గురించి పోరాటాలు వుండవిక. సంపన్నవర్గాల సంపదను చూసి ప్రజలందరూ ఉబ్బితబ్బిబ్బు కావాలి. వాళ్ళ దాతృత్వం కోసం వెంపర్లాడాలి. వేలకోట్ల రాయితీలను బడా కార్పొరేటు శక్తులకిచ్చే మన ప్రభుత్వం, కార్పొరేటు సోషల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ పేరిట బడా కార్పొరేటు సంస్థల లాభాలలో 2 శాతాన్ని సామాజిక సమస్యల కోసం కేటాయించాలని బ్రిటిషిలాడు కుంటుంది. “కార్పొరేటు సంస్థల సామాజిక బాధ్యత”ను పొగుడ్తు విశ్వవిద్యాలయాల్లో, అకడమిక్ సంస్థలలో సదస్సులకు కొదవేం లేదు.

సంపదకు కాదు, శ్రమకు ప్రతిఫలం వుండాలన్న ఆక్స్ ఫాం సూచన అమలుకు తీసుకున్న చర్యలేమైనా వున్నాయా?

అసమానతలు లేని భవిష్యత్తును రూపొందించడానికి ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థ డిజైన్ నే మార్చాలంటుంది ఆక్స్ ఫాం నివేదిక. పైగా కష్టపడి చేసే శ్రమకు (Hardwork) ప్రతిఫలం వుండాలంటుంది. కాగా, ఇందుకు విరుద్ధమైన అంశాలు మానవ మూలధన నివేదిక, 2017లో స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. ఈ అంశంలో భారతదేశం స్థానం 101/130.

వలస కార్మికుల శ్రామికులతోనే అభివృద్ధి సాధ్యం అంటుందీ నివేదిక. వలస వచ్చిన శ్రామికులు అణిగిమణిగి వుండి, ఇంకా ఎక్కువ పనిని తక్కువ జీతానికి కూలీకి పనిచేస్తారు కదా! శ్రమదోపిడీ తీవ్రతను పెంచటమే అభివృద్ధి సూత్రం, నిర్వచనం అయినప్పుడు అభివృద్ధి అంటే బడాకార్పొరేటు శక్తుల అభివృద్ధి కోసం వలస శ్రామికులు అవసరమవుతారు. “బానిసలు లేకుండా రోమ్ నగరం నిర్మించబడేదా” అంటూ బానిసవ్యవస్థను సమర్థించిన అరిస్టాటిల్ ని ఈ సందర్భంలో జ్ఞాపకం చేసుకోవలసి వుంటుంది.

అంతేకాదు, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికుల ద్వారా దళారులు సమర్థవంతంగా పనిచేస్తున్నారని దళారీవ్యవస్థను అభినందిస్తుందీ నివేదిక. శ్రమదోపిడీని తీవ్రతరం చేయటమే సమర్థవంతమైన చర్య అని ఈ వేదిక బలంగానే ప్రచారం చేస్తుంది. భారతదేశంలో రెగ్యులర్ ఉద్యోగాలు క్రమంగా అదృశ్యమై, కాంట్రాక్ట్ శ్రామికులు, ఔట్ సోర్సింగ్ శ్రామికులతో అన్ని కార్యకలాపాలు నిర్వహించబడడం, వలసలు విపరీతంగా పెరుగుతూ, వలస కార్మికులు దయనీయమైన స్థితిలో భయంకరమైన దోపిడీ పీడనలకు గురవుతున్న తీరు మనందరికీ తెల్సిందే. శ్రమదోపిడీని తీవ్రతరం చేసే ఉద్యోగితాధోరణి ఆధిపత్య శక్తుల సంపదను పెంచుతుంది, అసమానతలను తీవ్రతరం చేస్తుంది. పైగా అభివృద్ధిలో ప్రజలందరూ భాగస్వాములు కావాలంటూ “సమ్మిళిత వృద్ధి సూచీ (Inclusive Development Index) ని రూపొందించడం ఒక సీరియస్ వైరుధ్యం.

సమ్మిళిత వృద్ధి సూచీ (Inclusive Development Index)

గ్లోబలైజేషన్ క్రమానికి మానవముఖం రావాలన్న తపనతో వున్న జోసెఫ్ స్ట్రీజ్, అమార్తుసేన్ ల సహకారంతో సమ్మిళిత వృద్ధి సూచీని ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక రూపొందిస్తుంది. స్థూల దేశీయోత్పత్తికి ఆవల 11 కోణాలతో (Dimensions) 103 దేశాల ఆర్థిక నిర్వహణ తీరును ఈ సూచీ అంచనావేస్తుంది. ఆర్థికవృద్ధి వున్నప్పటికీ సమ్మిళిత సామాజికవృద్ధి లోపిస్తున్నదన్న విషయాన్ని అంచనా వేయడం ఈ సూచీ లక్ష్యం. 2018లో ఇందులో భారతదేశ ర్యాంక్ 62/103. ఏ సమాజానికైనా, వృద్ధి, అభివృద్ధి, సమ్మిళిత వృద్ధి, అంతర్ తరాల మధ్య సమత్వం (inter generation equality) మూలస్తంభాలు అంటుందీ సూచిక.

సమ్మిళిత వృద్ధి కోసం ఈ వేదిక బలంగా ప్రతిపాదించే సాధనాలు ఏమిటి?

ఏ స్వేచ్ఛా మార్కెటు వల్ల సమ్మిళితవృద్ధికి వ్యతిరేకదిశలో ఆర్థిక వ్యవస్థ గమనం నిర్ణయించబడుతున్నదో అదే స్వేచ్ఛా మార్కెట్ (Free market)ను సమ్మిళిత వృద్ధికి సాధనంగా ఈ వేదిక ప్రతిపాదించడం సీరియస్ వైరుధ్యం. పోటీ

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అభివృద్ధి గమనంలో పోటీ పూర్తిగా అంతరించి గుత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్థిరపడి, బలపడిన ప్రస్తుత సందర్భంలో స్వేచ్ఛా మార్కెటు ద్వారా న్యాయమైన (Fair) సంపద పంపిణీ ఎట్లా సాధ్యమవుతుంది?

సంపద పంపిణీలో అసమానతలు తీవ్రం కావడానికి, అసమిశ్రిత వృద్ధి వల్ల సామాజిక సంక్షోభం ఏర్పడటానికి మూలధనానికి పంపిణీ సూత్రాలు అతిగా అనుకూలంగా వుండడం కారణమని ఒకవైపు చెబుతూ, మరొకవైపు ఈ ధోరణినే బలోపేతం చేసే గ్లోబల్ వాణిజ్యాన్ని పరిష్కారంగా ప్రతిపాదించడం ఈ వేదిక ఎవరి ప్రయోజనం కోసం పనిచేస్తుందో దానంతటదే స్పష్టమవుతుంది. స్వేచ్ఛాయుతమైన గ్లోబల్ వాణిజ్యం సమాజ ఆరోగ్యాన్ని రక్షిస్తుందంటుంది. వాణిజ్యంలో అక్రమ అనైతిక పద్ధతులే (Unfair trade practices) అంటే ఆర్థికవ్యవస్థలో ప్రణాళికల ద్వారా ప్రభుత్వ జ్యోక్యం వల్ల గ్లోబల్ మార్కెట్ల వక్రీకరణకు గురై అసమిశ్రిత వృద్ధికి కారణం అని ఈ వేదిక అభిప్రాయం. నయా ఉదారవాద విధానాల వల్ల బలపడిన గుత్త పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనే నిజానికి అసమిశ్రిత వృద్ధికి కారణం. కాగా అదే వ్యవస్థను మరింత బలోపేతం చేయడం వల్ల సమిశ్రితవృద్ధి సాధ్యమవుతుందని చెప్పడం పీడితవర్గాన్ని పరిహసించడమే.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సృష్టించే ఈ అసమానతలు, అదే ఆర్థిక నిర్మాణ చక్రంలో పరిష్కరించబడవని 150 సంవత్సరాల క్రితమే మార్క్స్ తన 'దాస్ కాపిటల్'లో స్పష్టంగా వ్యక్తంచేసిన విషయం మనకు తెలిసిందే.

కాని ఏ నయా ఉదారవాద విధానాలు, ఏ గుత్త పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వల్ల ప్రపంచ ప్రజల బతుకులు పెద్దప్రమాదం భరిన పడ్డాయో, అవే విధానాలను వ్యతిరేకించడమే ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న పెద్ద ముప్పు అంటూ మన ప్రధాన మంత్రి నరేంద్రమోడీ జనవరి 2018లో జరిగిన ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సమావేశంలో ఉపన్యసించడం దేనిని సూచిస్తుంది? అసలు వర్తమాన దేశాల ప్రభుత్వాలు తన కీలు బొమ్మలని ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చెబుతుంది. వాణిజ్య ప్రయోజనాలకు, కార్పొరేటు శక్తులు బలపడడానికి వేదిక తీసుకునే ప్రతీ నిర్ణయానికి అనుకూలంగా వర్తమాన దేశ ప్రభుత్వాలు తమ విధానాలను రూపొందిస్తాయని, ఒత్తిడి చేయడం చాలా సులభమని ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చెప్పడం సాహసం ఎట్లా అవుతుంది మరి?

పేద ప్రజల మానవాభివృద్ధి - ఆదాయం, విద్య, ఆరోగ్యంకోసం ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక నిర్ణయాలు ఏమిటి?

ఐక్యరాజ్య సమితి 2000 సం॥లో ప్రకటించిన మిలీనియం అభివృద్ధి లక్ష్యంలో ఒకటైన "సంపూర్ణ అక్షరాస్యత", 18 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా

అసంపూర్ణ ఎజెండాగా మిగిలిపోయిన ప్రస్తుత సందర్భంలో ఈ అంశాన్నే ప్రస్తావించకుండా డిజిటల్ విద్య గురించి ఈ వేదిక చర్చిస్తుంది. ఈ సందర్భంగా, సుస్థిరాభివృద్ధి కోసం బ్రాడ్ బ్యాండ్ కమిషన్ (UN Broad Band Commission for Sustainable Development), 2025 నాటికి 3.8 బిలియన్ల మందిని ఇంటర్నెట్తో అనుసంధానం చేయడం లక్ష్యం అని ప్రకటిస్తుంది.

ఇంటర్నెట్ అందుబాటులోకి తేవడం, దాని ఉపయోగితను పెంచడం, బ్రాడ్ బ్యాండ్ అవస్థాపనను పెంచడం- ఈ దిశగా వాణిజ్య శక్తులక లాభపడతాయన్నమాట. ప్రపంచ యువతలో కనీసం 60 శాతానికి సుస్థిరమైన డిజిటల్ నైపుణ్యం వుండాలి అంటుంది. 2021 నాటికి ఒక మిలియన్ మందికి ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీకి సంబంధించిన నైపుణ్యాలను అందజేయడానికి చొరవ తీసుకుంటున్నట్లు ఈ వేదిక ప్రకటిస్తుంది.

ఆహార భద్రతకూ వాణిజ్య పరిష్కారాలనే సూచిస్తుంది. మాంసం, ప్రొటీన్లతో కూడిన ఆహార ఉత్పత్తులను విక్రయించాలంటుంది. ఆకలితో అలమటించే అసంఖ్యాక పేదవర్గం మాటేమిటి? అసలు ఆహారభద్రత ఎవరి సమస్య?

ఏడు దశాబ్దాల స్వతంత్ర భారతదేశంలో మెజారిటీ ప్రజలకు టాయిలెట్ వసతులేవు. కారణం ఏమిటో జగమెరిగిన సత్యమే. వుండడానికి ఇళ్ళు లేక ఫ్లాట్ ఫాంల మీద, రోడ్ల మీద, మురికివాడలలో బ్రతుకులెన్నో? హానికరమైన ప్రమాదకరమైన పరిస్థితులలో మెజారిటీ శ్రామికులు భారతదేశంలో పనిచేయవలసి వస్తున్నదని, దీనిని నిర్మూలించాలని, గౌరవప్రదమైన ఉపాధి కల్పించాలని అంతర్జాతీయ కార్మికసంస్థ (ILO) హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నది.

కాగా టాయిలెట్ సమస్యను వాణిజ్య ప్రయోజనాల కోసం ఎట్లా మలచుకోవచ్చునో ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చర్చిస్తుంది. టాయిలెట్ డిజైన్లలో నవకల్పనలు, కొత్త నమూనాల గురించి, ఇందులో లభించే వ్యాపార అవకాశాల గురించి చర్చిస్తుంది.

ఆరోగ్యసేవలు ప్రజలకు అందకపోవడాన్ని వేదిక గుర్తిస్తుంది. కాని ఇందుకు కారణం ఆరోగ్యసిబ్బంది కొరత అని వాదిస్తుంది. వైద్య విద్యను, హాస్పిటల్స్ ను - మొత్తంగా ఆరోగ్యరంగాన్ని కార్పొరేటీకరించటమే సమస్యకు పరిష్కారం అంటుంది. ఏ సమస్యయితే ప్రైవేటీకరణ, వాణిజ్యీకరణ వల్ల ఏర్పడిందో, ఏవస్తువైతే, అందువల్ల అందుబాటులోకి రాకుండా పోయిందో, ఆ వస్తువును మార్కెటు సరుకుగా మార్చడం, వాణిజ్యీకరించటం, పరిష్కారమని ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక బలంగా చెబుతుంది. వాణిజ్యీకరణను బలోపేతం చేసి, బడా కార్పొరేటు శక్తుల, ప్రపంచ వాణిజ్య నాయకుల సంపదను, అధిపత్యాన్ని పెంచటమే లక్ష్యంగా పనిచేసే ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సూచించే పరిష్కార మార్గాలు ఇందుకు విభిన్నంగా

వుండవు. ప్రతీ సమస్యకూ శ్రమ దోపిడీని మరింత తీవ్రతరం చేయటమే, అందుకు కొత్తరంగాలను ఎట్లా మార్కెటీకరించాలి, శ్రమదోపిడీ కొత్త రూపాలను ఎట్లా ఆవిష్కరించుకోవాలన్నదే ఈ వేదిక సమస్య. ఇందుకు అనుగుణమైన ప్రతిపాదనలు, నిర్ణయాలు, పరిష్కారసాధనాలు వుంటాయి మరి.

ఇదే క్రమంలో భారతదేశ వ్యవసాయ సంక్షోభానికి పరిష్కారాలను చూపెడుతుందీ వేదిక. ఇందుకు, సాగుకు సంబంధించిన నీళ్ళు, విత్తనాలు, ఎరువులు, మొదలైన వాటిని ప్రస్తావించదు. వ్యవసాయాన్ని కార్పొరేటు పరిశ్రమగా మార్చాలి, వ్యవసాయ నిర్వహణ సామర్థ్యం (Entrepreneurial efficiency) పెరగడం వల్లనే వ్యవసాయరంగ ఆదాయం పెరుగుతుందంటుంది. అంటే వ్యవసాయ రంగానికి సంబంధించిన విత్తనాలు, పరికరాలు, ఎరువులు, క్రిమిసంహారక మందులు మొదలైన అన్ని ఉత్పాదకాల (inputs)ను బడా ప్రైవేటు కార్పొరేటు దిగ్గజాలే ఉత్పత్తి చేస్తున్నాయని, అందువల్లనే వ్యవసాయ సంక్షోభం ఏర్పడిందన్న వాస్తవాన్ని గుర్తించదు. పైగా, ఇక సాగు చేయటాన్ని కూడా ఎట్లా కార్పొరేటీకరించాలన్నది సమస్య. అందుకు భూ సంస్కరణలకు పూర్తిగా విరుద్ధమైన భూ పంపిణీ చట్టాలను ఇది ప్రతిపాదిస్తుంది, మద్దతునిస్తుంది. ఈ క్రమంలోనే సాగుభూమి చట్టాలను సరళీకరించ దానికి, సాగుభూమిని మార్కెటు సరుకుగా మార్చడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. సాగుభూమి ఎప్పుడైతే కార్పొరేటు శక్తుల స్వాధీన మవుతుందో, అప్పుడు కాంట్రాక్ట్ ఫార్మింగ్ (contract farming) ఆవిష్కరించబడుతుంది. చిన్నా చితక రైతులు, రైతుకూలీలుగా మారేపరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. రైతును రైతుకూలీగా మార్చడం సమిశ్రిత వృద్ధి అవుతుందా?

ఇక సాగుభూమిని స్వాధీనం చేసుకుని కార్పొరేటు పెట్టుబడులు, తన నిర్వహణ సామర్థ్యంతో వ్యవసాయక ఆదాయాన్ని పెంచగల్గుతాయి. అయితే ఎవరి ఆదాయం పెరుగుతుందన్నది ప్రశ్న, రైతు స్థితి హీనమైంది. సాగుభూమిని ఆక్రమించిన కార్పొరేటు పెట్టుబడుల ఆదాయం పెరిగింది. ఇది వ్యవసాయ సంక్షోభానికి పరిష్కారమా? ఈ క్రమంలో వ్యవసాయాన్ని ఆశ్రయించి బతుకుతున్న వాళ్ళందరికీ ఉపాధి దొరకదు. వలసబాట పట్టక తప్పదు. వలస వచ్చిన శ్రామికులను మరింత దోచుకొని అభివృద్ధి చెందడానికి వీలుంటుంది. ఇట్లా ఈ వేదిక ప్రతిపాదించే ప్రతీ పరిష్కారంలో కార్పొరేటు పెట్టుబడుల లాభాలను పెంచడం, శ్రమ దోపిడీని తీవ్రతరం చేయడం తప్పకుండా వుంటాయి.

ఇంకా ఈ వేదిక, గ్లోబల్ పోటీతత్వ నివేదికను (Global competitiveness) రూపొందిస్తుంది. సుస్థిరమైన సమిశ్రిత వృద్ధి కోసం వాణిజ్యం, ప్రభుత్వాలు తీసుకోవలసిన చర్యలనిది సూచిస్తుంది. అసమర్థ ప్రభుత్వాలు స్వతంత్రంగా ఏమీ చేయలేవు.

కనుక ప్రైవేటు రంగంలో ప్రధానంగా కార్పొరేటు పెట్టుబడులతో పొత్తు అవసరం అంటూ ప్రైవేటు - పబ్లిక్ భాగస్వామ్యాన్ని (Public-private partnership) తప్పనిసరి అంటుంది. ఇందుకు ప్రత్యామ్నాయం లేదంటుంది. ఈ సాధనం వల్ల ప్రభుత్వరంగం నుండి ప్రైవేటుకు సంపద భారీఎత్తున తరలివెళ్తుందని, ప్రజలకు అపారనష్టం అని, కార్పొరేటు శక్తులు లాభపడడానికి కూడా బలమైన సాధనమని అందరికీ తెల్సిందే, నిరూపించబడిందే. కాని ఈ సాధనాన్ని సమర్థవంతమైనదని ఈ వేదిక బలంగా ప్రతిపాదిస్తుంది.

దానిని వివిధ రంగాలలో అమలు చేయడానికి ఈ వేదిక చొరవతో వర్తమాన దేశాలలో ఎన్నో కార్యక్రమాలు ప్రారంభమైనాయి. వార్షిక సదస్సుతో పాటు వర్తమాన దేశాలలో ప్రధానంగా, ఇండియా, చైనా, ఆఫ్రికా, తూర్పు ఆసియా, లాటిన్ అమెరికా, యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్ లో ప్రాంతీయ సమావేశాలను నిర్వహిస్తుంది. తన ప్రతిపాదనలు గొప్పవి అని ప్రచారం చేస్తుంది.

ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక నిర్ణయాలలో కీలక స్థానం ఎవరికి వుంటుంది?

గ్లోబల్ సమస్యల సుస్థిర పరిష్కారానికి భవిష్యత్ పరిశ్రమ ఏరూపంలో వుండాలి? నిర్ణయించడంలో కీలకస్థానం వునాది సభ్యులదే (Foundation Members). ప్రపంచ ఆర్థిక వేదికలో వునాది సభ్యత్వం గల 1000 కంపెనీల నుండి ఈ సభ్యులుంటారు. వీరితోపాటు ప్రపంచాన్ని "మెరుగు పరచడానికి" (వీరి దృష్టిలో ప్రపంచం అంటే బడా కార్పొరేటు, వాణిజ్యశక్తులే), గ్లోబల్ కంపెనీలలో ఆధిపత్యస్థానంలో వున్న 100 కంపెనీల సమూహం నుండి వ్యూహాత్మక భాగస్వాములు (Strategic partners) ఎంపిక చేసుకోబడతారు. ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సభ్యత్వం గల కంపెనీల నుండి పారిశ్రామిక భాగస్వాములను (Industrial partners) ఎంపిక చేసుకుంటారు. మళ్ళీ పరిశ్రమ స్థాయిలో నిర్ణయాలను తీసుకుంటారు. ఇంకా ప్రపంచ ఆర్థిక వేదికకు మేధోపరమైన నాయకత్వ సహకారాన్ని అందిస్తూ, ప్రపంచ వాణిజ్య సమస్యలను చర్చించడానికి 120 మందితో ఉన్నతస్థాయి కార్యనిర్వాహక వర్గంతో అంతర్జాతీయ బిజినెస్ కౌన్సిల్ పనిచేస్తుంది. అత్యధిక వృద్ధితో ఆధిపత్య స్థానంలో వున్న ఔత్సాహిక కార్పొరేటు సంస్థలలో భవిష్యత్ గ్లోబల్ ఆర్థికవ్యవస్థను శాసించే శక్తివంతమైన పారిశ్రామిక నాయకత్వాన్ని తయారుచేసే లక్ష్యంతో ఈ కౌన్సిల్ నిర్వహణ కొనసాగుతుంది. ఇక ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించడానికి మతసంస్థలు, శక్తివంతమైన మీడియా, ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చట్రంలో పనిచేసే అనేకానేక స్వచ్ఛంద సంస్థలు వుండనే వున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక అంటేనే ప్రపంచంలోని అత్యున్నతస్థాయి సంపన్న వర్గానికి చెందిన వేదిక. ఇందులోని సభ్యులు

ప్రపంచాన్ని శాసించగల శక్తివంతులమన్న (Masters of Universe) అహంకారంతో వుంటారన్నది వాస్తవమే కదా! బడాకార్పొరేటు శక్తుల, వాణిజ్య నాయకుల సంపదను మరింత పెంచడానికి, వారి ఆధిపత్యాన్ని నిరాటంకంగా కొనసాగించడానికి, శ్రమదోపిడీ, పీడనలను తీవ్రతరం చేయడానికి శక్తివంతంగా కృషి చేసే వేదిక ఇది. అందుకే ఈ వేదికను "ప్రపంచీకరణ యొక్క మాఫియోక్రసీ" (Globalization Mafiocarcy) గా విమర్శించడం సరియైనదే కదా! గూగ్ వా థియాంగ్ 'మట్టికాళ్ళ మహారాక్షసి' నవలలో చెప్పినట్లు బందిపోట్లు, గజదొంగలు, దోపిడీ దొంగలు గుహలో తమ దోపిడీని కొనసాగించడానికి సమావేశమై చర్చలు చేసే విషయాన్ని చెప్పడం ఈ సందర్భంగా గుర్తుకు రావడం సహజమే. వాణిజ్యం నిరాటంకంగా కొనసాగటానికి వీలులేనట్లయితే యుద్ధాలు తప్పవు అంటుందీ వేదిక.

అంటే ఏమిటి? శ్రమదోపిడీ నిరాటంకంగా కొనసాగించబడాలి, పెరగాలి కూడా. అప్పుడు కార్పొరేటు దిగ్గజాల, వాణిజ్యశక్తుల సంపద నిరాటంకంగా పెరుగుతూనే వుంటుంది. శ్రమజీవులందరూ దుర్భరమైన పరిస్థితులలో జీవించక తప్పదు. దీనికి తోడు, కార్పొరేటు శక్తుల పర్యావరణ దోపిడీ వల్ల రకరకాల కాలుష్యాలతో పర్యావరణం కలుషితమై పీడితవర్గం మరింత సంక్షోభంలో పడింది. కానీ ఈ వేదిక "సముద్రాలను రక్షించుకోవాలి" అని నినదిస్తుంది. సముద్రాలను నాశనం చేస్తున్నదెవరు? ఎవరి లాభం కోసం పర్యావరణం మొత్తం నాశనమవుతున్నది? పర్యావరణాన్ని రక్షించుకోవాలని బడా కార్పొరేటుశక్తులు, ప్రభుత్వాలు అంతర్జాతీయ సమావేశాలు నిర్వహిస్తాయి, ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సదస్సులో మాట్లాడతాయి. కాని వేదాంత గ్రూపుకు చెందిన స్టెరిలైజ్ కంపెనీని, అది సృష్టిస్తున్న కాలుష్యం దృష్ట్యా, ప్రజల ఆరోగ్యంతో చెలగాటమాడుతున్న దృష్ట్యా, చట్టపరంగానే ఆపడానికి తమిళనాడులోని తూత్తుకుడిలో ప్రజలు పోరాటాలు చేయాలి, ప్రాణాలు కోల్పోవాలి. పర్యావరణాన్ని రక్షించేదెవరు? నాశనం చేసేదెవరు? అన్న విషయం స్పష్టం కావడానికి ఈ ఒక్క సంఘటన చాలు. కార్పొరేటు పెట్టుబడులు, ప్రభుత్వాలు ఎటువైపో తేలిపోతుంది.

ఈ దోపిడీని కొనసాగనివ్వకపోతే యుద్ధాలు తప్పవు అనడం చూస్తే వాణిజ్యీకరణను బలోపేతం చేస్తున్న శక్తుల దౌర్జన్యం, దుర్మార్గం, కృరత్వం స్పష్టమవుతుంది. ఇరుగు పొరుగు దేశాల మధ్య సఖ్యత వుండాలని ఈ వేదిక చెప్పడం మరొక వైరుధ్యం.

ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ ఎట్లా కొనసాగుతుంది? ఇందుకు అనుగుణమైన ఆర్థిక నిర్మాణాలను, సంస్కృతిని, ఆలోచనా విధానాన్ని పకడ్బందీగా రూపొందించుకోవాలి. నయా ఉదారవాద విధానాల అమలు విజయవంతమవుతూ, గుత్త పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, సూపర్ గ్లోబలైజేషన్ రూపం తీసుకున్న క్రమంలో విస్తారమైన, బలమైన దళారీ వ్యవస్థ

ఏర్పడింది. దోపిడీ, పీడన, మోసం, దగా, హింస వ్యవస్థీకృతమైనాయి. అందరూ పీడితులే, అందరూ దళారులే అన్నట్లుగా సమాజం రూపం తీసుకున్నది. అసంఖ్యాకమైన పీడిత వర్గానికి చెందిన యువతకు గౌరవంగా బ్రతకటానికి అవకాశాలే లేవు. సంపాదన వుండదు. కళ్ళముందు ఆధిపత్యవర్గం యొక్క ఆడంబర జీవితం కనిపిస్తుంది. మీడియా ద్వారా అందరి ఇళ్లలో కనిపిస్తుంది, ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తుంది. ఈ ఒక్క బలహీనత చాలు ఆధిపత్యవర్గ మాఫియోక్రసీ ఈ యువతను మొత్తంగా తాము సృష్టిస్తున్న నేర ప్రపంచానికి కార్యకర్తలుగా మలవడానికి. నేరం వ్యవస్థీకృతమవుతుంది. దళారీ వ్యవస్థలో భాగంగా అందరూ నేరస్తులే అవుతారు. నిచ్చినమెట్ల సామాజికార్థిక నిర్మాణాలు మరింత బలపడతాయి. నేరం చేయక తప్పదు. కాబట్టి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో పరిష్కారం లభిస్తుందన్న ప్రచారం ముమ్మరమైంది. అందుకే బలమైన మతాధికారులు కూడా ప్రపంచ ఆర్థికవేదికలో సభ్యులే. సామాజికార్థిక నిర్మాణాలలో అశాంతి వ్యవస్థీకృతమవుతుంది. కాని ధ్యానం, యోగా అంటూ వైయక్తిక పరిష్కార మార్గాలు ముందుకొస్తున్నాయి. దోపిడీ కొనసాగుతూనే వుంటుంది. సమాంతరంగా మత కార్యకలాపాలు కూడా ముమ్మర మవుతాయి. అసమసమాజంలో 'దానం' గొప్ప విలువ అవుతుంది. దోచుకున్న సంపదను ఎవరి నుండైతే సంపదను దోచుకున్నారో వాళ్ళకే దానం చేయడం, దానాన్ని స్వీకరించిన పీడిత వర్గం, ఇక ఆధిపత్యవర్గం పట్ల వినయ విధేయతలతో, అణిగిమణిగి వుండాల్సిందే. ఆ సంపన్నుడు బాగా దానధర్మాలు చేస్తాడని, దాతృత్వం ఎక్కువని, మంచివాడని ప్రచారమవుతాడు. సంపద ఎట్లా సమకూడింది? దాతృత్వం, దానధర్మాలు, పూజలు, యాగాల వెనుక దోపిడీ, అవినీతి, నేరాలు, ఘోరాలు అన్నీ మరుగునపడతాయి, అదృశ్య మవుతాయి.

దోపిడీ వ్యవస్థలో బలంగా భాగస్వాములు కావడం, వివిధ మతాధికారుల ప్రవచనాలు వినడం, పూజలు, వ్రతాలు వంటి క్రతువులు చేయడం, నేరం చేసి పట్టుబడమన్న ధీమా (మన చట్టాలు బలవంతుణ్ణి శిక్షించలేవు కనుక), అయినా ఏదో తెలియని భయాల వల్ల ఏర్పడే అనిశ్చిత పరిస్థితి వల్ల తాంత్రిక పూజలు, బలివ్వడం, తాయత్తులు, రాళ్ళు, వాస్తు, పేరులోని అక్షరాలను మార్చుకోవడం, దేరాబాబాలు, ఆశారాం బాపూలు పుట్టుకూరావడం - ఇదంతా గుత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దోపిడీని, మెజారిటీ ప్రజల జీవన విధ్వంసాన్ని ప్రశ్నించకుండా వుండడానికి సృష్టించబడిన మాయా లోకం.

దీనితో బ్రాహ్మణాధిక్యత పెరిగింది. కుల వివక్ష పెరిగింది. కులం పేరిట అంతరాలు పెరిగాయి. దళితుల, ఆదివాసీల మీద దాడులూ పెరిగాయి. ఆధిపత్య వర్గానికి, రాజకీయాధికారం తోడైతే, తన మాట ఎవరూ కాదనడానికి వీల్లేదంటారు. తన మాటని లెక్క చేయని, నిజాయితీ గల ఎంత పెద్ద

ఆఫీసర్లైనా నడిరోడ్డున కొడతారు, రోడ్డు మీద తన కారును ఓవర్టేక్ చేసినా సహించలేదు, చంపుతారు గూడా. దీన్ని ప్రశ్నించే తత్వమే చచ్చి పోతుంది. గుత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ నిరాటంకంగా కొనసాగడానికి ఇటువంటి సమాజమే కావాలి మరి. దీనిని బలోపేతం చేయడానికే ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక సదస్సులో మతాధిపత్యవర్గానికి సంబంధించిన పెద్దలు, శక్తివంతమైన మీడియా ప్రతినిధులు భాగస్వాములవుతారు. హీన సంస్కృతిని పెంచి పోషించడంలో మీడియా బలమైన పాత్రనే పోషిస్తున్నది. ఈ విషయంలో పతనసంస్కృతి వ్యవస్థీకృతమవుతుంది.

ఈ హీనసంస్కృతిలో భాగంగానే స్త్రీ భోగ వస్తువైంది. బలవంతంగానైనా, బచ్చికంగానైనా భోగవస్తువుగా తనను తాను మలచుకునే పరిస్థితులు సృష్టించబడతాయి. ఇది గొప్ప విషయమని ప్రచారమవుతుంది. 'నేను సన్నిలియోన్ అవుతా' అన్న సినిమాలూ వస్తాయి. మా ఇష్టం, మా జీవితం, మా స్వేచ్ఛ అన్న భావనలను బలంగా ప్రచారం చేస్తూ స్వచ్ఛంద సంస్థలూ ఈ స్థితిని బలోపేతం చేయడానికి ముందుకువస్తాయి. ప్రపంచ ఆర్థికవేదిక చట్రంలో ఇవి పనిచేస్తాయి. కాబట్టి ఈ వేదికలో ఈ సంస్థలకు ముఖ్యమైన స్థానం వుంది మరి. ఈ క్రమంలో పసిపిల్లల స్థాయి నుండి ఏ వయస్సు ఆడవాళ్ళ మీదనైనా లైంగిక దాడులు నిత్యకృత్యమైనాయి. ఆడపిల్లలకు భద్రత అన్నదే లేదు. ఎక్కడా లేదు, ఏ సమయంలో లేదు, ఏ వయస్సులో లేదు - ఎంత దిగజారిన సంస్కృతి ఇది. మరొకవైపు ఆడపిల్లలను మోసం చేయడం ఎక్కువైంది; వేరే కులం వాణ్ణి ప్రేమించినా, పెళ్ళి చేసుకున్నా తల్లిదండ్రులే చంపే పరువుహత్యలూ పెరిగాయి. మరి కుల భావన బలపడింది కదా! ఇంకా స్త్రీల పాతివ్రత్యానికి సంబంధించిన కఠిన నియమాలు, నిరూపణకు పరీక్షలూ ఎక్కువైనాయి. ఎన్నో వైరుధ్యాలతో సృష్టించబడిన గందరగోళ పరిస్థితులలో స్త్రీ జీవితమే భయంకరమైన సంక్షోభంలో పడింది.

మొత్తం మానవత్వ సంక్షోభం. పతన విలువలు ఆమోదయోగ్యమైనాయి. ప్రధాన స్రవంతి కార్యకలాపాలైనాయి. ఎవరు, ఎవరిని ప్రశ్నించాలో తెలియని స్థితి. ఎవ్వరూ, తమ పక్క వాళ్ళనే విశ్వసించలేని స్థితికి, సమిష్టితత్వమే నామరూపాలు లేకుండా పోయే స్థితి బలపడుతున్నది. దీనివల్ల ఆధిపత్య వర్గానికి నిశ్చింత, ప్రశాంతత. ఆ వర్గం మనుగడ, అభివృద్ధి రెండూ సమాజ విధ్వంసంతోనే ముడిపడి వున్నాయని దీనితో స్పష్టమవుతుంది.

ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ ఇట్లా కొనసాగవలసిందేనా అన్నది మన ముందున్న సీరియస్ ప్రశ్న.

స్వతంత్ర భారతదేశ పాలకవ్యవస్థ ప్రారంభం నుండి సామ్రాజ్యవాద శక్తుల దళారీగా నయా ఉదారవాద విధానాలను ప్రచున్నంగా, ఇప్పుడు

బాహటంగా అమలు చేస్తూనే వున్నది. స్వతంత్రం వచ్చిన ఒకటిన్నర దశాబ్దంకే, 1970లోనే ఈ విధానాల ఫలితంగా భారతదేశ ఆర్థికనిర్మాణాలు వక్రీకరణకు గురైనాయని, కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డిగారు తన సునిశిత పరిశీలన, అధ్యయనంలో గుర్తించాడు. 'తాకట్టులో భారతదేశం' వుందంటూ ఆవేదనతో ఆవేశంతో ప్రశ్నించిన విషయం మనందరికీ తెలుసు. ఆ తర్వాత కాలంలో ఆ వక్రీకరణ మరింత బలపడి 'అమ్ముడుపోయిన భారతదేశం' అయింది. గుత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ బలోపేతం కావటమే ఇందుకు కారణం. దీనికి మరొక పార్శ్వమే మెజారిటీ పీడిత ప్రజలు దుర్బర పరిస్థితులలో జీవించడమే. ఈ విషయాన్ని 150 సం॥రాల క్రితమే కార్లమార్చ్ శాస్త్రీయంగా అంచనా వేసారు. ఈ అంచనాలు, ఖచ్చితమైన వాస్తవాలుగా స్పష్టంగా మనకు కనిపిస్తున్న సందర్భం ఇది.

శ్రమశక్తి సృష్టించిన అపారమైన సంపద ఇది. శ్రమదోపిడీని అంతమొందిస్తేనే, ఈ సంపద హక్కుగా శ్రామికవర్గానికి లభిస్తుంది. శ్రమదోపిడీ, అసలు మొత్తంగా దోపిడీ వ్యవస్థ ఎట్లా అంతం అవుతుంది? పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చట్రంలో ఈ దిశగా తీసుకున్న ప్రతీ సంస్కరణ చర్య వల్ల దోపిడీ పెరిగిందే కాని తగ్గలేదు. అందుకే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చట్రంలో సమస్య పరిష్కరించబడడానికి వీలుండదంటాడు మార్క్స్. బలమైన వర్గపోరాటాల నిర్మాణంలోనే దోపిడీవ్యవస్థ అంతం ప్రారంభమవుతుందని చెప్పిన మార్క్స్ విముక్తి మార్గం, లెనిన్ ఆచరణమార్గం, ఆచరణ వాస్తవం కావాలి. అందుకు దోపిడీ పీడన, వివక్ష, హింస, మోసం, దగాలేని సమాజ ఆవిష్కరణ కోసం కృషి చేసే శక్తులన్నీ ఏకం కావాలి. ఉధృతమైన పోరాటాలను నిర్మించాలి. గుత్తాధిపత్య శక్తులను అంతమొందించాలి. మానవత్వ సంక్షోభం పట్ల ఇంక ఉదాసీనంగా వుండడం తగదు.

References:

1. Alexander Gray and A.E. Thompson (1931,1980);
The Development of Economic Doctrine, 2nd Edition, Long man Group Ltd, London and Newyork.
2. Eric Roll (1973): A History of Economic Thought, Baron Roll of ipsden, 1st published in 1938.
3. Geffrey Allen Pigman (2007):
The WEF: A multi Stake holder Approach to Global Governance, Routledge.
4. Jyothi Rani Thota (2018); Mahilala Jeevana Vidhwasm: Samijika Arthika Mulalu in (Telugu), Streevimukthi Sanghatana, Hyderabad and vijayawada.
5. Nagi Reddy Tarimela (1978): India mortgaged - A Marxist - Leninist Appraisal, Tarimela Nagi Reddy Memorial Trust.

Internet Sources

1. <https://en.m.wikipedia.org/wiki/world-Economic-Forum>.
2. sdg.iisd.org.
SDG knowledge weekly: Davos, inequality and Development Finance, 22, jan, 2018 by Adam Fishman. ★

కా॥ వీరవరరావు తదితర వామపక్ష దళిత మేధావుల అరెస్టును ఖండించండి

హైదరాబాద్ లో ఆగస్టు 28వ తేదీ ఉదయం విప్లవ రచయితల సంఘంనేత కా॥వరవరరావు ఆయన కుటుంబ సభ్యుల ఇళ్ళలోకి చొరబడి సోదాలు జరిపిన పూజే పోలీసులు కా॥వరవరరావును నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు. ఆయనతోపాటు నిర్బంధించిన వారిలో వీనస్ గొంజాలెస్జే, అరుణ్ ఫెరీరా, గౌతమ్ నౌలఖ్, సుధా భరద్వాజ్ మొదలైన వారున్నారు. ఈ ఏడాది జనవరిలో మహారాష్ట్రలోని బీమా-కొరెగావ్ ఘర్షణలకు కుట్రచేశారని, ప్రముఖులను హత్యచేయడానికి పన్నిన పథకాలకు సహకరిస్తున్నారనే నేరారోపణలపై 'యుపా' (చట్టవిరుద్ధ కార్యకలాపాల నిరోధక చట్టం) కింద వీరిపై కేసు బనాయించారు.

కామ్రేడ్ వరవరరావు తదితర వామపక్ష దళిత మేధావులను అరెస్టు చేయడాన్ని, వారిపై అక్రమంగా కేసు మోపడాన్ని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తెలంగాణా రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ప్రసాదన్న తీవ్రంగా ఖండించారు. ఇలాంటి తప్పుడు ఆరోపణలతో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వామపక్ష, దళిత, ప్రజాస్వామికవాదుల హక్కులను హరించివేస్తున్నాయని పేర్కొంటూ, తక్షణమే వీరందరిపై బనాయించిన కేసులను ఎత్తివేయాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు. వీరి అరెస్టులను ఖండిస్తూ వివిధ పార్టీల, ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో 28-8-18న హైదరాబాద్ లో జరిగిన నిరసన ధర్నాలో ఆయన పాల్గొని ప్రజాస్వామిక హక్కులపై జరుగుతున్న దాడిని ఖండించారు.

సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ ఆయుధం నాటో

2018 జులైలో బ్రెస్సెల్స్ లో ఎన్నో వైరుధ్యాలతో ప్రారంభమైన నాటో సదస్సు చివరకు ఏకగ్రీవంగా ఓ ఉమ్మడి ప్రకటన చేసింది. సదస్సుకు ముందుంచి అమెరికా అధ్యక్షుడు ట్రంప్ తమ మిత్రదేశాలైన ముఖ్యంగా జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లపై ముక్కు సూటిగా కొన్ని వ్యాఖ్యలు చేశాడు. ఆ దేశాలకు దశాబ్దాలుగా తాము రక్షణగా ఉన్నామని, ఇది ఎంతమాత్రం కొనసాగేదిలేదని, దీనికి ఎన్నో బిలియన్ల డాలర్లు తాము వెచ్చిస్తున్నామని కానీ ఆ దేశాలు మాత్రం రష్యాకు డాలర్లు చెల్లిస్తున్నాయని అన్నాడు. రష్యానుండి ఇంధన సరఫరా చేసుకుంటున్నందున జర్మనీ దాని చేతిలో పావుగా ఉందన్నాడు. నాటో స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజి కాదని, వ్యూహాత్మక లక్ష్యాలు, సాధారణ విలువలు కలిగిన దేశాల కూటమి నాటో అని వ్యాఖ్యానించాడు. జాతీయోత్పత్తిలో రక్షణకు 2 శాతం సరిపోదని, కూటమి దేశాలు 4 శాతానికి పెంచాల్సిన అవసరం ఉందని సూచించాడు.

1949లో నాటో సైనిక కూటమిగా అవతరించింది. రెండో ప్రపంచయుద్ధానంతరం పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు నాయకత్వం వహించే దేశంగా అమెరికా ముందుకొచ్చింది. సోవియట్ యూనియన్ నుంచి ఊహాజనిత దాడులను బూచిగా చూపించి యూరోపియన్ దేశాలను ఒకతాటిపైకి తెచ్చింది. యూరోపియన్ తదితర దేశాలపై పెత్తనం సాగించేందుకు ఇదొక సాకుగా చూపింది. నాటోలో ఏదేశంపై దాడి జరిగినా మిగతా దేశాలపై దాడిగా భావించటమన్నది లక్ష్యంగా వుంది. నాటో ఓ రక్షణాత్మక స్వభావం కలిగి ఉంటుందన్న అభిప్రాయం కలిగించింది. కాని నాటో సామ్రాజ్యవాదుల దాడికి ఉపకరిస్తుందన్నది ఏడు దశాబ్దాలుగా రుజువైన నిజం. నాటోదేశాల చట్టవిరుద్ధమైన జోక్యాలను, దాడులను చట్టబద్ధమైన చర్యలుగా చూపేందుకు ఐక్యరాజ్యసమితిని ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇతర దేశాల్లో ప్రభుత్వాలను సాయుధ దళాల దాడులతో కూల్చివేసి దానికి మానవీయ దృక్పథం అనే ముసుగు తొడుగుతోంది అమెరికా. ప్రభుత్వాల అణచివేత నుంచి ప్రజల హక్కులను కాపాడుతున్నట్లు ప్రకటిస్తోంది. ఐక్యరాజ్యసమితి ఆంక్షలు పేరిట, లేదా టెర్రరిజంపై పోరు పేరిట నాటోదేశాలు క్రూరమైన దాడులు చేస్తున్నాయి. ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్, లిబియా, సిరియా దురాక్రమణల్లో సామ్రాజ్యవాద దేశాల ఆయుధంగా నాటో ఉపయోగపడింది. చిన్న, బలహీనమైన దేశాలను తమ దారిలోకి తెచ్చుకుందుకు నాటో ఉపయోగపడుతోంది. సోవియట్ రష్యా, దాని మిత్రదేశాలపై కూడబలుక్కుని నాటో దేశాలు పలురకాలుగా వత్తిడులు, దాడులు చేస్తున్నాయి. ఈవిధంగా 29 దేశాల కూటమిగా నాటో ప్రమాదకరంగా పరిణమించింది. సమానత్వం

సూత్రం ప్రాతిపదికన ఏర్పడిన నాటోలోని ఆర్థిక, రక్షణ, రాజకీయ వ్యవహారాలపై పట్టు బిగించి అమెరికా పెత్తనం సాగిస్తున్నది. అమెరికా, ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య పెరుగుతున్న వైరుధ్యాలే బ్రెస్సెల్ సదస్సులో ట్రంప్ వ్యాఖ్యలకు మూలం. యూరోపియన్ దేశాల ఆర్థిక, వ్యాపార కార్యకలాపాలు తమ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ప్రభావం చూపకూడదనేది అమెరికా ఆలోచన. ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి బయటపడాలన్నదే అమెరికా ఎత్తుగడ. ఇరాన్ పై ఆర్థిక ఆంక్షలు నిష్ఫలమయ్యే విధంగా తమ మిత్రదేశాలు వ్యవహరించకూడదని అమెరికా కోరుతోంది. ఇరాన్ తో సంబంధాలు కొనసాగిద్దామనుకొన్న మిత్రదేశాలపై కూడా ఆంక్షలు విధిస్తామని అమెరికా ఆలోచించడం సామ్రాజ్యవాద దురహంకారమే.

బ్రెస్సెల్ సదస్సులో ట్రంప్ వ్యాఖ్యలు జర్మనీ, ఇతర యూరోపియన్ దేశాలకు మింగుడు

పడడం లేదు. దీనిపై జర్మన్ ఛాన్సలర్ మెర్కెల్ తీవ్ర అసంతృప్తి వ్యక్తం చేసింది. తాము స్వయంగా నిర్ణయాలు, విధానాలు రూపొందించుకుంటామని ప్రకటించింది. యూరోపియన్ యూనియన్ అధ్యక్షుడు టస్క్ అయితే ఓ అడుగు ముందుకు వేసి 9/11 దాడుల అనంతరం అమెరికా పక్షాన నిలబడ్డామనేది గుర్తించాలన్నాడు. నాటో దేశాల్లో వైరుధ్యాలు, చీలికలు ఉన్నప్పటికీ యూరోపియన్ మిత్రదేశాలు నాటోలో అమెరికన్ ఆదిపత్యాన్ని సవాల్ చేయటానికి సిద్ధంగాలేవు. అయితే నాటో దేశాలన్నీ సాధకబాధలన్నీ పంచుకుంటామని అంగీకారానికి వచ్చాయి. సంకీర్ణం ప్రాథమిక లక్ష్యానికి కట్టుబడి ఉంటామని మిత్రదేశాలు ప్రకటించాయి. దీనివల్ల అర్థమయేదేంటంటే ప్రపంచ ప్రజలను దోచుకోవటంలో వారు ఒక్కటౌతారు. దానిలో ప్రధాన వాటాలకోసం మాత్రం పోటీపడతారు. ★

ఇజ్రాయిల్ చర్యలను తిప్పికొట్టాలి

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల వెన్నుదన్నులతో పాలస్తీనా ప్రజలపై నిర్ణేతుక విధానాలు రుద్దాలని ఇజ్రాయిల్ ప్రయత్నిస్తూనే ఉంది. 2018 జులై 19న ఇజ్రాయిల్ పార్లమెంట్ ఓచట్టాన్ని రూపొందించింది. దాని ప్రకారం ఇజ్రాయిల్ యూదులకు మాతృభూమి, ఇజ్రాయిల్ స్వయం నిర్ణయాధికారం కలిగి వుంటుంది. ఈ బిల్లుని పార్లమెంటులో నెతన్యాహు ప్రవేశపెట్టాడు. 'ఇజ్రాయిల్ మా రాజ్యం. యూదుల రాజ్యం, అదో చారిత్రాత్మక చట్టం' అని అభివర్ణించాడు. ఇదే విశ్వాసం, జాతీయతను పరిరక్షించేందుకు యూదులకు అధికారం కల్పిస్తుందీ చట్టం. ఇజ్రాయిల్ కు జెరూసలేం సంపూర్ణ ఏకైక రాజధానిగా ఉంటుంది. పాలస్తీనా ప్రాంతాల్లోని యూదు నివాసాలకు ప్రోత్సాహం కల్పిస్తూ వాటిని జాతీయ సంపదగా ఈ చట్టం గుర్తిస్తుంది.

అయితే ఈ చట్టం అన్ని రాజకీయ పార్టీల విమర్శలకు గురైంది. ఈ బిల్లుని పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టటానికి ముందు ఇజ్రాయిల్ అధ్యక్షుడు ఓ లేఖలో ఇజ్రాయిల్ ను యూదుల రాజ్యంగా పేర్కొనటాన్ని ఖండించాడు. ఇది ఇజ్రాయిల్ యూదులకు మాత్రమే చోటు కల్పిస్తుందని, ఇది ప్రపంచంలోని యూదులు అందరికీ హాని చేస్తుందన్నాడు. మధ్య ప్రాచ్యంలోని సనాతన యూదులు, స్వలింగ సంపర్కులను ఇది విస్మరిస్తుందని హెచ్చరించాడు. ఇజ్రాయిల్ పార్లమెంటులోని అరబ్ సభ్యులు కూడా ఈ చట్టాన్ని జాత్యహంకార, విచక్షణా పూరితమైనదిగా పేర్కొన్నారు. ఇజ్రాయిల్

పాలక వర్గాల్లో కొంతమంది ఇది పాలస్తీనీయులు, యూదుల మధ్య మరింత అగాధం ఏర్పరస్తుందని, యూదులను ఏకాకులను చేసి ప్రపంచ ప్రజలతో వైరం పెరుగుతుందని భయపడుతున్నారు. పాలస్తీనా విమోచన సంస్థ సెక్రటరీ జనరల్ ఈ చట్టాన్ని జాత్యహంకార, ప్రమాదకరమైన జాతి వివక్షతను చట్టబద్ధం చేసేదిగా పేర్కొన్నాడు. పాలస్తీనా సమస్య పరిష్కారాన్ని, ఈ చట్టం మరింత చిక్కుల్లో పడేసేదిగా ఉంది. జెరూసలేమ్ సంపూర్ణ, ఏకీకృత రాజధానిగా ప్రకటించటం పాలస్తీనా ప్రజల హక్కులను తోసివేయటమే కాకుండా, పాలస్తీనా రాజధాని సమస్యపై చర్చల ద్వారా పరిష్కారానికి తలుపులు మూసినట్లవుతుంది.

పాలస్తీనా ప్రజల మాతృభూమిని, హక్కులను బలపరచే ప్రపంచ ప్రజలంతా ఈ క్రూర చట్టాలను ప్రతిఘటించాలి. మాతృభూమిలో పరాధీనులైన పాలస్తీనా ప్రజల హక్కులకోసం అందరూ ముక్తకంఠంతో ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకించాలి. ★

(17వ పేజీనుండి)

లేదా సార్క్ దేశమనే సాకుతో భారతపాలకులకు అలాంటి హక్కు ఉండదు.

ఏకైక మార్గం ఏమిటంటే తక్షణం హెలికాప్టర్లను, నావికా సిబ్బందిని ఉపసంహరించుకోవటమే. మాల్దీవులను సార్వభౌమాధికార దేశంగా పరిగణించి సమానత్వంతో సాధారణ సంబంధాలు పునరుద్ధరించటమే. మాల్దీవులలో జోక్యం చేసుకోకుండా ఉండటమే అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారమార్గం. ★

స్వతంత్ర విధానాలు అవలంబిస్తామంటున్న నేపాల్

నేపాల్ లో రాజకీయ పరిణామాలు ఆసక్తికరంగాను, పరిశీలించ దగ్గవిగానూ ఉన్నాయి. రాచరిక వ్యవస్థ అనంతరం నేపాల్ లో ఎక్కువ కాలం రాజకీయ అనిశ్చితే కొనసాగింది. రెండు దశాబ్దాల్లో ఏ ప్రభుత్వమూ 8 లేదా 9 నెలలు మనుగడ సాగించలేదు. రాజకీయ పార్టీల్లో ఎన్నో సంకీర్ణాలు, కూటములు ఉండేవి. రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించటం అతికష్టంగా మారింది.

నేపాల్ లో ప్రస్తుతం నేపాల్ యునైటెడ్ మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు (మావోయిస్టు)ల, సీపీనేపాల్ సంకీర్ణ ప్రభుత్వం వుంది. ఈ రెండింటికి కలిపి మూడింట రెండొంతుల మెజారిటీ వుంది. (174/275) దీంతో తమ పాలన స్థిరంగా ఉంటుందని చెబుతూ వివిధ సమస్యలపై తమ వైఖరిని ఆ పార్టీలు ప్రకటిస్తున్నాయి. అమెరికా, ఇంగ్లండ్ లలో బహుళ జాతి కంపెనీలకు, పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా దేశీయ ఉత్పత్తుల రక్షణ విధానం ఉందని నేపాల్ విదేశాంగ మంత్రి ప్రదీప్ కుమార్ ఓ ఇంటర్వ్యూలో పేర్కొన్నాడు. అలాకాకుండా నేపాల్ లో ప్రజాబాహుళ్యపు ఆకాంక్షల కనుగుణంగా విధానాలుంటాయన్నాడు. నేపాల్ ప్రజలు స్వతంత్రంగా వుండాలనుకుంటారు. అభివృద్ధి మార్గాలను, పాలనా విధానాలను, విదేశీ విధానాలను తామే నిర్ణయించుకునే అధికారం వుందన్నారు. గతంలో అనేక సందర్భాలలో తమ అంతర్గత విధానాలు ద్వైపాక్షిక అంశాలుగా ఉండేవన్నారు.

తమ ప్రధాని ఇతర దేశాలు సందర్శించి నపుడు రాజ్యాంగం గురించి వ్యాఖ్యానించినపుడు కలత చెందామన్నాడు. ప్రస్తుతం తాను ఓడినా ఈసారి తన లక్ష్యాన్ని నెరవేరుస్తామని ప్రధాని అనడం వింతగా తోచిందన్నాడు. ఇండియా, చైనా దేశాలతో చర్చల సందర్భంగా తమ అంతర్గత వ్యవహారాలు, ద్వైపాక్షిక అంశంగా ఉండకూడదని స్పష్టం చేయదలచామన్నాడు. తమకొక స్వతంత్ర విదేశీ విధానం ఉందన్నాడు. గతంలో తమ ప్రధానులు ఇతర దేశాల విధానాలకు అనుకూలంగా ఉంటామని ఐక్యరాజ్య సమితి తదితర ప్రపంచ వేదికలలో హామీ ఇవ్వడం జరిగిందన్నాడు. ఇది ఇంకెంతమాత్రం ఆమోదయోగ్యం కాదని, నేపాల్ స్వతంత్ర దేశమని ఆ ఇంటర్వ్యూలో పేర్కొన్నారు. నేపాల్ కు స్వయం ప్రాధాన్యత వున్నట్లే, ఇండియాకు కూడా ప్రాంతీయ, అంతర్జాతీయ దృక్పథాలున్నాయన్నారు. అయితే తాము ఇందులో భాగస్వాములం కాదన్నారు. ఇండియాతో ప్రత్యేక సంబంధం గురించి మాట్లాడుతూ 'ప్రత్యేక' పదానికి విస్తృతార్థం ఉందని, మేధావుల బృందం ఇండియాతో తమ సంబంధాలను విశ్లేషిస్తోందని, 1950 ఒప్పందాన్ని పరిశీలించి ప్రస్తుత పరిస్థితులకనుగుణంగా దాన్ని సవరించాల్సి ఉందని నేపాల్ విదేశాంగమంత్రి ప్రదీప్ అన్నారు. నేపాల్ ప్రధాని కేపీఓలి 2018 జూన్ 23న బీజింగ్ లో ఓ ఇంటర్వ్యూలో మాట్లాడుతూ

తమ భూభాగంపై తమ పొరుగుదేశాల ప్రయోజనాలకు విరుద్ధంగా ఎటువంటి కార్యకలాపాలు అనుమతించబోమన్నాడు. దీన్ని తాము ఖచ్చితంగా పాటిస్తామని అలాగే పొరుగుదేశాలనుంచి అదే హామీ కోరుతామన్నాడు. ఇండియా, చైనా సంబంధాలపై మాట్లాడుతూ రెండు పొరుగు దేశాలకు నేపాల్ అనుసంధానంగా ఉంటుందని తాము నమ్ముతున్నట్లు చెప్పాడు. సరిహద్దులను దాటి విస్తృత సంబంధాలు నెలకొల్పుకోవాలని అభిలషిస్తున్నట్లు చెప్పారు.

నేతలు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలు నేపాల్ ప్రజల ఆకాంక్షలను ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. గత ప్రభుత్వాల వైఖరి నుంచి పాఠాలు నేర్చుకున్నట్లుగా కనబడుతోంది. ఇండియాలాంటి పొరుగు దేశం

దోపిడీ స్వభావాల వల్ల వారు ఈ అభిప్రాయంతో ఉన్నట్లు కనబడుతోంది.

మనం ప్రస్తుతం సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యం లోని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉన్నాం. చిన్న, బలహీనమైన దేశాలు సామ్రాజ్యవాద దాడుల ఆటంకాలను ఎదిరించి, స్వతంత్ర మార్గం అనుసరించటం చాలా కష్టమైనపని. బలమైన, పరస్పర ఆధారిత ప్రజాస్వామ్య పునాదులు ఏర్పడటాన్ని కాలమే నిర్ణయిస్తుంది. రాజకీయంగా నిలదొక్కుకుని, రైతులు, కార్మికుల సమస్యలను పరిష్కరిస్తూ పూర్తి స్వతంత్ర నేపాల్ సాధించే మార్గంలో అణగారిన వర్గాల మద్దతు కూడగట్టటం ద్వారానే విజయం సాధ్యమౌతుంది. ★

మాల్దీవులు ఇండియా జోక్యం వద్దు

ఇండియా, మాల్దీవుల మధ్య సంబంధాలు ముఖ్యంగా యమీన్ ప్రభుత్వం అనంతరం తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నాయి. భారత పాలకుల వ్యవహార శైలి మాల్దీవుల ప్రజలకు ఇంతకుముందూ నచ్చలేదు. వారి ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకోవటం ఇష్టంలేదు. మాల్దీవుల రాజకీయ సంక్షోభంలో తలదూర్చి అధికార వివాదంలో ప్రతిపక్షం కొమ్ముకాయడంతో సంబంధాలు మరింత దిగజారాయి. ఉద్యోగార్థులకు వీసాలు, హెలికాప్టర్ల వ్యవహారం వంటి వివాదాలు ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి.

2013లో భారత ప్రభుత్వం మాల్దీవులకు 2 హెలికాప్టర్లను బహూకరించింది. వాటిని ఇండియా తీరగస్తీదళం, నావికాదళం నిర్వహిస్తున్నాయి. వీటిని ఉపసంహరించుకోవాల్సిందిగా మాల్దీవుల ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం కోరుతోంది. పోయిన ఏడాదే వాటి గడువు పూర్తయింది. అయినా కొనసాగుతూనే వున్నాయి. నావికాదళ సిబ్బంది వీసాను కూడా మరోసారి పొడిగించారు. ఇప్పటికీ 28మంది నావికా సిబ్బంది మాల్దీవుల్లోనే వున్నారు.

సుమారుగా 2 వేల ఉద్యోగ దరఖాస్తులు మాల్దీవుల్లో అనుమతి లేకుండా వున్నాయి. సత్సంబంధాలు లేకపోవడంతో తమకు అనుమతి లేదని వారు భావిస్తున్నారు. భారతదేశ విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖ తాము హెలికాప్టర్లను నావికాసిబ్బందిని ఉపసంహరించుకుంటున్నామని సూత్రప్రాయంగా చెప్పినా ఇంతవరకు కార్యరూపం దాల్చలేదు. హిందూ మహాసముద్రంలో చైనాను నివారించాలన్న అమెరికా వ్యూహానికి మద్దతుగా ఇండియా వ్యవహరించటమే ఈ సంబంధాలు బెడిసి కొట్టడానికి కారణం. మాల్దీవులకు హెలికాప్టర్లు, నావికా సిబ్బందిని ఇండియా పంపడం వ్యూహాత్మకమైన హిందూ మహాసముద్ర ప్రాంతంలో

సైనిక స్థావరం ఏర్పాటు చేయటానికే. దీనికి అనుకూలమైన ప్రభుత్వం మాల్దీవుల్లో ఉన్నంత కాలం బాగానే వుంది. కాని ప్రభుత్వం మారడంతో పరిస్థితులు పూర్తిగా మారిపోయాయి. యమీన్ ప్రభుత్వం చైనాతో సత్సంబంధాలు కోరుకుంటోంది. చైనాకూడా మాల్దీవుల్లో భారీ పెట్టుబడులు పెట్టింది. మాల్దీవులు టూరిజంకు కేంద్రంగా మారింది. మౌలిక సదుపాయాల కల్పనకు, అభివృద్ధికి చైనాతో వాణిజ్య ఒప్పందం కూడా చేసుకుంది. లాము ఎటాల్ ప్రాంతంలో హెలికాప్టర్లను ఉపసంహరించాల్సిందిగా ఇండియాను మాల్దీవుల ప్రభుత్వం కోరింది. ఇక్కడ ఓ పోర్ట్ సిటీని నిర్మించాలని చైనా ఆలోచిస్తోంది. మాల్దీవుల్లో ప్రభుత్వం మారిపోవటంపై భారత పాలకుల్లో ఆందోళన ఉంది. మాల్దీవులు సార్వ దేశం, పైగా పొరుగు దేశం అని భారత పాలకులు చెబుతున్నారు. చైనాపైన, ప్రస్తుతం మాల్దీవులు ప్రభుత్వంపైన ప్రవాసంలో వున్న మాల్దీవుల ప్రతిపక్షనేత నషీద్ దుప్రచారానికి భారత్, అమెరికా వత్తాను పలకటం బహిరంగ రహస్యమే. మాల్దీవుల్లో జోక్యం చేసుకోవలసిందిగా తనను తిరిగి అధికారంలో కూర్చోబెట్టాల్సిందిగా, నషీద్ బహిరంగంగానే భారత్, అమెరికా పాలకులను కోరుతున్నాడు. తద్వారా చైనావైపు మాల్దీవులు మొగ్గకుండా అమెరికా అవసరాలకనుగుణంగా రూపొందించ వచ్చని అంటున్నాడు.

భారత పాలకులు, సామ్రాజ్యవాదులు తెలుసు కోవలసింది ఏమిటంటే ఏదేశ ప్రజలైనా స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా ఉండాలనుకుంటారు. అన్య దేశాల ఆధిపత్యాన్ని అంగీకరించరు. అలాంటి ప్రయత్నాలను వారు గట్టిగా ప్రతిఘటిస్తారు. రెండోది అంతర్గత విషయాల్లో జోక్యం సహించరు. పొరుగు దేశమని (తరువాయి 16వ పేజీలో)

ఏడు దశాబ్దాల పైగా 'స్వాతంత్ర్యం'లో దేశ ప్రజాస్వామ్య నిజస్వరూపం

ఆగష్టు 15న ఎప్పటిలానే ఎర్రకోటపై మువ్వన్నెల జెండాను ప్రధాని ఎగురవేసి 72వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలను ఆర్భాటంగా ప్రారంభించారు. దాదాపు గంటన్నరపైగా దేశ ప్రజల నుద్దేశించి ప్రసంగించారు. స్వాతంత్ర్యమనబడే అధికారమార్పిడి జరిగిన గత 7 దశాబ్దాల పైగా కాలాన్ని పరిశీలిస్తే, ప్రపంచంలో అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశంగా చెప్పుకుంటున్న మనదేశ ప్రజాస్వామ్య డొల్లతనం రోజురోజుకీ మరింత నగ్గుంగా వెల్లడవుతోంది.

ఎలాంటి చట్టభీతి లేకుండా భద్రతా, పోలీసు బలగాలు ప్రజాస్వామ్య, పౌర హక్కులను అన్ని స్థాయిలలో హరించి వేస్తున్నాయి. పదుల సంఖ్యలో ఎదురు కాల్పుల పేరిట హత్యలు, లాకప్ హత్యలు నిత్యం జరుగుతున్నాయి. సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలను లెక్కచేయటం లేదు, మానవహక్కుల కమిషన్ ఈ హత్యలకు గురైన బాధిత కుటుంబాలకు డబ్బు రూపంలో పరిహారాన్ని చెల్లించి తనను తాను విముక్తం చేసుకుంటున్నది. ప్రభుత్వాధికారపు దన్నుతోనున్న హిందూమతతత్వ శక్తులు, ప్రైవేటు సాయుధ మూకలు చట్టానికి కట్టుబడి వున్న అమాయక పౌరులను విచ్చలవిడిగా హత్య గావిస్తున్నారు. లౌకికవాదాన్ని ప్రబోధించేవారుగాని, లేదా తమ మతాన్ని తాము ఆచరించే స్వేచ్ఛకోసం, వాక్ స్వాతంత్ర్యం కోసం అడిగే వారెవరైనా దేశద్రోహులుగా ముద్ర వేయబడుతున్నారు. బలవంతపు భూసేకరణను, విస్తాపనను గ్రామల మునకను వ్యతిరేకిస్తూ, నిరసనకారులు శాంతి యుతంగా వూరేగింపులు నిర్వహించటాన్ని సైతం పాలకులు నిరాకరిస్తున్నారు. 'చెల్లింపు వార్తలు' 'బూటకపు వార్తలు' అధికార వార్తలుగా విహారం చేస్తున్నాయి. బడా బూర్జువా అధినేతలు కోరుకున్న వార్తలు మినహా, మరేమీ రాయడానికి విలేఖరులకు స్వాతంత్ర్యం లేదు. ఎప్పుడైనా చిన్న పత్రికల వారెవరైనా వాస్తవాలను వెల్లడిచేస్తే వారిని భౌతికంగా నిర్మూలిస్తున్నారు.

కేంద్రంలో అధికారంలోనున్న పాలకులు, రోజులు గడుస్తున్న కొలదీ అసహనాన్ని మరింత పెంచుతున్నారు. నిరసన గళాలను అణచి వేస్తున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులను సంతృప్తి పరిచేందుకు దేశ ప్రధానితో సహా పాలకనీత లందరూ ఈ కసరత్తులలో మునిగివున్నారు. ఐక్యరాజ్య సమితిలో అమెరికా ప్రతినిధి మరియు భారత సంతతికి చెందిన మహిళ అయిన నిక్కిహేలీ ఇటీవల తన భారతదేశ పర్యటన సందర్భంగా మాట్లాడుతూ పొరుగుదేశమైన ఇరాన్ తో మనదేశం సంబంధాలను తగ్గించుకోవాలని, ఆ దేశం నుండి

చమురు కొనుగోలును నిలిపి వేయాలని బాహాటంగా భారత ప్రభుత్వాన్ని కోరింది. మోడీ నాయత్వంలోని ప్రస్తుత కేంద్రప్రభుత్వం కూడా గత యుపిఎ పాలకులవలెనే అమెరికా వత్తిడులకు తలోగ్గి ఇరాన్ చమురు పైపులైను నిర్మాణం అంశంలో దేశ ప్రయోజనాలకు హానికరంగా ప్రవర్తిస్తోంది.

తన బాధ్యతలు నిర్వహించటం, సమావేశాలు జరగటం కంటే పార్లమెంటు సభ్యుల గందరగోళం, గొడవలే అధికంగా జరిగే మనదేశ పార్లమెంటు, బిజెపి ప్రభుత్వ అవిశ్వాస తీర్మానంపై చర్చించేందుకు ఏకధాటిగా 14 గంటలపాటు సమావేశమైంది. తీర్మానం వీగిపోతుందనే ఫలితం వూహించినదే. సమాఖ్య స్వభావంగా చెప్పబడే భారత ప్రజాస్వామ్యంలోని మరో పార్శ్వం ఇప్పుడు విస్తృత చర్చనీయాంశంగా వుంది. వివిధ రాష్ట్రాలకు చెందిన అనేకమంది పార్లమెంటు సభ్యులు పార్టీ రేఖలకు అతీతంగా కేంద్రప్రభుత్వాన్ని విమర్శించారు. కేంద్రప్రభుత్వం, రాష్ట్రాలకు ఇవ్వవలసిన నిధులను విడుదల చేయకుండా నిరాకరిస్తూ, తన చేతుల్లోకి అనేక అధికారాలను గంజీవేసుకోవడం వంటి చర్యలతో అన్యాయానికి పాల్పడుతోందని వారంతా ఆరోపించారు. అయితే, ఏ ఒక్కరూ కూడా కేంద్ర, రాష్ట్ర సంబంధాలను సమీక్ష చేయాలని డిమాండ్ చేయడానికి సిద్ధంగా లేరు.

భారతదేశ రాజకీయాలు, సంస్కృతుల అంశంతో భిన్నత్వంలో ఏకత్వమే పవిత్రమైన లక్షణమని పాలకపార్టీలు పొగిడినా, భారత రాజ్యాంగ సమాఖ్య స్వభావం గురించి అనంతంగా ప్రసంగించినా - ఆచరణలో ఇది అధికభాగం ఏకకేంద్ర దేశంగానే మిగిలిపోయింది. సంవత్సరాలు గడుస్తున్న కొలదీ అధికాధికంగా రాష్ట్రాల చేతుల్లోని అధికారాలన్నీ, కేంద్రం తన గుప్పెట్లోకి తీసుకొంటున్నది. కేంద్రంలో ఏ పార్టీ లేదా ఏ కూటమి పాలనాపగ్గాలు చేపట్టినప్పటికీ కూడా, అది రాష్ట్రాల అధికారాలను దురాక్రమిస్తునే వుంది. దీనికి తాజా ఉదాహరణ వస్తు, సేవలపన్ను-జిఎస్ టీ. రాష్ట్రాల చేతుల్లోవున్న పన్నులు వసూలు చేసుకునే అధికారాన్ని, జిఎస్ టీ ద్వారా కేంద్రం గుంజివేసుకొని, ఆయా రాష్ట్రాలను కేంద్రం ముందు దేబిరించే వారిగా చేసింది. పన్నుల వసూలు ద్వారా ఆదాయాన్ని పెంచుకునే అవకాశాన్ని కేంద్రం గుంజివేసుకొని, కేంద్రంపై ఎల్లవేళలా రాష్ట్రాలు ఆధారపడివుండే విధంగా చేసింది.

1980లలో కేంద్ర-రాష్ట్ర సంబంధాలు తీవ్ర రాజకీయ చర్చనీయాంశంగా ముందుకొచ్చినపుడు కేంద్ర ప్రభుత్వం దీనిపై పరిశీలన జరిపి నివేదిక

రూపొందించేందుకు సర్కారియా కమిషన్ ను నియమించింది. కొద్దిపాటి ప్రయోజనం, ఫలితాలనిచ్చే స్వభావమున్నదైనప్పటికీ ఆ సర్కారియా కమిషన్ నివేదికను సైతం పాలకులు అటకపైకి ఎక్కించివేశారు. సరేంద్రమోడీ పదేపదే ప్రవచిస్తున్న, విస్తృత ప్రచారం చేసుకుంటున్న విధానం, రాష్ట్రాలపై ఏకపక్ష దాడులు జరిపేలా మారింది. వాస్తవాచరణలో రాష్ట్రాలు పెద్ద మునిసిపాలిటీల స్థాయిలో మిగిలిపోయాయి.

భారత రాజ్యాంగ సారం సమాఖ్య స్వభావం కలిగివుండేదని ప్రకటించుకుంటున్నప్పటికీ, అది వాస్తవం కాదు, భ్రమ మాత్రమేనని, భారతదేశం అభివృద్ధి చెందటానికి సంఘర్షణ పడుతున్న "వివిధజాతుల పాలిట బందిఖానా" అని సిపిఐ (ఎం.ఎల్) తన 'కార్యక్రమం'లో విస్పష్టంగా పేర్కొంది.

భారత ప్రజాస్వామ్యంలో మరో కీర్తించబడే అంశమైన ఎన్నికల విధానం కూడా పాలకవర్గాల దాడులకు గురవుతోంది. చాలాకాలంగా బిజెపి అధ్యక్ష తరహా పాలనగురించి ప్రచారం చేస్తోంది. ఇటీవల బిజెపి 'ఒకేదేశం - ఒకే ఎన్నిక' అనే నినాదాన్ని రూపొందించింది. రాజ్యంలో పేర్కొన్న పద్ధతి ప్రకారం అవసరమైనపుడు, అవసరమైన చోట ఎన్నికలు ఇంతకాలంగా నిర్వహించుకుంటూ వస్తున్న దానిని 'రాజ్యాంగ వక్రీకరణ' గా పేర్కొంటున్నారు. 'లా కమిషన్' దేశంలోని అన్ని జాతీయ, ప్రాంతీయ పార్టీల అభిప్రాయాలను వింటున్నది. 'కార్య నిర్వాహక వర్గానికి అధినేత రాష్ట్రపతి' అంటూ నీతి ఆయోగ్ ఇటీవల ఓ ప్రతిపాదనను దౌర్జన్యయుతంగా ముందుకు తెచ్చింది. లోక్ సభ రద్దును ఒకవేళ తప్పించ లేకపోతే, నూతనంగా సభ ఎన్నికయ్యేంత వరకూ రాష్ట్రపతి నియమించిన మంత్రిమండలి సలహాతో దేశాధ్యక్షుడు దేశపాలన సాగించాలని నిబంధనలు రూపొందిస్తున్నారు. సూత్రరీత్యా దీనిని అంగీకరిస్తే, రాష్ట్రాలు గవర్నరు పాలన కిందకు వస్తాయి. అంటే ఇది నామమాత్రపు ప్రజాస్వామ్యానికి కూడా సమాధిగా పరిణమిస్తుంది.

ఎర్రకోటపైనుండి మువ్వన్నెల జెండాను ఎగురవేసే పాలకులు, యధాప్రకారం తమనుతాము దేశ ప్రయోజనాల పరిరక్షకులుగా కితాబు లిచ్చుకుంటారు.

అయితే, వాస్తవికమైన స్వాతంత్ర్య, ప్రజాతంత్ర, సౌభాగ్యవంతమైన భారతదేశాన్ని రూపొందించుకోవాలంటే, జీవితకాల పోరాటాన్ని సాగించి, విజయం సాధించాలని, మనదేశ ప్రజలు గత ఏడు దశాబ్దాలుగా ఎదుర్కొంటున్న దోపిడీ, పీడన, అణచివేతల అనుభవాలు, వేదనలనుండి గుర్తిస్తున్నారు. వారు తప్పకుండా ఆ మార్గంలో సాగుతారు. ★

సంస్కరణల పేరిట కార్మిక హక్కుల అణచివేత

ప్రపంచంలో అతిపెద్ద ప్రజాస్వామిక దేశమని మన దేశాన్ని గూర్చి గొప్పగా చెబుతూవుంటారు. ప్రజాస్వామ్యమంటే ప్రజల కోసమే పాలన సాగవలసి వుంటుంది. అయితే దేశంలో అత్యధికులుగా వుండి, దేశంలో సంపదల సృష్టికి మూలమైన కార్మికుల పట్ల, శ్రామిక ప్రజానీకం పట్ల మనదేశ 'ప్రజాస్వామ్య' వ్యవస్థను నడుపుతున్న పాలకులు, పాలకవర్గాలు మాత్రం ఉద్దేశపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యం వహిస్తున్నారు. ఏమాత్రం ప్రాధాన్యత లేని వారిగా వారిని విస్మరిస్తున్నారు.

ప్రత్యేకించి, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలుతో, మన దేశ పాలకులు, పాలకవర్గాలు, కార్మికులను రెండవ తరగతి పౌరులుగా పరిగణిస్తూ, కార్మికవర్గం పట్ల పూర్తి నిర్లక్ష్యం వహించే విధానాల అమలును వేగవంతం చేశారు. కార్మికులు తమ దుర్భర జీవన పరిస్థితుల గురించి ఎన్ని విజ్ఞప్తులు చేసినా, వానికి చెప్పే దానికి సైతం పాలకులు సిద్ధం కావడం లేదు. పైగా, కార్మికుల స్థితిగతులను మెరుగుపరిచే బదులుగా రాజ్యాంగం ప్రకారం చట్టబద్ధంగా వారికి సంక్రమించిన హక్కులు, సౌకర్యాలను సైతం పాలకులు, పాలక వర్గాలు కాలరాచివేస్తున్నారు. అయితే, ఆశ్చర్యకరంగా కార్మికవర్గంపై ఎక్కువెట్టిన ఈ దాడులనే పాలకులు 'కార్మిక సంస్కరణలు' పేరుతో పిలుస్తూ మరింత దూకుడుగా ఎలాంటి భీతి లేకుండా కొనసాగిస్తున్నారు.

వాస్తవానికి మనదేశంలోని మొత్తం శ్రామిక వర్గంలో కేవలం 7 శాతంగా వున్న సంఘటిత రంగంలోని కార్మికులకు మాత్రమే రాజ్యాంగం ప్రకారం హక్కులు, సౌకర్యాలు గానీ, చట్టపరమైన ఉద్యోగభద్రతగానీ కల్పించబడుతుందని చెబు తున్నారు. కాగా వ్యవసాయరంగంతో సహా మిగిలిన 93 శాతంగా వున్న అసంఘటిత, అనియత రంగాల్లో వున్న కార్మిక, శ్రామిక జన సమూహానికి ఉద్యోగ భద్రత, హక్కుల పరిరక్షణ, సౌకర్యాల కల్పనలనే వాటిని చట్టబద్ధంగానే నిరాకరిస్తున్నారు.

అనియత, అసంఘటిత రంగాల్లో పనిచేస్తున్న ఈ 93 శాతం కార్మికులు, శ్రామికులందరికీకూడా చట్టపరమైన రక్షణ, సామాజిక భద్రతలను కల్పించటానికి బదులుగా, మన దేశపాలకులు, పాలక వర్గాలు-సంఘటిత రంగంలో పనిచేస్తున్న ఆ కొద్దిపాటి సంఖ్యలోనున్న ఉద్యోగులు, కార్మికులకు ఏదో మేరకు అందుబాటులోనున్న చట్టబద్ధ హక్కులు, సౌకర్యాలను సైతం ఎగ వేసేందుకు దూకుడుగా ముందుకు సాగుతున్నారు.

ఈ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలన్నీ సంస్కరణలన్నీ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క పనిముట్లు అయిన ప్రపంచబ్యాంకు, అంతర్జాతీయ

ద్రవ్యనిధి సంస్థల నిర్దేశాల కనుగుణంగానే జరుగు తున్నాయనే దానిలో దాపరికమేమీ లేదు.

మనదేశంలో నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను యుపిఎ పాలకులు ప్రారంభించి, కార్మిక చట్టాలను విడతలవారీగా సవరించే పేరున శ్రామిక వ్యతిరేక 'కార్మిక సంస్కరణ'లను అమలు చేస్తూ వచ్చారు. కాగా, వారి స్థానంలో అధికారానికి వచ్చిన ఎన్ డిఎ పాలకులు ఆ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలనే, ఆ కార్మిక సంస్కరణలనే మరింత దూకుడుగా, మొరటుగా అమలు చేస్తున్నారు. ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించే పేరిట, ఎక్కువెక్కువగా ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించే పేరిట కార్మికుల న్యాయమైన ఆకాంక్షలను, మెరుగైన జీవితం గురించిన వారి కోర్కెలను, మెరుగైన పని పరిస్థితులను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తూ మనదేశంలో అమలులోవున్న 44 రకాల కార్మిక చట్టాలను నాలుగు నూతన కార్మిక చట్టాలుగా కుదించేందుకు ఎన్ డిఎ పాలకులు పూనుకున్నారు. బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలైన రాజస్థాన్, రూఢ్ డి, మహారాష్ట్రలలో కార్మికుల చట్టబద్ధ హక్కులన్నింటినీ పూర్తిగా కాలరాచివేసే విధంగా చట్టాలను ఇప్పటికే సవరణలు చేశారు.

2018 ఏప్రిల్ లో ప్రపంచబ్యాంకు విడుదల చేసిన ఓ పుస్తకంలో ఇలా పేర్కొంది. పెట్టుబడిదారుల కోర్కెలు, వెసులుబాటుల కనుగుణంగా కార్మికులు పనిచేయటానికి ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న కార్మిక చట్టాలు అవరోధంగా వున్నాయి కనుక, ఆ చట్టాలన్నింటినీ రద్దు చేయవలసిందిగా అనేక అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలకు ప్రపంచబ్యాంకు సలహా ఇచ్చింది. ప్రస్తుత నూతన సాంకేతికత, పరిజ్ఞానపు ఫలాలన్నీ పెట్టుబడిదారులకు పూర్తిగా కార్యరూపం దాల్చాలంటే ప్రస్తుత కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేయాలన్నమాట. ఇతర అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు భారతదేశాన్ని ఈ అంశంలో నమూనాగా తీసుకోవాలని, 'సంస్కరణ'లను అమలుచేయడంలో మనదేశ అనుభవాలను ఉపయోగించుకోవాలని ప్రపంచబ్యాంకు వారికి సలహా ఇస్తోంది. శాశ్వత లేదా స్థిర మరియు రెగ్యులర్ ఉద్యోగుల స్థానంలో 'నియమిత కాల ఉద్యోగాల'(ఎఫ్ టిఇ) విధానాలను అమలు చేయాలని కూడా ప్రపంచబ్యాంకు సిఫార్సు చేస్తోంది. అలాగే, సామాజిక భద్రతా విధానాలు, కార్యక్రమాల స్థానంలో సామాజిక బీమా కార్యక్రమాలను అమలు చేయాల్సిందిగా ప్రపంచ బ్యాంకు సలహా ఇస్తోంది. ఇంకా, వివిధ దేశాల ప్రభుత్వాలు ఇప్పటికే ఇంకా అమలు చేస్తున్న కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించి నిర్ధారించే విధానాల స్థానంలో సార్వత్రిక కనీస వేతన వ్యవస్థను - యుబిఐ (సార్వత్రిక మూల ఆదాయం)ను అమలు చేయాలని కూడా ప్రపంచబ్యాంకు సిఫార్సు

చేస్తోంది. వీటన్నింటినీ సామాజిక భద్రతా పథకాలకు కాక, సామాజిక బీమా పథకాలకు అనుసంధానం చేయాలని చెప్తోంది.

మోడీ నాయకత్వంలోని ఎన్ డిఎ ప్రభుత్వం 44 కార్మిక చట్టాలను క్రోడీకరించి 4 కార్మిక చట్టాలుగా రూపొందించటానికి సన్నాహాలు చేస్తోందని మనకు తెలుసు. అవి 1. పారిశ్రామిక సంబంధాల కార్మిక చట్టం, 2. వృత్తిపరమైన భద్రతా చట్టం, 3. వేతన చట్టం, 4. సామాజిక భద్రతా చట్టం. ఈ నాలుగు తరహా చట్టాలకు సంబంధించిన ముసాయిదాలు తుదిరూపం తీసుకొని కేంద్రమంత్రి మండలి ఆమోదం పొందటం కూడా జరిగింది. నియమిత కాల ఉద్యోగ ఒప్పందం బిల్లు కూడా మంత్రిమండలి ఆమోదం పొంది చట్టరూపం తీసుకోవటానికి సిద్ధంగా వుంది. మనదేశంలో శ్రామిక ప్రజానీకంలో అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా వున్న అసంఘటిత, అనియత రంగాలలోని కార్మికులకు సామాజిక భద్రతా పథకాల పేరున వివిధ రకాల బీమా పథకాలను ప్రకటించి, ప్రారంభించారు. కార్మికులు తమ కొద్దిపాటి వేతనాలనుండే ప్రీమియం పేరుతో ఈ పథకాలకు చెల్లించాలి. ఈ విధంగా కార్మికుల నుండి పోగుపడిన పెద్ద మొత్తాలతో నిధులను నిర్వహించే కేంద్ర ప్రభుత్వం జూద తరహాలోని షేర్ మార్కెట్ లో ఈ నిధులను పెట్టుబడిగా పెడుతోంది.

ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టం, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం మరియు స్థిరమైన ఆదేశాల చట్టం అనే మూడింటి కలయికతో రూపొందించిన పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లు, కార్మికులు సంఘటిత మవడానికి, యాజమాన్యంతో సంయుక్తంగా బేరసారాలాడేందుకు, సమ్మె కట్టడానికి, యాజమాన్యాల కక్ష సాధింపుల నుండి తమను తాము రక్షించుకునేందుకు, తమతమ రాజకీయ, ట్రేడ్ యూనియన్ల పట్ల విశ్వాసాన్ని కలిగి వుండేందుకు వుండే కనీసపాటి అవకాశాలను లేకుండా చేస్తోంది. కార్మిక యూనియన్ల ఏర్పాటు ప్రక్రియను మరింత సంక్లిష్టం చేయడంతోపాటు, ఏ కారణంతోనైనా సమ్మె నిర్వహించటాన్ని దాదాపు అసాధ్యం చేసేవిధంగా ఈ బిల్లు రూపొందించ బడింది. 'సమ్మె' అనే మాటెత్తటమే తీవ్రమైన నేరంగా పరిగణించి కఠిన శిక్షలకు గురిచేయబడతారన్నమాట!

ఈ ముసాయిదాబిల్లు నామమాత్రంగానైనా కార్మికులకు సామాజిక భద్రత కల్పించే బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వాన్ని తప్పించి బీమా విభాగంలోకి ప్రత్యేకించి సూపర్ లాభాపేక్షతో వున్న ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల కప్పగించింది. మరోవైపున రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికుల సంక్షేమం కోసం వసూలు చేసిన సెస్ నిధులన్నింటినీ భవన నిర్మాణ కార్మికుల

సంక్షేమ సెన్సు వంటి వాదనన్నొంటినీ, ఈ బిల్లు కేంద్రీకృతం చేసి వాటిని కేంద్ర ప్రభుత్వ నిర్వహణ బాధ్యత కప్పగించింది. సంబంధిత సామాజిక సంక్షేమ బీమాలకోసం కార్మికులతోపాటు పరిశ్రమ యజమానులు లేదా ప్రభుత్వాలు తమ భాగపు విరాళాన్ని ఖచ్చితంగా చెల్లించాలనే షరతును ఈ బిల్లు ఎత్తివేసింది.

పశ్చిమ దేశాలలో కార్మికుడు పని కోల్పోతే, యాజమాన్యాలు అతనికి నష్టపరిహారం చెల్లిస్తాయి. ప్రస్తుత కేంద్రం రూపొందించిన ఈ బిల్లులో అలాంటి ఏర్పాటుకు చోటే లేదు.

కార్మికుల వృత్తిపరమైన భద్రత, ఆరోగ్యం, పని పరిస్థితుల గురించి రూపొందించిన ముసాయిదా బిల్లు యాజమాన్యపు విధులను ప్రత్యేకించి పేర్కొంది. ఉద్యోగులు లేదా కార్మికులు తమ పనిప్రదేశాలలో ప్రమాదకర పరిస్థితుల నెదుర్కోకుండా హామీ ఇవ్వటంతో పాటు నిర్దిష్ట కాల పరిమితుల్లో వైద్య పరీక్షలు నిర్వహించే ఏర్పాట్లు చేయాలని, అలాగే సాధ్యమైనంత వరకు కార్మికుల, ఉద్యోగుల ఆరోగ్యాలకు నష్టం కలిగించని క్షేమకరమైన, హేతుబద్ధమైన, ఆచరణయోగ్యమైన పని పరిస్థితులను, వాతావరణాన్ని కల్పించాలని ఈ ముసాయిదా బిల్లు పేర్కొంది. భద్రతా కమిటీలను ఏర్పాటు చేయవలసిందిగా ఈ బిల్లు కంపెనీ యాజమాన్యాలను నిర్దేశించింది. దేశీయ స్థాయిలో వృత్తిపరమైన భద్రత, ఆరోగ్య అంశాలపై ప్రభుత్వానికి సలహాలు, సూచనలు అంద జేయటానికి వీలుగా ఓ సలహా సంస్థను ఏర్పరచాలని కూడా ఈ బిల్లు ప్రతిపాదించింది. పని ప్రదేశాల్లో ఈ అంశాలన్నీ అమలయ్యేలా 'ఫెసిలిటేటర్లు' (ఇన్స్పెక్టర్లు కాదు) చూడాలని ముసాయిదా బిల్లు ప్రతిపాదించింది. పని ప్రదేశాల్లో ప్రమాదాల బారిన పడిన కార్మికుల కుటుంబాలకు నష్ట పరిహారాన్ని గురించి కానీ, తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకొనని యజమానులకు విధించాల్సిన దండనల గురించి కానీ నిర్దిష్టంగా ఈ ముసాయిదా గో ప్రతిపాదించ లేదు. నిర్ణీత కాలాల్లో కార్మికులకు నిర్వహించే వైద్య పరీక్షల ద్వారా రూపొందించే వైద్య నివేదికలను ఉపయోగించి కార్మికులకు హామీ తలపెడతారు. కార్మికులకు లేదా ఉద్యోగులకు సంభవించే అనారోగ్యం లేదా అస్వస్థతకు పని ప్రదేశాల్లో పరిస్థితులే లేదా విపత్తులే కారణమని అంగీకరించకుండా, వైద్యపరంగా అసమర్థత ప్రాతిపదికన ఆయా కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులను విధులనుండి తప్పించటమే జరుగుతుంది. యాజమాన్యమే బాధ్యత వహించి ఆ కార్మికులకు వేతనంతో కూడిన శెలవు మంజూరు చేసి విశ్రాంతి నిచ్చి, తగిన వైద్య సౌకర్యమందజేసి స్వస్థత చేకూర్చేందుకు తోడ్పడకుండా, అధిక ఉత్పాదకతను సాధించాలనే, కంపెనీ ఖర్చులు తగ్గించాలనే విధానాలను అమలు చేస్తున్న యజమానులు ఆటోమేటిక్ గా వారిని ఉద్యోగాల నుండి

తప్పించటమే చేస్తున్నారు. పని ప్రదేశాల్లో జరిగిన ప్రమాదాల్లో మరణించిన లేదా అంగవికలురైన కార్మికులు నిర్లక్ష్యం చేయబడుతున్నారు. భోపాల్ గ్యాస్ ప్రమాదంలో సంభవించిన విధంగా భద్రతా నియంత్రణలను పాటించకపోవడం, కార్మికుల ప్రాణాలపట్ల నిర్లక్ష్యం మొదలైన కారణాల ప్రాతిపదికన నిర్దిష్ట నష్టపరిహారాన్ని కార్మికులకు చెల్లించకుండా పట్టనితనంతో వ్యవహరిస్తున్నారు. పరిశ్రమలలో 'వర్క్ కమిటీలు' ఇప్పటికే ఏవిధంగా నిష్ఫలం చేయబడ్డాయో, దిగజారుతున్న పరిస్థితులను, కార్మికులపై పెరుగుతున్న పనిభారాలను ఉపశమింపజేయటంలో ఎందుకూ కొరగాకుండా ఎలా మిగిలాయో మనకు తెలుసు. త్రైపాక్షిక వేదికలైన ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ వంటి వాటికి సమయంలేని కారణంగా ప్రధానమంత్రి హాజరు కావడంలేదంటూ వారి చట్టాల ప్రకారం మొక్కుబడిగా అయినా హాజరు కాకుండా ఎగ వేయడాన్ని మనం చూస్తున్నాం. కేంద్ర ప్రభుత్వము, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు ముసాయిదా బిల్లులో పొందు పరిచిన అంశాలు అమలు చేస్తాయని, ఈ అనుభవాల వెలుగులో ఎవరైనా ఎలా ఊహించ గలుగుతారు? ఫ్యాక్టరీ తనిఖీ అధికారులను నిష్ప్రయోజకులుగా మార్చివేసి, సంబంధిత చట్టాలను, వాటి అమలును పర్యవేక్షించి, నియంత్రించటాన్ని విఫలం చేసిన తర్వాత, 'ఫెసిలిటేటర్స్' అనబడేవారు యజమానులను ఈ భద్రతా ప్రమాణాలకు తలోగ్గే విధంగా చేయగలుగు తారని ఎవరైనా ఊహించగలుగుతారా? చట్టాలు అనేకం వున్నా వాటి అమలు అనేదే ఇక్కడ సమస్య. ప్రతిరోజూ దేశంలోని అనేక పనిప్రదేశాల్లో యాజమాన్యాలు తమ కంపెనీ ఖర్చులు తగ్గించు కునేందుకు భద్రతా ప్రమాణాలను పాటించక పోవడం వలన, యాజమాన్యాల నేరపూరిత నిర్లక్ష్యం వలన వందలాదిమంది కార్మికులు దుర్మరణాల పాలవుతున్నారు. దీనిని కట్టడి చేయటానికి, యాజమాన్యాల ప్రమాదాల రూపంలో సాగించే ఈ

(21వ పేజీ నుండి)

అడుగుతోంది. వీటన్నింటినీ మించి, ఆహార సబ్సిడీలు భారమయ్యాయనే పేరిట ప్రభుత్వం ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను మూసివేయాలని నిర్ణయించింది. కనుక, కనీస మద్దతుధరల ప్రకటన మాత్రమే రైతుల అదనపు ఆదాయాలకు వాస్తవిక రూపం కల్పించ లేదు. ప్రభుత్వ సేకరణ సంస్థలు రంగంలో లేక పోవటం వలన కనీస మద్దతుధరే గరిష్ట అమ్మకపు ధరగా మారుతోందని గత రెండు దశాబ్దాల అనుభవం తెలియజేస్తోంది.

విమర్శకుల నుండి ఈ దృష్టికోణాన్ని వూహించిన కేంద్ర ఆర్థికమంత్రి బడ్జెట్ ప్రవేశ పెడుతూ నీతి ఆయోగ్ కేంద్రం మరియు రాష్ట్రాలతో సంప్రదించి లోపరహితమైన యంత్రాంగాన్ని ఏర్పరుస్తుందని వాగ్దానం చేశాడు. ప్రభుత్వ కనీస మద్దతుధర కంటే మార్కెట్ లో ధరలు ఏమాత్రం

హత్యలను అరికట్టటానికి ముసాయిదాబిల్లు ఏమీ మాట్లాడటం లేదు.

వేతనాల ముసాయిదా బిల్లు, దేశవ్యాపితంగా ఏకీకృత వేతనం గురించి చెబుతోంది. 1957లో భారత కార్మిక సదస్సు చేసిన సిఫార్సులపై ఆధారపడి కనీస వేతనాల సూత్రాన్ని నిర్ధారిస్తారా లేదా బి.ఎం.ఎస్ సూచించిన విధంగా ఒక కుటుంబ కనీస వేతనాన్ని ముగ్గురి నుండి ఆరుగురిగా పెంచి, లెక్కగడతారా అనేది తెలియరాలేదు. లింగభేదంతో సంబంధం లేకుండా, లేదా కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్, కంటింజెంట్, అవుట్ సోర్సింగ్ వంటి వానితో సంబంధం లేకుండా సమానపనికి సమాన వేతన మివ్వాలనే దానిని మంత్రిమండలి ఆమోదించిందీ లేనిదీ తెలియదు. సామాజిక బాధ్యత, సంక్షేమం మొదలైన వానిని ఎత్తివేస్తూ వాని స్థానంలో 'సామాజిక బీమా' సూత్రాన్ని తెచ్చిపెడుతూ ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశించిన యుబిఐ సూత్రాని కనుగుణంగా ఈ ముసాయిదా చట్టాలు రూపొందించబడ్డాయని భావించటానికి అన్ని అవకాశాలు ఉన్నాయి.

మంత్రిమండలి ఆమోదించిన కార్మిక బిల్లు సారాన్ని పరిశీలిస్తే కార్మికుల పనిపరిస్థితులను, జీవన స్థితిగతులను మెరుగుచేసే ఇసుమంత ఆశకూడా కనిపించటం లేదు.

దేశంలో కార్మికులకు కనీసంగానైనా తోడ్పడే చట్టబద్ధ హక్కులు, రక్షణలన్నొంటినీ బడా పెట్టుబడిదారీవర్గ యాజమాన్య ప్రయోజనాలకోసం బాహాటంగా ఎత్తివేసేందుకు, కార్మికులను వారి ప్రయోజనాలను బలిపెట్టి యాజమాన్యాలు సౌకర్య వంతంగా, సులభంగా తమ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించుకొనే వాతావరణాన్ని కల్పించటానికి, మనదేశాన్ని విదేశీ పెట్టుబడికి మరింత ఆకర్షణీయ ప్రాంతంగా మలిచే ఏకైక ఉద్దేశంతోనే మనదేశ పాలకులు, పాలకవర్గాలు ఈ రూపంలో ముందు కొచ్చారనేది స్పష్టం.

★

తగ్గిన రైతులు నష్టపోకుండా తగిన పరిహారాన్ని పొందడానికి వీలుగా ఈ యంత్రాంగం కృషి చేస్తుందని ప్రకటించాడు. అయితే ఈ దిశగా కసరత్తులు జరగటంగానీ, ఈ సంవత్సరం పంటల సేకరణ వ్యూహాన్ని గురించిన ప్రకటనగానీ లేదు.

★

Read !

Subscribe!!



Organ of Central Committee of
CPI (ML)

రైతులను మోసగించే కనీస మద్దతు ధరల ప్రకటన

దేశంలో అధిక మొత్తంలో పండే కొన్ని ప్రధాన పంటలకు జులై 4వ తేదీన కనీస మద్దతు ధరలను ప్రకటించిన కేంద్రప్రభుత్వం మద్దతు ధరలను “చారిత్రాత్మకంగా పెంపు” చేసినట్లుగా చెప్పుకుంటూ తద్వారా తన ఎన్నికల వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చినట్లుగా గొప్పలు చెప్పుకుంటోంది. తాజాగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ఈ మద్దతు ధరలతో, బిజెపి తన ఎన్నికల ప్రణాళికలో వాగ్దానం చేసిన విధంగా పంటల ఉత్పత్తి ఖర్చుకు ఒకటిన్నర రెట్లు ఆదాయం లభిస్తుందని ఊదరగొడుతోంది.

మద్దతు ధరలో పెరుగుదల “చారిత్రాత్మకమైనదా?” బిజెపి తన ఎన్నికల ప్రణాళికలో వాగ్దానం చేసిన రీతిలో పంట ఉత్పాదక ఖర్చుకు ఒకటిన్నర రెట్లు ఆదాయం లభిస్తుందా? అసలు ప్రకటించబడిన మద్దతు ధరలకు రైతాంగం తమ పంటలను అమ్ముకోగలుగుతారా? విసిగి వేసారి, నిరాశా నిస్పృహలతోనున్న లక్షలాదిమంది రైతాంగానికి ఈ చర్యలు ఉపశమనానైనా కలిగిస్తాయా? అనే ప్రశ్నలు ముందుకొస్తున్నాయి.

ఆనవాయితీగా ప్రతిసంవత్సరం ఖరీఫ్, రబీ సీజన్లకు ముందుగా, వ్యవసాయ ఖర్చులు మరియు ధరల సంస్థ (సిఎస్పి) సలహా ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం వివిధ రకాల పంటల మద్దతు ధరలను ప్రకటిస్తుంది. రైతు సంఘాలనుండి వ్యక్తమౌతున్న తీవ్రమైన వత్తిడి, కొద్దికాలంలో జరగనున్న సార్వత్రిక ఎన్నికల కారణంతో సాపేక్షంగా కొద్దిపాటి పెంపుతో (చారిత్రాత్మకం కాదు) నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం మద్దతు ధరల ప్రకటన చేసింది. స్వామినాథన్ కమిషన్ సిఫార్సు చేసిన సూత్రం ప్రకారం (సి2+50 శాతం) మద్దతు ధరలు పెంచాలని అనేక రైతు సంఘాలు దీర్ఘకాలంగా చేస్తున్న డిమాండ్కు అనుగుణంగా ప్రస్తుత మద్దతు ధరల పెంపు ప్రకటన వుందనటం వంచనాత్మకమైనది. ఉత్పత్తి ఖర్చుకు ఒకటిన్నర రెట్లు ఆదాయం లభిస్తుందని చెబుతున్న మోడీ ప్రభుత్వం, వాస్తవిక ఖర్చు, మరియు కుటుంబ శ్రమ విలువలను కలిపిన (ఎ2+ఎఫ్ఎల్) సూత్రాన్ని పాటించింది తప్ప, వాస్తవిక ఖర్చు, కుటుంబ శ్రమలకు భూమికి చెల్లించే కౌలు, మదుపుపై చెల్లించాల్సిన వడ్డీలను కలిపే ‘సి2’ సూత్రాన్ని పాటించలేదు. ఈ రెంటికీ మధ్య చాలా తేడా వుంది. ధాన్యం ఉదాహరణ తీసుకుందాం. ఏ2+ఎఫ్ఎల్ సూత్రం ప్రకారం క్వింటా ధాన్యం దిగుబడి ఖర్చు రూ. 1166 కాగా స్వామినాథన్ కమిటీ సిఫార్సుల ప్రకారం అనగా సి2 ప్రకారం క్వింటా ధాన్యం దిగుబడి ఖర్చు రూ. 1560. కనుక స్వామినాథన్ కమిషన్ సూత్రాల ప్రకారం క్వింటా ధాన్యం మద్దతుధర రూ. 2340గా వుండాలి. కాగా, ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ధర రూ. 1750 మాత్రమే. క్వింటా ధాన్యానికి రూ. 590 తేడా వుంది.

(పట్టిక 1 చూడండి).

కనీస మద్దతుధర పెంపును మోడీ ప్రభుత్వం చారిత్రాత్మకమని కూడా పేర్కొంటోంది. ఇతర అంశాలవలనే ఇదికూడా ఓ బూటకపు ప్రచారం మాత్రమే. మోడీ ప్రభుత్వం మొదటిసారిగా సం||ల పాలనలో, ప్రధాన పంటల కనీస మద్దతు ధరలలో పెరుగుదల చాలా స్వల్పంగా, వినియోగదారుల ధరల సూచీలో పెరుగుదల కంటే కూడా తక్కువగా మాత్రమే ఉంది. ప్రభుత్వం యొక్క ఆర్భాటపు ప్రకటనలలోని బూటకత్వాన్ని పట్టిక తెలియజేస్తోంది.

(పట్టిక 2 చూడండి)

కనీస మద్దతు ధరల యంత్రాంగం ప్రాథమికంగా, గోధుమ, ధాన్యం వంటి పంటలను మాత్రమే ఎఫ్సిఐ వంటి ప్రభుత్వ సంస్థల ద్వారా

సేకరించటంలో అమలు చేయబడుతుంది. ఈ సేకరణలు నిర్దిష్ట రాష్ట్రాలకు మాత్రమే పరిమితం. ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్, అస్సామ్ మరియు ఇతర ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో ఈ ప్రభుత్వ సేకరణ సంస్థల ఉనికి లేదు. పైగా ఆపద్ధర్మ నిల్వలలో లోటు పూడ్చుకునే మేరకు మాత్రమే ధాన్యం, గోధుమలను సేకరించటానికి పరిమితం కావాలని ప్రభుత్వం గతంలో ఎన్నడో నిర్ణయించింది. దీనికి మించి అదనంగా సేకరిస్తే, అది ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు భరించాల్సి వుంటుందనేది స్పష్టం. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎఫ్సిఐ సేకరణ కార్యకలాపాన్ని నిలిపివేసి, దాని తరపున రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలనే సేకరించమని (తరువాయి 20వ పేజీలో)

పట్టిక: 1 స్వామినాథన్ సూత్రం ప్రకారం మరియు కనీస మద్దతు ధరల ప్రకారం

లెక్కగట్టిన ప్రధాన పంటల విలువ

పంట	స్వామినాథన్ సూత్రం ప్రకారం క్వింటాకు ఖర్చు సి2 (రూ లలో)	స్వామినాథన్ సూత్రం ప్రకారం క్వింటా ధర సి2+50%	ప్రభుత్వం ప్రకటించిన కనీస మద్దతు ధర (క్వింటాలోకు రూ ల్లో)	సి2+50% ధరకు కనీస మద్దతు ధరకు మధ్య తేడా (రూ ల్లో)
ధాన్యం	1560	2340	1750	590
జొన్న	2123	3274	2430	844
కందులు	4981	7471	5675	1796
పెసలు	6161	9241	6975	2266
వేరుశనగ	4186	6279	4890	1389
సోయా	2972	4458	3399	1059
మొక్కజొన్న	1480	2220	1700	520
పత్తి	4514	6771	5150	1621

పట్టిక: 2

గత దశాబ్ద కాలంలో ధాన్యం కనీస మద్దతు ధరలు

సంవత్సరం	కనీస మద్దతు ధర (ఎమ్ఎస్పి)	పెరుగుదల రూ లో	గత సం రంతో పోల్చితే పెరుగుదల (శాతంలో)
2006-07	500		
2007-08	645	145	29
2008-09	850	205	32
2009-10	950	100	12
2010-11	1000	50	05
2011-12	1080	80	08
2012-13	1250	170	16
2013-14	1310	60	05
2014-15	1360	50	04
2015-16	1410	50	04
2016-17	1470	60	04
2017-18	1550	80	05
2018-19	1750	200	13

మహిళలు అత్యంత ప్రమాదకర స్థితిలో వున్న దేశాల్లో అగ్రస్థానం మనదే

మహిళల సమస్యలపై దాదాపు 500 మంది సిపులులతో థామస్ రాయటర్స్ ఫౌండేషన్ ఓ సర్వే నిర్వహించింది. ఐక్యరాజ్య సమితి 193 సభ్యదేశాల్లో ఏ దేశాలు మహిళలకు అత్యంత ప్రమాదకరంగా వున్నాయో, మహిళల ఆరోగ్యరక్షణ, ఆర్థిక వనరులు, సాంస్కృతిక సాంప్రదాయ దురాచారాల ఆచరణ, లైంగిక హింస, వేధింపులు, లైంగికేతర హింస, మహిళలను వేశ్యావృత్తిలోకి దించడం వంటి అంశాలలో ఏదేశాలు ఘోరంగా వున్నాయో-ఈ సర్వేలో ప్రధానాంశాలుగా చర్చించి, నివేదిక విడుదల చేశారు.

ఆస్ట్రేలియా, ఫోన్ ద్వారా, వ్యక్తిగతంగా కలవటం ద్వారా మార్చి 26, మే 4వ తేదీల మధ్య యూరోప్, ఆఫ్రికా, అమెరికా, దక్షిణ తూర్పు ఆసియా, దక్షిణాసియా, పసిఫిక్ ప్రాంతాలలో నివసించే 548 మంది నుండి ఈ వివరాలను సేకరించారు. వివరాలు తెలిపిన వారిలో వృత్తినిపుణులు, విద్యార్థులు, ఆరోగ్యరక్షణ సిబ్బంది, ప్రభుత్వేతర సంస్థల కార్యకర్తలు, విధాన రూపకర్తలు, అభివృద్ధి నిపుణులు మరియు సామాజిక వ్యాఖ్యాతలు వున్నారు.

సర్వే నిర్వాహకుల ప్రశ్నలకు సమాధానాలు లిచ్చిన వీరంతా లైంగికహింస, మహిళల రవాణా, వేశ్యావృత్తిలోకి దించటం, లైంగిక బానిసత్వంతో సహా, ఇంటిచాకిరి, మరియు బాల్యవివాహాలు, ఆడపిల్లల హత్యలు వంటి దురాచారాలు అత్యధికంగా కొనసాగుతున్న, మహిళల పాలిట 'అత్యంత ప్రమాదకర దేశం'గా మనదేశానికి మొదటిస్థానమిచ్చారు.

ఇదే అంశంలో పైశ్రేణిలోనున్న ఇతర దేశాలలో ఆఫ్ఘనిస్తాన్, అమెరికా, సిరియా, సోమాలియా, సౌదీ అరేబియా, పాకిస్తాన్, కాంగో, యెమెన్, నైజీరియా మరియు ఈజిప్టు మనదేశం తర్వాత 9 స్థానాలలో వున్నాయి.

2011లో ఇదేతరహా సర్వే నిర్వహించినపుడు ఆఫ్ఘనిస్తాన్, డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ కాంగో, పాకిస్తాన్, ఇండియా మరియు సోమాలియా దేశాలు మహిళల పాలిట అత్యంత ప్రమాదకరమైన దేశాలుగా వెల్లడైంది.

నిర్వాహకులు అడిగిన ఏడు ప్రశ్నలకుగాను నాలుగు ప్రశ్నలకు - మహిళల ఆరోగ్యరక్షణ, దాడుల సంబంధిత హింసల విషయంలో ప్రశ్నలకు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ఘోరమైన దుస్థితిలో వుందని తేలింది. ఆఫ్ఘన్లోని మహిళలు, ఆడపిల్లలు తీవ్రమైన లింగ ఆధారిత హింసను, దూషణలను, నిరక్షరాస్యతను, పేదరికాన్ని, ఇతర మానవహక్కుల హాసనాన్ని తీవ్రంగా ఎదుర్కొంటున్నారు.

7 సం॥లుగా సాగుతున్న యుద్ధం యొక్క ప్రభావంతో మహిళల ఆరోగ్యరక్షణ, మహిళలపై లైంగిక, లైంగికేతర హింసల కారణంగా సిరియా ఈ సర్వేలో మూడవస్థానంలో నిలిచింది.

సోమాలియాలో 2 దశాబ్దాలపైగా యుద్ధం హింసా సంస్కృతిని రగిలిస్తూ చట్టాలను అమలు చేయాల్సిన సంస్థలను పూర్తిగా బలహీనం చేసింది. ఈ కారణంగా మహిళలకు అత్యంత ప్రమాదకరమైన ఐదు దేశాలలో సోమాలియా ఒకటిగా వుంది.

ఇండియా, లిబియా, మయన్మార్ దేశాలలో మహిళల అక్రమ రవాణా, పెద్ద ఎత్తున వ్యభిచారం లోకి దించటం వంటి వాటిలో అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఒక అంచనా ప్రకారం సంవత్సరానికి 15,000 కోట్ల డాలర్ల వ్యాపారం జరుగుతూ ప్రపంచంలోనే ఈ దేశాలు మహిళల పాలిట అత్యంత ప్రమాదకర దేశాలుగా పరిగణించబడుతున్నాయి.

ఈ అంశంలో సౌదీ అరేబియా ఐదవ స్థానంలో వుంది. ఇక్కడ సమానావకాశాలు లేకుండా మహిళలను నిరోధిస్తున్న ఘోరమైన చట్టాలలో సంరక్షణ చట్టం ఒకటిగా వుంది. ఇక్కడ ప్రతి మహిళ ఒక పురుష సంరక్షకుని పర్యవేక్షణలో వుండితీరాలి. లేకుంటే ఆమెకు పాస్ పోర్టు రాదు, ప్రయాణం వీలుకాదు, కొన్ని సందర్భాలలో ఉద్యోగం, ఉపాధి కూడా లభించదు.

2011 సం॥ సర్వేలో మహిళలకు ప్రమాదకర దేశాల జాబితాలో మూడో దేశంగా వున్న పాకిస్తాన్, ప్రస్తుత సర్వేలో ర్యాంకును మెరుగు పరుచుకుని ఆరవస్థానంలో నిలిచింది. మహిళల ఆర్థికవనరులు, పనిప్రదేశాలలో మహిళల పట్ల వివక్ష, భూమి సంబంధ అంశాలు, పరువు హత్యలుగా పిలవబడే సాంస్కృతిక, మతపర, సాంప్రదాయ దురాచారాల అమలు విషయంలో పాకిస్తాన్ నాల్గవ అతి ప్రమాదకర దేశంగా పేరుగాంచింది. లైంగికేతర హింస విషయంలో ఐదవ స్థానంలో నిలిచింది.

2011 సర్వేలో 2వ స్థానంలో నిలిచిన డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ కాంగో తన స్థానాన్ని సవరించుకొని మహిళలకు అత్యంత ప్రమాదకరంగా పరిణమించిన దేశాల జాబితాలో 7వ స్థానంలో నిలిచింది. సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యం, దుర్మార్గం కారణంగా సంవత్సరాల తరబడి సాగిన పాలక మూఠాల వైరుధ్యాలు సృష్టించిన రక్తపాతం అనంతరం కాంగోలో లక్షలాది ప్రజానీకం నరకప్రాయమైన దుర్భర జీవనస్థితిలో వున్నారు. సామూహిక అత్యాచారాలతో సహా ఘోరమైన హింసా పద్ధతుల నడుమ దాదాపు 43 లక్షలమంది ప్రజలు విస్థాపనకు గురయ్యారు.

మహిళలకు అత్యంత ప్రమాదకరమైన దేశాల జాబితాలో యెమెన్ 8వ స్థానంలో వుంది. ఆరోగ్య రక్షణ, ఆర్థిక వనరులు, సాంస్కృతిక, సాంప్రదాయక దురాచారాలు, లైంగికేతర హింస వంటి అంశాల్లో యెమెన్ పరిస్థితి ఘోరంగా వుంది. సౌదీ అరేబియా, యెమెన్లో యుద్ధ తరహా దాడి సాగిస్తూ పదివేల మందిని హతంచేసి, 30 లక్షల మందిని

నిర్వాసితులను చేయడమే గాక, దేశంలో ప్రజలు ఆకలిబాధతో అల్లాడిపోయేటట్లు చేసింది. యెమెన్లో ఇప్పటికీ 2 కోట్ల 20 లక్షలమంది ప్రజానీకం కీలకమైన సహాయాన్ని కోరే స్థితిలో వుండి, ప్రపంచంలోనే అత్యంత ఘోరమైన సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు.

నైజీరియాలో బోకోహరమ్ ఇస్లామ్ మతతత్వ చొరబాటుకు వ్యతిరేకంగా సాగిన 9 సం॥ల యుద్ధంలో దేశంలో సైనికులు మహిళలపై అత్యాచారాలు సాగించారని, పౌరులను హింసమైన చిత్రహింసలకు గురిచేశారని మానవహక్కుల సంఘాలు ఆరోపిస్తున్నాయి. ప్రపంచంలో మహిళల పాలిట ప్రమాదకర దేశాల జాబితాలో నైజీరియా 9వ స్థానంలో వుంది. దేశంలో సాగుతోన్న ఈ ఘర్షణలలో 30వేల మంది ప్రజలు హతులయ్యారు. ప్రపంచంలోని అతి ఘోరమైన సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్న దేశాలలో నైజీరియా ఒకటిగా వుంది.

ఆఫ్రికాలో అత్యధిక జనాభా కలిగిన నైజీరియా, సాంస్కృతిక, సాంప్రదాయ దురాచారాలకు మహిళలు బలవుతున్న అంశంలో ప్రపంచ దేశాలలో ఆరవ స్థానాన్ని, మహిళలపై లైంగిక హింస అధికంగా సాగుతున్న దేశాల జాబితాలో 10వ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. మహిళలను వ్యభిచారం కోసం తరలించే దానిలో నాల్గవ ప్రమాదకర దేశంగా నైజీరియా వుంది. లక్షలాదిమంది నైజీరియా మహిళలు ఐరోపా దేశాలకు తరలించబడుతూ లైంగిక దోపిడీకి గురిచేయబడుతున్నారు.

మహిళలకు అత్యంత ప్రమాదకరమైన దేశాల జాబితాలోవున్న ఒకేఒక్క పాశ్చాత్యదేశం అమెరికా. అమెరికా ఈ జాబితాలో పదవస్థానంలో వుంది. అత్యాచారాలతో సహా లైంగిక హింస, లైంగిక వేధింపులు, అత్యాచార కేసులలో న్యాయం లభించకపోవటం వంటి అంశాలలో అమెరికా పరిస్థితి ఘోరంగా వుంది. లైంగికేతర హింస అంశంలో అమెరికా ఆరవస్థానంలోవుంది.

అమెరికా మినహా, పై శ్రేణిలోని 9 దేశాలలో ఇండియా, సౌదీ అరేబియా తప్పించి మిగిలిన దేశాలన్నీ అమెరికా యొక్క ప్రత్యక్ష దురాక్రమణ, సైనిక జోక్యానికి బాధిత దేశాలే. దురదృష్టవశాత్తూ అత్యాచారాన్ని యుద్ధ ఆయుధంగా ఉపయోగిస్తాయి. అదేవిధంగా దీర్ఘకాలయుద్ధం ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను ప్రత్యేకించి మహిళల జీవన ప్రమాణాలను దిగజార్చి, వారిని వ్యభిచరించే వైపు నెడుతోంది. పైగా అమెరికా నిఘా ఏజెన్సీల సహాయంతో పుట్టుకొచ్చే మతతత్వ టెర్రరిస్టు సంస్థలు, అదేవిధంగా టెర్రరిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నట్లు పోజుపెట్టే శక్తులు తరచుగా మహిళలపై హింసకు పాల్పడుతున్నాయి. ★

(చివరి పేజీనుండి)

గత మహాసభలనుండి ప్రస్తుత జనరల్ కౌన్సిల్ మధ్యకాలంలో (2016 జూన్ - 2018 జూలై) సంఘం ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రస్థాయిలో చేపట్టిన కార్యక్రమాలను, వివిధ జిల్లాలలో ప్రధానంగా చేపట్టిన కార్యక్రమాలను, కార్యక్రమాల సందర్భంగా వ్యక్తమౌతున్న ధోరణులను, సంఘర్షణలను పేర్కొంటూ కా॥ ఎస్. ఝాన్సీ కార్యకలాపాల నివేదికను ప్రవేశ పెట్టారు. దీనిని బలపరుస్తూ వివిధ జిల్లాలనుండి హాజరైన ప్రతినిధులు మాట్లాడిన అనంతరం నివేదికను జనరల్ కౌన్సిల్ ఆమోదించింది.

వివిధ జిల్లాలలో ఉద్యమ అవసరాల రీత్యా ఏడుగురు కామ్రేడ్స్ గు రాష్ట్ర కార్యవర్గంలోకి కోఆర్డినేట్ చేసుకోవాలన్న ప్రతిపాదనను జనరల్ కౌన్సిల్ ఆమోదించింది.

అనంతరం ఏఐకెఎమ్ కెఎస్ కన్వీనర్ సుబోధ్ మిత్రా సమక్షంలో రాష్ట్ర కార్యవర్గం సమావేశమై సంఘం రాష్ట్రకార్యదర్శిగా కా॥ ఎం.ఎస్.నాగరాజును సంఘం రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షునిగా కా॥ ఇల్లా రామిరెడ్డిని ఎన్నుకొన్నట్లుగా, ప్రతినిధుల హర్షధ్వనాల మధ్య కా॥ ఝాన్సీ ప్రకటించారు.

తీర్మానాలు :

- ◆ ప్రజాప్రయోజనం పేరిట రైతుల భూములను విచక్షణా రహితంగా ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకునేందుకు అవకాశం కల్పించే భూ సేకరణ చట్టాలన్నీ రద్దు చేయాలని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ముందుకు తెచ్చిన నిరంకుశ భూసేకరణ చట్టం-2018ని రద్దుచేయాలని-
- ◆ పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్వాసితులకు సమగ్ర, శాస్త్రీయ పునరావాసం కల్పించాలని-
- ◆ కౌలు రైతు రక్షణ చట్టం అమలు చేయాలని, కౌలు రైతులకు సంస్థాగత రుణాలు, ఇన్పుట్ సబ్సిడీలు నేరుగా అందించాలని-
- ◆ బంజరు, దేవాలయ భూములను ప్రజలకు పంపిణీ చేయాలని, ప్రజలనుండి వివిధ పేర్లతో స్వాధీనం చేసుకున్న భూములను తిరిగి వారికి అప్పగించాలని-
- ◆ సాగర్ కుడికాలువకు వెంటనే నీరు విడుదల చేయాలని-
- ◆ తక్షణ కరవు సహాయక చర్యలతోపాటు, శాశ్వత కరవు నివారణ విధానాలను చేపట్టి పెండింగు ప్రాజెక్టులన్నీ పూర్తిచేయాలని-
- ◆ మూతబడిన వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలను తెరిపించాలని, ప్రభుత్వం వాటిని ప్రోత్సహించాలని-
- ◆ వంచనాత్మక మద్దతు ధరలుగాక, రైతుల పంటలకు న్యాయమైన మద్దతు ధరలు కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తూ-
- ◆ బిజెపి, హిందూమతతత్వసంస్థల మతోన్మాద, ఫాసిస్టు తరహా దాడులను ఖండిస్తూ, హిందూ మతావలంబకుడైన స్వామి అగ్నివేష్ పై ర్యూర్బండ్ లో మతోన్మాదుల దాడిని ఖండిస్తూ-



జనరల్ కౌన్సిల్ కు హాజరైన ప్రతినిధులు

- ◆ దళితులపై, మహిళలపై, ప్రత్యేకించి పసిపిల్లలపై జరుగుతున్న ఘోరాలను ఖండిస్తూ రాపూరు పోలీస్ స్టేషన్ పై దాడి ఘటనలో దళితులపై బనాయించిన కేసును ఎత్తి వేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ-
- ◆ రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) నాయకులపై విజయనగరం, గుంటూరు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలలో బనాయించిన అక్రమ కేసులు ఎత్తివేయాలని, ఆటో కార్మికులపై వేధింపులు అరికట్టాలని డిమాండ్ చేస్తూ-
- ◆ ప్రాంతీయ సమగ్ర ఆర్థిక భాగస్వామ్యం (ఆర్ సి ఇ పి) చర్చల నుండి మనదేశం వైదొలగాలని-
- ◆ పాలస్తీనా ప్రజల పోరాటానికి సంఘీభావం తెలియపరుస్తూ, పాలస్తీనియులపై ఫాసిస్టు దాడులు సాగిస్తున్న ఇజ్రాయిల్ పాలకులతో మనదేశ ప్రభుత్వ మెతక వైఖరిని ఖండిస్తూ-
- ◆ సిపిఎస్ రద్దుకోసం ఫ్యాప్టో, ఇతర ఉద్యోగులు చేస్తున్న ఆందోళనకు, కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల, కార్మికుల ఆందోళనకు మద్దతు తెలుపుతూ పలు తీర్మానాలను జనరల్ కౌన్సిల్ ఆమోదించింది.

జనరల్ కౌన్సిల్ ముగింపుగా విజయనగరం పట్టణంలో వివిధ జిల్లాలనుండి వచ్చిన రైతుకూలీ సంఘం ప్రతినిధులతోపాటుగా ప్రధానంగా విజయనగరం జిల్లా నుండి హాజరైన వేయిమందికి పైగా ఆదివాసీ, రైతుకూలీ కార్మికులతో ఊరేగింపు ఉత్తేజకరంగా సాగింది. కమ్మకొచ్చే వర్షం వాతావరణాన్ని కూడా లెక్కచేయకుండా 13-8-18 సా॥ 3 గం॥కు లయన్స్ కళ్యాణమండపం నుండి ప్రారంభమైన ప్రదర్శన బాలాజీ సెంటర్, ఎస్ బిఐ మెయిన్ బ్రాంచి, గంటస్థంభం, మూడులాంతర్ల జంక్షన్ మీదుగా కోట సెంటర్ లోని బహిరంగ సభాస్థలికి చేరుకుంది. ఎర్రజెండాలు చేబూని చివరిదాకా క్రమశిక్షణాయుతంగా సాగిన ప్రదర్శనలో ముందుభాగాన ఆదివాసుల సాంప్రదాయనృత్యాలైన కిందిరి మరియు డప్పుల నృత్యాలు ప్రజలను ఆకట్టుకున్నాయి.

బహిరంగసభ:

జనరల్ కౌన్సిల్ ముగింపు సందర్భంగా కోట సెంటర్ లో జరిగిన ఈ బహిరంగ సభలో రైతు కూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ యస్. ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ పోలవరం మునక గ్రామాల ప్రజలకు భూమికి భూమి, అడవికి అడవి, సమగ్ర శాస్త్రీయ పునరావాసం కల్పించాలని రాష్ట్రప్రభుత్వాన్ని డిమాండుచేశారు. చంద్రబాబు ప్రభుత్వం పోలవరం, రాజధాని చుట్టూ తిరుగుతూ ఇతర సమస్యలను గాలికి వదిలేసారని, గిట్టుబాటు ధరలు లేక ఋణ భారంతో గత నాలుగు సంవత్సరాల తెలుగుదేశం పాలనలో దాదాపు 2500 మంది రైతులు ప్రధానంగా కౌలు రైతులు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారని రైతుల ఆత్మహత్యలన్నీ ప్రభుత్వ హత్యలేనని స్పష్టం చేశారు.

బహిరంగసభకు అధ్యక్షత వహించిన రైతు కూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా॥ డి. వర్మ మాట్లాడుతూ విజయనగరం జిల్లా కేంద్రంలో ప్రభుత్వ వైద్య కళాశాలతో పాటు, బోధనాసుపత్రిని కూడా ఏర్పాటు చేయాలని డిమాండు చేశారు. జనరల్ కౌన్సిల్ విజయవంతం కావడానికి తోడ్పడిన వారందరికీ ధన్యవాదాలు తెలియజేశారు.

సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ యమ్. యస్. నాగరాజు మాట్లాడుతూ బి.జె.పి. సంఘ పరివార్ల ఆధ్వర్యంలో ముస్లింలపై, దళితులపై సాగుతున్న ఫాసిస్టు తరహా దాడులను, హత్యలను తీవ్రంగా ఖండించారు.

ఏఐఎఫ్ టీయు(న్యూ) రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కామ్రేడ్ గణేష్ పండా మాట్లాడుతూ కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మిక హక్కులను కాలరాస్తున్నాయన్నారు. ఏఐఎఫ్ టీయు(న్యూ) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ బెహరా శంకరావు మాట్లాడుతూ రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఆటో కార్మికుల పై ప్రభుత్వ అధికారుల వేధింపులను నిరసించారు. ఇంకా ఈ సభలో సంఘం నాయకులు, కా॥ డి. అరుణ, ఊయక ముత్యాలు, పి. శ్రీనునాయుడు; కె. భానుమూర్తి (పిపిటియఫ్), యస్.కె.బాజీ(పిడిఎస్ఓ) తదితరులు ప్రసంగించారు. బహిరంగ సభలోనూ, రెండురోజుల సమావేశాలలోనూ ప్రజా కళాకారులు ప్రదర్శించిన నృత్యాలు, పాటలు ప్రజలను ఆకట్టుకున్నాయి. ★

పాఠశాలలో మొదటి బాధితులందరికీ సమగ్ర శాస్త్రీయ పునరావాసం కల్పించాలి

రైతు కూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర జనరల్ కౌన్సిల్ లో వక్తల ఉద్ఘాటన



జనరల్ కౌన్సిల్ లో ప్రసంగిస్తున్న కామ్రేడ్ ఎస్. రూస్సె: వేదికపై కామ్రేడ్స్ సుబోధ్ మిత్ర, పి. జస్వంతరావు, ఇతర వక్తలు: విజయనగరంలో ప్రదర్శన

విజయనగరం, ఆగస్టు 12, 13 తేదీలు:

రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశాలు ఆగస్టు 12, 13 తేదీలలో విజయనగరం పట్టణంలోని లయన్స్ కల్యాణ మండపంలో జరిగాయి.

12వ తేదీ ఉదయం 11 గంటలకు రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా|| ఎస్. రూస్సె సంఘం జెండాను ఆవిష్కరించి అమరులకు జోహార్లర్పించడంతో జనరల్ కౌన్సిల్ ప్రారంభమైంది.

రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా|| డి. వర్మ గత మహాసభలనుండి (2016 జూన్ నుండి) ఈ సమావేశాల మధ్య కాలంలో మరణించిన కామ్రేడ్స్ కు నివాళులర్పిస్తూ సంతాప తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. గత రెండు సం||ల కాలంలో నగ్గల్పూరి ఉద్యమ నాయకులు, సీనియర్ కామ్రేడ్స్ అయిన భోకన్ మజుందార్, ఖదన్ మల్లిక్ లను, సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా|| కోటయ్యను, సంఘం రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా|| సోనీని, సంఘం రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కామ్రేడ్స్ ముత్తిరెడ్డి శ్రీరాములు, బి. తిమ్మారెడ్డి గారలను సంఘం కోల్పోయింది. ప్రముఖ ప్రజాతంత్రవాదులు, దళిత ఉద్యమ నాయకులు బొజ్జాతారకంగారిని, ప్రజాతంత్ర హక్కుల ఉద్యమనేత టి.ఎల్. నారాయణను టిఎన్ మెమోరియల్ ట్రస్ట్ నాయకులు భీమవరపు గురవారెడ్డి గారిని, విప్లవ సాహిత్య ఉద్యమకారులు నిర్మలానందగారిని కోల్పోయాం. వీరితోపాటుగా జిల్లా, స్థానిక స్థాయిలలో మరణించిన సంఘం కార్యకర్తలకు, మతోన్మాదుల దాడులలో మరణించిన ప్రజలు, ప్రజాతంత్ర వాదులకు, రాజ్యహింసలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారికి జనరల్ కౌన్సిల్ జోహార్లర్పించింది. వరద భీభత్సానికి మృత్యుచెందిన కేరళ వాసులకు, తాడిపత్రి స్టీల్ పరిశ్రమ ప్రమాదంలో, కర్నూలు జిల్లా ఆలూరు గనుల పేలుడు ప్రమాదంలో మరణించిన వారికి, బలవన్మరణాలకు పాల్పడిన రైతు కుటుంబాలకు జనరల్ కౌన్సిల్ సంతాపం తెలియజేస్తూ 2 నిమిషాలు మౌనం పాటించింది.

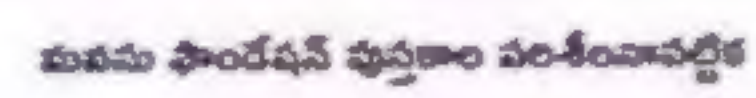
'జనశక్తి' సంపాదకులు డా|| పి. జస్వంతరావు జనరల్ కౌన్సిల్ లో ప్రారంభోపన్యాసం చేస్తూ, రైతుల సంక్షోభానికి మూలకాణమైన పాలకుల విధానాలను ఎండగట్టారు. పైరుపచ్చ విప్లవం ద్వారా సంకరజాతి విత్తనాలు, రసాయన ఎరువులు, పురుగు మందులు, ట్రాక్టర్లవంటి యంత్రాలను ప్రోత్సహించటం ద్వారా పాలకులు సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీలకు విస్తారమైన మార్కెట్టును కల్పించారన్నారు. పంటసాగుకు అయ్యే ఉత్పాదక ఖర్చు పెరిగిపోయి, సంస్థాగత రుణాలు లభించక, ప్రైవేటు వడ్డీవ్యాపారుల కబంధ హస్తాలలో చిక్కిరైతాంగం, ప్రత్యేకించి కౌలు రైతాంగం అత్యధికంగా

ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారన్నారు. వ్యవసాయాన్ని దండగమారి వ్యవహారంగా మార్చి ఆర్థిక మీటలతో రైతులను భూములనుండి దూరం చేయటం పెరుగుతోందన్నారు. పండిన పంటకు న్యాయమైన ధర చెల్లించి కొనుగోలు చేయకుండా, ప్రైవేటు మార్కెట్ దళారుల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదలివేశారన్నారు. రైతులనుండి నిర్బంధంగా గుంజుకున్న భూములన్నింటినీ రైతాంగానికి తిరిగి స్వాధీనం చేయాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు. వ్యవసాయ భూములనుండి రైతులను తొలగించి వేస్తూ, భూపరాయీకరణను తీవ్రం చేస్తున్న పాలకుల విధానాలపై ఉద్యమించాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు.

ఏఐకెఎమ్కెఎస్ అఖిలభారత కన్వీనర్ కామ్రేడ్ సుబోధ్ మిత్ర ఆతర్వాత ప్రసంగిస్తూ తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటం, నగ్గల్పూరి, శ్రీకాకుళ ఉద్యమాల అనుభవాల వెలుగులో రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) బలమైన రైతాంగ ఉద్యమ నిర్మాణానికి పూనిక వహించాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు. 'దున్నేవానిదే భూమి' ని నాదం ఈనాటికీ ప్రాధాన్యతను కలిగివుందని పేర్కొంటూ భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీని అంతం చేయకుండా నిజమైన అర్థంలో ప్రజల అభివృద్ధి సాధ్యం కాదన్నారు.

ఈ సెషన్ కు అధ్యక్షత వహించిన సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా|| యస్. రూస్సె మాట్లాడుతూ ప్రజా జీవితాలను, పర్యావరణాన్ని విధ్వంసం చేసే పరిశ్రమలు నెలకొల్పటానికి పాలకులు ఆసక్తి చూపుతూ, రైతాంగానికి-కార్మికులకు మేలు చేకూర్చే జూట్, చక్కెర తదితర వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలు మూతబడే విధానాలను అమలు చేస్తున్నారన్నారు. కార్మిక-కర్షక ఐక్యత పునాదిగా వ్యవసాయ విప్లవోద్యమ కృషిలో ముందుకు సాగుతున్నామని ఆమె తెలియజేశారు.

ఈ సమావేశాలు విజయవంతం కావాలని ఆకాంక్షిస్తూ కా|| వాసు భట్టాచార్య (ఏఐకెఎమ్కెఎస్- పశ్చిమ బెంగాల్), కా|| శ్రీ మొహంతి (ఏఐకెఎమ్కెఎస్- ఒడిషా), కా|| శ్రీహరి (అఖిలభారత విద్యార్థి యువజన సమన్వయ కమిటీ) కా|| ఎస్.కె. బాబి (పిడిఎస్ఓ), కా|| అమ్మాజీ (స్త్రీ విముక్తి సంఘటన), కా|| రెడ్డి నారాయణరావు (ఎఐఎఫ్ఓటియు-న్యూ), కా|| జోగి నాయుడు (ఎపిడిఎఫ్), కా|| అప్పలస్వామి (కళాసి సంఘం, బొబ్బిలి), చాగనూరు మల్లిఖార్జున రెడ్డి (అడ్వకేట్- కర్నాటక) మొదలైన వారంతా సాహర్ద సందేశాలనిచ్చారు. అనంతరం జరిగిన ప్రతినిధుల సభకు రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్స్ ఎం.ఎస్. నాగరాజు, తాండ్ర అరుణ, సునీత, ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు, మోహన్లు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు. (తరువాయి 23వ పేజీలో)



పుస్తకం పంఖ్య	KLVA102M249
పుస్తకం పేరు	జనశక్తి
తారీఖు	07 February 2025
మొందని రుల్లు	✓
వేయక రుల్లు	✓
మొత్తం పేజీలు	25
పచ్చ పైక పేజీలు	NO
భాగ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Poynalee
పేజీలు విడదీసినది	Poynalee
హ్యాప్ చేసినది	anna
పరిశ్ల చేసినది	HEMA
పేజీలు పరిచాసినది	
ప్రింటింగు చేసినది	
ప్యాంటింగు చేసినది	
పరిష్కరి	Good